

การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)
ที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน

นางสาวปรียานุช อิงคเวทย์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-170-194-2

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE USE OF MASS MEDIA AND NEWS EVENT DIFFUSION FOR IRREGULARITY SHIFT
OF THAI AIRWAYS INTERNATIONAL PUBLIC CO., LTD STAFF

Miss Preeyanuj Ingkavate

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Mass Communication

Department of Mass Communication

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2001

ISBN 974-170-194-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานบริษัท
การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียน

โดย

นางสาว ปริญานุช อิงคเวทย์

สาขาวิชา

การสื่อสารมวลชน

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย ศิริกายะ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขวัญเรือน กิติวัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย ศิริกายะ)

..... กรรมการ
(อาจารย์สุภาพร โพธิ์แก้ว)

สภามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปรียานุช อิงคเวทย์ : การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน. (THE USE OF MASS MEDIA AND NEWS EVENT DIFFUSION FOR IRREGULARITY SHIFT OF THAI AIRWAYS INTERNATIONAL PUBLIC CO., LTD STAFF) อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย ศิริกายะ, 162 หน้า. ISBN 974-17-0194-2.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาถึง การใช้สื่อมวลชน โดยแบ่งเป็น 6 ชนิด คือหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต และการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญ โดยแบ่งเป็น 4 ข่าวคือ ข่าวเครื่องบินระเบิด ข่าวแพทย์หญิงผัดพร ข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาที่สูงที่สุดในโลก และข่าวการทำลายยานอวกาศเมียร์ ของกลุ่มพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน จากการศึกษาพบว่า

1. การใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะการทำงานของแต่ละแผนก และตารางการทำงานในแต่ละวัน
2. การแพร่กระจายข่าวสารในหมู่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน หากเป็นข่าวที่มีผลกระทบ และความใกล้ชิดกับตัวพนักงานก็จะเปิดรับในระยะเวลาอันรวดเร็ว จากสื่อหลายชนิด มีการติดตามข่าวเป็นระยะเวลานาน และภายหลังจากทราบข่าวได้บอกเล่าต่อไปยังผู้อื่น

การวิจัยในครั้งนี้ได้เห็นถึง การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารของกลุ่มผู้รับสารที่มีช่วงเวลาในการทำงานแบบหมุนเวียน ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาในการใช้สื่อมวลชน และการเปิดรับข่าวสารเหตุการณ์สำคัญต่างๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา การสื่อสารมวลชน
สาขาวิชา การสื่อสารมวลชน
ปีการศึกษา 2544

ลายมือชื่อนิติ.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4285247028 : MAJOR MASS COMMUNICATION

KEY WORD: MASS MEDIA / NEWS EVENT DIFFUSION / IRREGULARITY SHIFT

PREEYANUJ INGKAVATE : THE USE OF MASS MEDIA AND NEWS EVENT DIFFUSION FOR IRREGULARITY SHIFT OF THAI AIRWAYS INTERNATIONAL PUBLIC CO., LTD STAFF. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. SIRICHAIR SIRIKAYA, Ph.D., 162 pp. ISBN 974-170-194-2.

The objective for this research is to study the use of mass media of media consumes by irregularity shift of Thai Airways International PLC., staff which consist of newspapers, magazines, radio, television, movies and Internet. The studies were made particularly on events diffusion by the above mentioned staffs. In particular, the following news that has happened at the beginning of 2001 have be studied; Thai Airways plane explosion, Doctor Patsorn's murder case, the destruction of Buddha image on top of the highest cliff in the world and the dismantled of the Mir space station.

The results of the findings are as follows:-

1. The use of mass media of shift workers consumption of mass media differs according their function of work and daily work schedule.
2. The news event diffusion consumed by shift workers depends on how much it relates to their lifestyle and how much it effects them. The more relations, the longer consumption and follow up. And greater communication around the news.

The findings show the limitation of shift workers in consuming different media and the diffusion of news event in the unusual timing.

Department Mass Communication

Field of study Mass Communication

Academic year 2001

Student's signature.....

Advisor's signature.....

Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ศิริกาเย ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอน ผศ. ขวัญเรือน กิติวัฒน์ ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์สุภาพร โพธิ์แก้ว กรรมการวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเพื่อนๆ พนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) รุ่น 2/99, พี่โป่ง MC 8 และพี่ดี ในการช่วยแจกและรวบรวมแบบสอบถามไปยังแผนกต่างๆ รวมถึงขอขอบคุณพนักงานบริการภาคพื้นดิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามในครั้งนี้ทุกท่าน จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้เขียนขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และพี่สาว ที่คอยให้กำลังใจ และสนับสนุนการศึกษามาโดยตลอด ขอขอบคุณอาสุ อาวัลลก พี่นุก และฝ่าย ที่ให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลทางสถิติ สุดท้ายขอขอบคุณพี่ซี ที่เป็นกำลังใจแก่ผู้เขียนตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฐ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหานำวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
ข้อสมมุติฐานการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การเลือกเปิดรับการสื่อสาร.....	9
การแสวงหาข่าวสาร.....	11
การแพร่กระจายข่าวสาร.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	26
รูปแบบงานวิจัย.....	26
ประชากรในงานวิจัย.....	26
กลุ่มตัวอย่าง.....	26
สมมุติฐานที่ใช้ในการวิจัย.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การประมวลผลข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4. การใช้สื่อมวลชนของพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางาน แบบหมุนเวียน.....	32
หนังสือพิมพ์.....	36
นิตยสาร.....	45
วิทยุ.....	54
โทรทัศน์.....	64
ภาพยนตร์.....	76
อินเทอร์เน็ต.....	85
5. การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน..	96
ข่าวเครื่องบิน TG114 ระเบิด.....	96
ข่าวแพทย์หญิงผู้สพร.....	111
ข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาที่สูงที่สุดในโลก.....	123
ข่าวยานอวกาศเมียร์.....	133
6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	143
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	144
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต.....	145
รายการอ้างอิง.....	146
ภาคผนวก.....	147
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	162

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์.....	37
1.1	ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์แบ่งเป็นแต่ละประเภท.....	38
2	ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อครั้ง.....	39
2.1	ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อครั้งแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	40
3	คอลัมน์ที่ติดตามอ่าน.....	41
4	ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อเข้ากะต่างๆ.....	42
5	สถานที่ในการอ่านหนังสือพิมพ์.....	44
6	ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร.....	45
6.1	ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสารแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	47
7	ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านนิตยสารต่อครั้ง.....	48
7.1	ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านนิตยสารต่อครั้งแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	49
8	ประเภทของนิตยสาร.....	50
9	ช่วงเวลาในการอ่านนิตยสารเมื่อเข้ากะต่างๆ.....	52
10	สถานที่ในการอ่านนิตยสาร.....	53
11	รายงานข่าวประจำวันทางวิทยุ.....	55
11.1	รายงานข่าวประจำวันทางวิทยุแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	56
12	ความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุ.....	57
12.1	ความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	58
13	ระยะเวลาโดยประมาณในการฟังวิทยุต่อครั้ง.....	59
13.1	ระยะเวลาโดยประมาณในการฟังวิทยุต่อครั้งแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	60
14	รายการวิทยุที่ชอบ.....	61
15	ช่วงเวลาในการฟังวิทยุเมื่อเข้ากะต่างๆ.....	62
16	สถานที่ในการฟังวิทยุ.....	64
17	รายงานข่าวประจำวันทางโทรทัศน์.....	65
17.1	รายงานข่าวประจำวันทางโทรทัศน์แบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	66
18	สถานีโทรทัศน์ที่ดูรายงานข่าวประจำวัน.....	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	ความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์.....	68
19.1	ความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์แบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	69
20	ระยะเวลาโดยประมาณในการดูโทรทัศน์ต่อครั้ง.....	70
20.1	ระยะเวลาโดยประมาณในการดูโทรทัศน์ต่อครั้งแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	71
21	รายการโทรทัศน์ที่ชอบ.....	72
22	ช่วงเวลาในการดูโทรทัศน์เมื่อเข้ากะต่างๆ.....	74
23	สถานที่ในการดูโทรทัศน์.....	75
24	ความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์.....	77
24.1	ความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์แบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	78
25	บุคคลที่ไปชมภาพยนตร์ด้วย.....	79
26	ประเภทของภาพยนตร์ที่ชอบ.....	80
27	ช่วงเวลาที่คุณภาพยนตร์ในวันทำงาน.....	81
27.1	ช่วงเวลาที่คุณภาพยนตร์ในวันทำงานแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	82
28	ช่วงเวลาที่คุณภาพยนตร์ในวันหยุด.....	83
28.1	ช่วงเวลาที่คุณภาพยนตร์ในวันหยุดแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	84
29	ความบ่อยครั้งในการใช้อินเตอร์เน็ต.....	86
29.1	ความบ่อยครั้งในการใช้อินเตอร์เน็ตแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	87
30	ระยะเวลาโดยประมาณในการเล่นอินเตอร์เน็ตต่อครั้ง.....	88
30.1	ระยะเวลาโดยประมาณในการเล่นอินเตอร์เน็ตต่อครั้งแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	89
31	วัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต.....	90
32	ช่วงเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตเมื่อเข้ากะต่างๆ.....	91
33	สถานที่ในการใช้อินเตอร์เน็ต.....	92
34	การใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน.....	94
34.1	ความเร็วในการรับทราบข่าวเครื่องบินระเบิดของแต่ละแผนก.....	99
35	ช่วงเวลาที่ได้รับทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก.....	100
35.1	ช่วงเวลาที่ได้รับทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกแบ่งเป็นแต่ละแผนก.....	101

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
36	สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก..... 102
37	สื่อแรกที่ได้รับข่าวเหตุการณ์..... 103
37.1	สื่อแรกที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก..... 105
38	ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์..... 106
38.1	ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก..... 107
39	สื่อที่ใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์..... 108
40	การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์..... 110
41	ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก..... 112
41.1	ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกของแต่ละแผนก..... 113
42	สื่อแรกที่ได้รับข่าวเหตุการณ์..... 114
42.1	สื่อแรกที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก..... 116
43	สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก..... 117
44	ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์..... 118
44.1	ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก..... 119
45	สื่อที่ใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์..... 120
46	การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์..... 122
47	ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก..... 124
47.1	ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกของแต่ละแผนก..... 125
48	สื่อแรกที่ได้รับข่าวเหตุการณ์..... 126
48.1	สื่อแรกที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก..... 127
49	สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก..... 128
50	ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์..... 129
50.1	ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก..... 130
51	สื่อที่ใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์..... 131
52	การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์..... 132
53	ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก..... 133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
53.1	ช่วงเวลาที่ยกราบข้าวเหตุการณ์ครั้งแรกของแต่ละแผนก..... 134
54	สื่อแรกที่ได้รับข่าวเหตุการณ์..... 135
54.1	สื่อแรกที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก..... 136
55	สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก..... 137
56	ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์..... 138
56.1	ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก..... 139
57	สื่อที่ใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์..... 140
58	การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์..... 141

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1	ความเร็วในการรับทราบข่าวเครื่องบินระเบิด..... 98

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เห็นความสำคัญและทำการศึกษาวิจัยถึงเรื่องการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญมาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี จากวารสาร “นิเทศสาร” ปีที่ 4 (2519) เดือนกุมภาพันธ์ หน้า 118 - 128 นำเสนอบทความเรื่อง “การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญในเขตกรุงเทพมหานคร” โดย รศ.ดร. ศิริชัย ศิริกายะ โดยศึกษาการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญ จำนวน 4 ข่าวที่ได้รับความสนใจจากประชาชนคนไทยในขณะนั้น ได้แก่ ข่าวถนอม-ประภาส เดินทางออกนอกประเทศไทยเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2516 ข่าวพระธาตุพนมพังเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2518 ข่าวบุกบ้านนายกคึกฤทธิ์เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2518 และข่าวบุกเขามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2518 ผลการวิจัยเปรียบเทียบอัตราการแพร่กระจายข่าวทั้ง 4 ขึ้นอยู่กับว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อเวลาใด และกิจวัตรประจำวันของบุคคลในขณะนั้น สำหรับสื่อมวลชนที่เป็นสื่อสำคัญในการแพร่กระจายข่าวสาร ได้แก่หนังสือพิมพ์ รองลงมาได้แก่วิทยุ และบุคคลจะใช้สื่อมากกว่าประเภทเดียวในการติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญ และจะนำไปบอกเล่ากับผู้อื่นอีกทอดหนึ่ง

จากงานวิทยานิพนธ์ของ จิตรา ก่ออมรทรัพย์ เรื่อง “การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน : กรณีศึกษาการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา” ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2541) ศึกษาในเรื่องการได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ เครือข่ายพฤติกรรมกรรมการแพร่กระจายข่าวสาร และการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมของกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน จากการศึกษาพบว่า การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้น ขึ้นอยู่กับกิจวัตรของวันและช่วงเวลาข่าวประกาศ โดยได้รับข่าวจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และสื่อบุคคลเป็นสื่อรองลงมา ผลการวิจัยได้ทราบถึงความสำคัญของคนในการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ ซึ่งมีผลต่อกระบวนการแพร่กระจายข่าวสาร ผู้ที่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์จะบอกต่อข่าวที่ได้รับกับบุคคลอื่นๆ ต่อไป

การทำงานแบบไม่เป็นเวลา พบในงานบริการต่างๆ ที่เปิดทำการตลอด 24 ชั่วโมง ดังนั้นจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนหมุนเวียนเวลาในการทำงาน ธุรกิจการบินเป็นตัวอย่างหนึ่งของการบริการที่ต้องมีพนักงาน

คอยอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารทุกเวลาเมื่อต้องการติดต่อ ไม่เฉพาะแต่พนักงานต้อนรับบนเที่ยวบิน แต่ยังรวมถึงพนักงานบริการภาคพื้นดิน ที่มีตารางการทำงานที่หมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา และมีความจำเป็นต้องเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เป็นรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงคมนาคม ดำเนินกิจการด้านการบินพาณิชย์ ในประเทศ และระหว่างประเทศ ในฐานะสายการบินแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของประเทศ ที่ดำเนินกิจการแข่งขันกับต่างประเทศ ในธุรกิจสายการบินโลก และเป็นรัฐวิสาหกิจ ที่สามารถทำกำไรต่อเนื่องกันเรื่อยมา ทั้งยังได้รับการยกย่องในด้านต่างๆ ให้อยู่ในระดับสายการบินชั้นนำของโลกเสมอมา กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2541 บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ติดอันดับ 1 ใน 10 สายการบินที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของโลก จากผลการสำรวจของนิตยสาร Conde Nast Traveller ของประเทศอังกฤษ

การบินไทยก่อตั้งขึ้นในปีพุทธศักราช 2503 โดยบริษัท เดินอากาศไทย จำกัด กับบริษัทสายการบินสแกนดิเนเวียนแอร์ไลน์ ซิสเต็ม (SAS) ได้ร่วมลงทุนกิจการด้วยทุนเพียง 2 ล้านบาท โดยเดินอากาศไทย ถือหุ้นร้อยละ 70 และ SAS ถือหุ้นร้อยละ 30 ซึ่งในเวลาต่อมาได้มีการเพิ่มทุนอย่างเป็นขั้นตอนตลอดมา จนถึงปีพุทธศักราช 2503 เดินอากาศไทยได้ซื้อหุ้นทั้งหมดคืนจาก SAS ตามมติคณะรัฐมนตรีและโอนหุ้นที่ซื้อมานี้ ให้กระทรวงการคลัง ดังนั้น การบินไทย จึงเป็นสายการบินของคนไทยอย่างแท้จริง และมีเดินอากาศไทย กับกระทรวงการคลังเป็นผู้ร่วมถือหุ้น ต่อมาเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2531 เดินอากาศไทย และการบินไทย ได้รวมกิจการเข้าด้วยกัน ตามมติของคณะรัฐมนตรี

การดำเนินงานสายการบิน นับเป็นงานที่ต้องเปิดให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ดังนั้นพนักงานส่วนใหญ่ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จึงจำเป็นต้องมีการลัดเปลี่ยนหมุนเวียนในการทำงานตลอดเวลา ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงาน เริ่มตั้งแต่แผนกสำรองที่นั่ง สำนักงานหลานหลวง และพนักงานที่ทำงานท่าอากาศยานดอนเมือง ที่ต้องมีการปฏิบัติงานตลอดเวลา นับตั้งเที่ยวบินแรกของแต่ละวัน เริ่มตั้งแต่ 6 โมงเช้า ซึ่งเป็นเที่ยวบินภายในประเทศ จนกระทั่งเที่ยวบินสุดท้ายในแต่ละวัน คือเที่ยวบินยุโรป ออกเดินทางเวลา 01.10 น. นอกจากนี้ในช่วงเวลาตั้งแต่ ตี 1 – ตี 5 พนักงานบางส่วน เช่นแผนกตรวจรับบัตรโดยสาร หรือแผนกผู้โดยสารขาออก ยังต้องปฏิบัติงานให้กับสายการบินต่างชาติ ที่จ้างบริษัทฯ เป็นผู้ดำเนินการอีกด้วย

การปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมงนี้ ทำให้ต้องมีการแบ่งเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน หรือ “การทำงานเป็นกะ” ให้มีเวลาการเข้างานที่เหลื่อมกันเล็กน้อย เช่น กะเช้า (เวลาตั้งแต่ 04.00 – 15.00 น.) กะ

บ่าย (เวลาตั้งแต่ 14.00 – 02.00 น.) กะดึก หรือที่เรียกว่า “เวรบัว” (เข้างานประมาณ 21.00 – 06.00 น.) โดยแต่ละแผนกจะมีการแบ่งการทำงานไม่เหมือนกัน เช่นแผนกตรวจรับบัตรโดยสาร ช่วงเวลาการทำงานจะเป็นเช้า 2 วัน บ่าย 2 วัน และมีวันหยุด 2 วัน ส่วนเวรบัวจะมีประมาณ 2 เดือนครั้ง เนื่องจากมีพนักงานจำนวนมากกว่าแผนกอื่นๆ สำหรับแผนกที่มีพนักงานน้อย ได้แก่แผนกติดต่อสอบถามและสำรองที่นั่ง ตารางเวลาการทำงานจะไม่แน่นอน บางครั้งทำงาน 4 วัน ได้หยุด 1 วัน หรือทำงาน 3 วัน ได้หยุด 2 วัน ส่วนกะดึกจะมีประมาณเดือนละ 1 – 2 ครั้ง บางครั้งการแบ่งเวลาการทำงานจะขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่มีช่วงเวลาการทำงานยาวกว่าปกติ เช่นแผนกติดตามสัมภาระผู้โดยสาร มีช่วงเวลาการทำงานในแต่ละวันยาวถึง 12 ชั่วโมง ตารางการทำงานจึงแบ่งเป็น “ทำ 2 หยุด 2” คือกะเช้า 1 วัน (06.00 – 18.00 น.) และกะดึก 1 วัน (18.00 – 06.00 น.) และได้หยุดงาน 2 วัน เป็นต้น

จากช่วงเวลาการทำงานที่หลากหลาย ดังที่ได้ยกตัวอย่างข้างต้น การดำเนินชีวิตจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนไปตามตารางการทำงานในแต่ละวัน เริ่มตั้งแต่ปัจจัยพื้นฐาน คือการนอน การรับประทานอาหาร จะไม่เป็นเวลา ต้องหมั่นเวียนอยู่ตลอด เช่นต้องเข้านอนประมาณ 2 – 3 ทุ่ม ถึงแม้จะยังไม่รู้สึกง่วง เนื่องจากถ้าวันรุ่งขึ้นเข้างานตี 4 ก็ต้องตื่นประมาณ ตี 2 – ตี 3 แต่หากเข้ากะดึกก็ต้องอาศัยการพักผ่อนในเวลากลางวันให้เพียงพอก่อนเข้างาน สิ่งที่สำคัญอีกประการก็คือการรับรู้ข่าวสารของพนักงาน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตในแต่ละวัน แต่พนักงานที่ทำงานเป็นกะ ไม่สามารถเปิดรับข่าวสารได้ตามเวลาปกติเหมือนคนที่มีความถี่ของเวลาการทำงานที่แน่นอน ที่จะมีรูปแบบการใช้สื่อซ้ำๆ ในช่วงเวลาเดิมๆ เช่นการรับชมข่าวภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์ที่ตนชื่นชอบ ทุกวันในเวลา 1 ทุ่ม หลังจากนั้นก็ดูละครต่อ แต่ในเวลานั้นกลับเป็นเวลาเริ่มงานของกะดึก หรือในช่วงข่าวภาคเช้าทางวิทยุ สำหรับคนทั่วไปที่ต้องการข่าวสารก่อนทำงาน กลับเป็นเวลาพักผ่อนหลังจากการทำงาน เป็นต้น

อุปสรรคในการรับข่าวสารของพนักงานบริการที่มีตารางการทำงานแบบหมุนเวียน หรือ “การทำงานเป็นกะ” ได้แก่เวลาการทำงานที่ไม่เหมือนกันในแต่ละวัน ส่งผลให้การเปิดรับสื่อต่างๆ จะไม่มีเวลาแน่นอนเหมือนผู้ที่ทำงานเวลาปกติ แต่พนักงานก็มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารในแต่ละวัน จึงต้องมีการใช้สื่อที่หลากหลาย ตามความสะดวก นอกจากนี้ช่วงเวลาการใช้สื่อในแต่ละวันยังไม่ตรงกัน ขึ้นอยู่กับตารางเวลาการทำงานเป็นหลัก เช่นหากเข้างานกะบ่าย ตั้งแต่ 14.00 – 02.00 น. ก็จะมีพลาดการรับชมข่าวภาคค่ำประจำวัน ทางโทรทัศน์ ก็ต้องใช้สื่ออื่นทดแทน ในการรับรู้ข่าวสาร เหตุการณ์บ้านเมือง เช่นหนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือแม้แต่สื่อบุคคล ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น

นอกจากการใช้สื่อมวลชนเพื่อการรับรู้ข่าวสารแล้ว พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ยังใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน เช่นการชมภาพยนตร์ การเปิดรับข่าวบันเทิงทางโทรทัศน์ หรือการอ่านบทละครโทรทัศน์ในหน้าหนังสือพิมพ์ รวมถึงการแสวงหาข้อมูลการท่องเที่ยวผ่านนิตยสาร หรืออินเทอร์เน็ต เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีว่า พนักงานของสายการบินต่างๆ มีสวัสดิการในการออกบัตรโดยสารฟรี ทั้งในเที่ยวบินภายในประเทศ และเที่ยวบินระหว่างประเทศ โดยไม่จำกัดจุดหมายปลายทาง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่พนักงานต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับจังหวัด หรือประเทศนั้นๆ ผ่านทางสื่อต่างๆ ว่ามีสถานที่ท่องเที่ยวที่ไหนบ้าง อาหารพื้นเมืองที่ขึ้นชื่อ สภาพภูมิอากาศ การติดต่อโรงแรมที่พัก ฯลฯ เพื่อความสะดวกสบายในการเดินทางนั่นเอง

นอกจากสื่อมวลชนแล้ว สื่อบุคคล ก็เป็นสื่อหลักที่สำคัญในการทำงานบริการ การประชุมต่างๆ หรือการพูดคุยกันในหมู่เพื่อนฝูงถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่ได้รับ ความสนใจจากประชาชนโดยทั่วไป หรือ เหตุการณ์ที่เป็น “TALK OF THE TOWN” ในแต่ละช่วงเวลา เช่นข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ หรือข่าวเหตุการณ์สะเทือนขวัญต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น พนักงานต้อนรับภาคพื้นก็จะให้ความสนใจติดตามความคืบหน้าของเหตุการณ์นั้นๆ อย่างต่อเนื่องเท่าที่เวลา และโอกาสจะอำนวย โดยต้องอาศัยเทคนิคในการ “จับข่าว” ที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนเนื่องจากมีเวลาในการเปิดรับสื่อแต่ละวันแตกต่างกันนั่นเอง

จากการศึกษาของ Tan (1986 : 233) เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อมวลชนของบุคคล มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการสื่อสาร เนื่องจากการใช้สื่อเกิดจากความต้องการที่จะบรรลุลวัตถุประสงค์หรือความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งความต้องการดังกล่าวพัฒนามาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคล และผู้รับสารจะมีพฤติกรรมในการเลือกรับสื่อและเนื้อหาของสาร ทั้งนี้เพื่อสนองตอบความต้องการดังกล่าว ดังนั้นผู้รับสารจึงเป็นคนเริ่มขบวนการสื่อสาร และมีความสามารถที่จะปรับสื่อได้เหมาะสมกับความต้องการ มากกว่าที่จะให้สื่อมามือทวิพลต่อตัวเขา นอกจากนี้ผู้รับสารยังตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และสามารถบอกให้ทราบถึงความต้องการของตนเองได้เมื่อมีการสอบถาม และเขายังตระหนักถึงเหตุผลในการเลือกใช้สื่อด้วย

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ความต้องการของผู้รับสารจะเป็นตัวกำหนดการใช้สื่อ ดังนั้นในการสื่อสาร ผู้รับสารจึงมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้สื่อ โดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตนเองเป็นหลัก (ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2534: 85) ซึ่งสามารถแบ่งความต้องการของผู้รับสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อออกได้เป็น 5 กลุ่ม คือ ความต้องการในด้านความรู้ ภูมิปัญญา ความต้องการในด้านอารมณ์ ความต้องการที่จะประสาน

สัมพันธ์กับบุคคล ความต้องการที่จะประสานสัมพันธ์ในสังคม และความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงและผ่อนคลายความตึงเครียด

ความต้องการเหล่านี้สามารถตอบสนองได้โดยการใช้สื่อ ซึ่งหมายความถึงการเปิดรับสื่อ ชนิดของสื่อที่ใช้ เนื้อหาของสื่อที่ใช้ และบริบททางสังคมของสื่อที่เปิดรับ เมื่อได้รับการตอบสนองจะเกิดความพึงพอใจในสื่อ นั้น โดยหน้าที่ของสื่อที่ทำให้เกิดความพึงพอใจนั้น (สุวิมล อังศุสิงห์, 2539 : 17) ได้แก่ 1) ให้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะตอบสนองความต้องการในด้านความรู้และภูมิปัญญาของผู้รับสารได้ 2) ช่วยให้เกิดการหลีกเลี่ยงจากความจำเจหรือจากปัญหาต่างๆ และผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งหน้าที่นี้จะตอบสนองความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงและความต้องการทางด้านอารมณ์ด้วย 3) ช่วยพัฒนาเอกลักษณ์ของบุคคล และพัฒนาความสัมพันธ์ภายในสังคม ซึ่งจะตอบสนองต่อความต้องการที่จะประสานสัมพันธ์กับบุคคล และประสานสัมพันธ์ในสังคม

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาการใช้สื่อ จึงเป็นผู้เลือกที่จะใช้สื่อที่มีเนื้อหาที่ตนสนใจ เพื่อสนองต่อความต้องการของตน เป็นลักษณะ Active Receiver หรือผู้รับสารที่เป็นผู้กระทำ หมายถึง ผู้รับสารที่มีอิทธิพลในการกำหนดการสื่อสารได้ คือเป็นผู้เลือกใช้สื่อ และเนื้อหาข่าวสาร ในช่วงเวลา และสถานที่ที่ตนต้องการอย่างไร ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันที่มีข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ เป็นจำนวนมาก ในการแสวงหาข่าวสารในชีวิตประจำวันตามปกติ

แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญซึ่งเป็นที่สนใจของสื่อมวลชน ในระดับประเทศ หรือระดับโลก พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนก็ต้องมีการเปิดรับสื่อให้มากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการในการรับ และติดตามเรื่องราวที่เกิดขึ้น การแพร่กระจายข่าวสารสำคัญที่เป็นที่สนใจของสังคมในขณะนี้ ยกตัวอย่างตั้งแต่ต้นปี 2544 ที่ผ่านมา มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นมากอาทิ ข่าวใกล้ตัวของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) คือ เหตุการณ์เครื่องบินโบอิง 737-400 ระเบิด ณ ท่าอากาศยานดอนเมือง และ ข่าวแพทย์หญิงผัดพร ซึ่งเป็นข่าวดราม่าเพื่อนชู้ และเชิงสืบสวนสอบสวนที่สื่อมวลชนนำเสนอติดต่อกันต่อเนื่องเป็นระยะเวลาเกินกว่า 2 อาทิตย์ หรือแม้แต่ข่าวต่างประเทศซึ่งนับว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว แต่ก็ได้รับความสนใจในแง่ของคุณค่าของข่าว ได้แก่ ข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาหินที่สูงที่สุดในโลก ของกลุ่มทาลิบาน ณ เมืองบามิยาน ประเทศอัฟกานิสถาน เพื่อประกาศเป็นรัฐอิสลามบริสุทธิ์ หรือข่าวยานอวกาศเมียร์ ก็เป็นเรื่องที่ประชาชนทั่วโลกให้ความสนใจ เช่นเดียวกับกลุ่มพนักงานที่ทำงานเป็นกะ ที่มีความสนใจในเหตุการณ์ดังกล่าว เมื่อมีการรายงานข่าวเกิดเหตุการณ์สำคัญขึ้น ก็จะมีการแพร่กระจายข่าวสารสำคัญไปสู่ผู้ที่ไม่ได้เปิดรับข่าวสารในขณะนั้นอย่างรวดเร็ว

แนวคิดเรื่องคุณค่าของข่าว จากหนังสือแนวคิดหลักนิเทศศาสตร์ ของพัชนี เขยจรรยา และคณะ (2530) หน้า 51-52 ได้กล่าวไว้ว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ สถานที่เกิดเหตุการณ์ซึ่งมีความสัมพันธ์กับผู้รับสาร ผลกระทบในวงกว้างต่อผู้รับสาร จุดเด่นที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ และการแข่งขันของข่าวอื่นในช่วงเวลาเดียวกัน ดังข่าวทั้ง 4 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วง 3 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2544 มีข่าวหลายเหตุการณ์ที่นับว่าเป็นข่าวที่มีคุณค่าสูง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการข้างต้น สำหรับข่าวเหตุการณ์สำคัญที่นำมาศึกษาทั้ง 4 เหตุการณ์ เป็นข่าวสำคัญที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งมียุทธศาสตร์ของข่าวสูง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้รับสารในแต่ละกลุ่มที่จะเปิดรับเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านการรับรู้ข่าวสาร เหตุการณ์เครื่องบินโบอิง 737-400 ระเบิด ถือเป็นข่าวที่มีคุณค่าทั้งในเรื่องความใกล้ชิด และผลกระทบต่อพนักงานการบินไทยทั้งหมด สำหรับข่าวสืบสวนสอบสวนคดีแพทย์หญิงผัดพร เป็นข่าวสะเทือนขวัญ ความมีเงื่อนงำ และการสืบสวนสอบสวนเป็นระยะเวลานาน ส่วนข่าวต่างประเทศที่นำมาศึกษาคือข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาหินที่สูงที่สุดในโลก ของกลุ่มทาลีบัน ประเทศอัฟกานิสถาน เป็นข่าวที่มีผลต่อความรู้สึกกระทบกระเทือนจิตใจของประเทศที่นับถือศาสนาพุทธทั่วโลก สุดท้ายคือข่าวทำลายยานอวกาศเมียร์ เป็นข่าวเทคโนโลยี ที่ทั่วโลกต่างเฝ้าคอยว่าการตกของยานอวกาศประสบความสำเร็จ หรือจะเกิดผลกระทบต่อโลกอย่างไรบ้าง

ดังนั้นการศึกษาเรื่อง “การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงาน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน” จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจถึงการใช้สื่อมวลชนในยุคข้อมูลข่าวสาร ที่มีข่าวสารจำนวนมากมาย ในกลุ่มพนักงานที่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาในใช้สื่อต่างๆ ซึ่งต้องเปลี่ยนไปตามตารางการทำงานในแต่ละวัน ส่งผลให้แบบแผนการเลือกใช้สื่อย่อมแตกต่างจากผู้ที่มี ตารางเวลาการทำงานแน่นอน การวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาถึงการใช้สื่อมวลชน รวมถึงการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนที่เลือกรับฟังข่าวสารได้ในเวลาจำกัด ซึ่งเป็นที่มาของปัญหานำวิจัยดังนี้

ปัญหานำวิจัย

1. พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนมีการใช้สื่อมวลชนอย่างไร
2. กระบวนการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนมีอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงการใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินงานแบบหมุนเวียน
2. เพื่อศึกษากระบวนการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินงานแบบหมุนเวียน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาพนักงาน ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานแบบหมุนเวียน ตลอด 24 ชั่วโมง โดยจะศึกษาเฉพาะพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร ได้แก่ หลานหลวง และท่าอากาศยานดอนเมือง

ข้อตกลงเบื้องต้น

พนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินงานแบบหมุนเวียน ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดรับและติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญที่นำมาศึกษาทั้ง 4 เรื่อง ได้แก่ ข่าวเครื่องบินโบอิง 737-400 ระเบิด ณ ท่าอากาศยานดอนเมือง ข่าวแพทย์หญิงผัดสพร ข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาหินที่สูงที่สุดในโลก ณ เมืองบามิยาน และข่าวทำลายยานอวกาศเมียร์ ซึ่งเป็นข่าวที่มีคุณค่าทั้งในด้านความใกล้ชิดและผลกระทบต่อความสนใจของมนุษย์ในคดีสะเทือนขวัญ ความขัดแย้งทางศาสนาที่มีผลกระทบต่อความรู้สึก และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ข้อสมมุติฐานการวิจัย

1. พนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินงานแบบหมุนเวียน มีการใช้สื่อมวลชนแตกต่างกันตามลักษณะการทำงาน ตารางเวลาดำเนินงาน และการเข้างานในกะต่างๆ รวมถึงวันหยุด
2. การแพร่กระจายข่าวสารในหมู่พนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินงานแบบหมุนเวียน มีความแตกต่างกันทั้งทางด้าน เวลา สถานที่ และสื่อที่เปิดรับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชน และการแพร่กระจายเหตุการณ์สำคัญ ของกลุ่มผู้รับสารที่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นประโยชน์ในการแพร่กระจายข่าวสารให้เข้าถึงกลุ่มผู้รับสารที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงาน บริษัทการบินไทย ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

การเลือกเปิดรับการสื่อสาร (Selectivity in Communication)

จากหนังสือ “การสื่อสารมวลชน” ของ ผศ. ยุพา สุภากุล (1997) หน้า 91 – 93 กล่าวถึงการเลือกเปิดรับสื่อชนิดใด ขึ้นอยู่กับเกณฑ์การเลือกสื่อ ซึ่งสามารถนำมาศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา โดยมีช่วงการทำงานแบบหมุนเวียน ได้ดังต่อไปนี้

1. เลือกสื่อที่สามารถจัดหาได้ (Availability) ผู้รับสารจะเลือกสื่อที่ไม่ต้องใช้ความพยายามมาก เช่น ประชาชนในชนบท ส่วนใหญ่จะเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นหลัก เพราะสามารถจัดหาเครื่องรับวิทยุมาได้ง่ายกว่าสื่ออื่นๆ
2. เลือกสื่อที่ตนสะดวกและนิยม (Convenience Preferences) ผู้รับสารสามารถเลือกสื่อได้ตามที่ตนสะดวกทั้งทางด้านหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ นิตยสารและสื่อบุคคล เช่น บางคนนิยมฟังข่าวสารทางวิทยุกระจายเสียงขณะขับรถ บางคนชอบอ่านหนังสือในสถานที่ต่างๆ กัน บางคนชอบให้คนอื่นๆ เล่าสรุปข่าวสารให้ฟัง เป็นต้น
3. เลือกสื่อตามความเคยชิน (Accustomed) ผู้รับสารบางคนไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการรับสื่อที่ตนเคยรับอยู่ ซึ่งมักพบว่าในบุคคลที่มีอายุมาก เคยฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำก็มักจะไม่สนใจสื่อชนิดอื่น
4. ลักษณะเฉพาะของสื่อ (Characteristic of Media) คุณลักษณะเฉพาะของสื่อที่มีผลต่อการเลือกสื่อของผู้รับสาร เช่น ลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์คือ สามารถให้ข่าวสารในรายละเอียดได้ดีกว่า ราคาถูก และสามารถนำติดตัวไปได้ทุกหนแห่ง หรือลักษณะเด่นของวิทยุโทรทัศน์ทำให้ได้เป็นภาพเป็นจริงได้ ง่ายๆ มีความรู้

ลึกเหมือนร่วมอยู่ในเหตุการณ์ และสามารถพักผ่อนอิริยาบถได้ตามสบาย ส่วนคนที่มีเวลาไม่มากนัก นิยมใช้สื่อวิทยุกระจายเสียงเพื่อต้องการรับฟังข่าวสารนานาชนิดอย่างรวดเร็ว

5. เลือกสื่อที่สอดคล้องกับตน (Consistency) ผู้รับสารจะเลือกสื่อที่สอดคล้องกับความรู้ ค่า นิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งขึ้นอยู่กับ การเปิดรับสื่อมวลชน เช่น นักวิชาการ นักศึกษา นักปกครอง มักนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวหนัก เช่น หนังสือพิมพ์สยามรัฐ มติชน สุวานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ Bangkok Post และ The Nation เป็นต้น เพราะหนังสือพิมพ์ดังกล่าวให้ข่าวสาร สารระความรู้ในแง่วิชาการที่สอดคล้องกับตน

6. เลือกตามการเลือกสรร (Selective Process) ปัจจัยในการสื่อสารที่มักจะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการสื่อสารไปยังผู้รับสารก็คือ กระบวนการเลือกสรรของผู้รับสาร ซึ่งประกอบด้วย การกลั่นกรอง 3 ชั้น ดังนี้

1) การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure of Selective Attention)

หมายถึงแนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง ตามความสนใจและความต้องการ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา หรือสนองความต้องการของตน เช่น การเลือกซื้ออ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง เลือกเปิดวิทยุกระจายเสียงสถานีใดสถานีหนึ่ง หรือเลือกชมวิทยุโทรทัศน์ช่องใดช่องหนึ่ง เป็นต้น การเลือกเปิดรับข่าวสารที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ อาทิ เช่น บุคคลมักแสวงหาข่าวสารเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดเดิมของตนเอง ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารใหม่ที่ไม่ลงรอยหรือสอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจ หรือทัศนคติที่มีอยู่เดิมแล้วจะเกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลย์หรือมีความไม่สบายใจ

นอกจากทัศนคติดั้งเดิมที่เป็นตัวกำหนดในการเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว ยังมีปัจจัยทางด้านสังคม จิตใจ และลักษณะส่วนบุคคลอีกมากมายหลายประการ ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อ อุดมการณ์ ทัศนคติ ศาสนา ประเพณีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ฯลฯ

2) การเลือกรับรู้หรือตีความ (Selective Perception or Selective Interpretation)

เป็นกระบวนการกลั่นกรองขั้นต่อมา เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้วก็เชื่อว่าข่าวสารนั้นจะถูกรับรู้เป็นไปตามเจตนาของของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับสารแต่ละคนอาจจะตีความหมายข่าวสารขึ้นเดียวกันที่ส่งผ่านสื่อมวลชนไม่ตรงกัน ความหมายของข่าวสารที่ส่งไปถึงจึงมิได้อยู่ที่ตัวอักษร รูปภาพ หรือ

คำพูดเท่านั้น แต่อยู่ที่ผู้รับสารที่จะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความความหมายความเข้าใจของตัวเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ตามความเชื่อ ตามความต้องการ ตามความคาดหวัง ตามแรงจูงใจ ตามสภาวะร่างกาย หรือ สภาวะอารมณ์ขณะนั้น เป็นต้น

3) กระบวนการเลือกจดจำ (Selective Retention)

หลังจากที่บุคคลเลือกรับ เลือกให้ความสนใจ และเลือกตีความข่าวสารไปในทางที่สอดคล้องกับทัศนคติ และ ความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการจำ เข้าไปเก็บไว้เป็น ประสบการณ์เพื่อที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป และพยายามลืมในส่วนที่ต้องการจะลืมอีกด้วย

การเลือกจดจำนั้นเปรียบเสมือนเครื่องกรองชั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสาร ในบางครั้ง ข่าวสารอาจจะถูกปฏิเสธตั้งแต่ขั้นแรกโดยการไม่เลือกอ่าน ฟัง หรือชม สื่อมวลชนบางฉบับหรือบางรายการ ใน กรณีที่ผู้รับสารหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้รับสารก็อาจจะพยายามตีความข่าวสารที่ได้รับตามความเข้าใจหรือความ ต้องการของตนเอง แต่หากว่าข่าวสารนั้นไม่เปิดโอกาสให้ตีความหมายแตกต่างไปได้ ผู้รับสารก็ยังมีโอกาส ปฏิเสธข่าวสารนั้นได้อีกเป็นขั้นสุดท้าย กล่าวคือเลือกจดจำเฉพาะบางส่วนที่ตนเองสนใจหรือต้องการเท่านั้น

การเลือกเปิดรับการสื่อสารของพนักงานบริษัทการบินไทย ที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาเป็นหลัก ทำให้มีการเปิดรับที่มีลักษณะพิเศษ ตามแต่ช่วงเวลาจะอำนวย จึง เป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาถึงการใช้สื่อมวลชนในการเปิดรับข่าวสารประจำวัน รวมถึงการเปิดรับข่าวสารเมื่อมี เหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น ว่าจะมีการใช้สื่อมวลชนอย่างไร รวมถึงการแพร่กระจายเหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ ของประชาชนในขณะนั้น

การแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking)

ในเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารจากการศึกษาของ Micheal D. Basil และ William J. Brown ที่ได้ค้นพบว่า เมื่อบุคคลได้รับข่าวสารและคิดว่าข่าวนั้นมีความสำคัญก็จะส่งต่อข้อมูลที่ได้รับแก่คนอื่น ๆ อีกต่อไป และถ้ายังมีความสนใจในข่าวมาก บุคคลก็จะแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ตนอยากทราบ ดังนั้นอีกแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจในการวิเคราะห์เรื่องการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนในครั้งนี้คือ แนวคิดเรื่อง การ แสวงหาข่าวสาร ซึ่ง Charles Atkin ได้ทำการวิจัยและชี้ให้เห็นถึงเรื่องของการแสวงหาข่าวสารไว้ดังนี้

“บุคคลจะเลือกรับข่าวสารได้จากสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับ การคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลรางวัลตอบแทน กับการลงทุนลงแรง หรือการต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้หรือทำความเข้าใจแล้ว บุคคลย่อมแสวงหาข่าวสารนั้น แต่ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับน้อยกว่าการลงทุนลงแรง บุคคลก็อาจเฉยเมยต่อข่าวสารนั้น ในกรณีที่บุคคลเห็นว่าการรับข่าวสารนั้นจะก่อให้เกิดพันธะผูกพัน เช่น ทำให้เกิดความไม่พอใจหรือไม่สบายใจ หรือไม่แน่ใจมากขึ้น ก็อาจจะใช้วิธีหลีกเลี่ยงหรือไม่รับข่าวสารที่ต้องลงทุนลงแรงมากกว่าการรับข่าวสารนั้น บุคคลอาจจะต้องยอมรับข่าวสารนั้นทั้งๆ ที่ไม่เต็มใจ (Information Yielding)”

นอกจากนี้ Charles Atkin ยังชี้ให้เห็นว่าการแสวงหาข่าวสาร หรือความต้องการการสื่อสารมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้น คือต้องการได้รับข่าวสาร (Information) และความบันเทิง (Entertainment)

ความต้องการข่าวสารนั้นเกิดจากความไม่รู้หรือไม่แน่ใจของปัจเจกบุคคลที่มาจาก

1. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างระดับความรู้ของปัจเจกบุคคลขณะนั้น กับระดับความต้องการที่อยากจะรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) ยิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญก็ยิ่งอยากมีความรู้ความแน่ใจสูง
2. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างความรู้ที่มีอยู่ของปัจเจกบุคคลขณะนั้น กับความรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคลของปัจเจกบุคคลนั้นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด (Intrinsic Uncertainty)

ข่าวสารที่จะลดความไม่รู้ หรือความไม่แน่ใจที่เกี่ยวข้องกับความสนใจภายในส่วนบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty) และที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิงส่วนบุคคลส่วนตัว (Intrinsic Desire) นั้นถือว่าเป็นข่าวสารที่ให้ความพึงพอใจในเชิงการบริโภค (Immediate Consummatory Gratifications) ข่าวสารที่ลดความไม่รู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) เรียกว่า ข่าวสารที่ใช้ประโยชน์เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ความคิดและแก้ปัญหาต่างๆ (Instrumental Utilities) ในชีวิตประจำวัน ข่าวสารบางอย่างอาจจะให้ประโยชน์ทั้งการนำไปใช้และให้ความบันเทิงขณะเดียวกัน

โดยสรุปแล้ว กล่าวได้ว่า การแสวงหาข่าวสารและการเลือกรับข่าวสารนั้นนอกจากเพื่อสนับสนุนทัศนคติหรือความคิดและความเข้าใจที่มีอยู่เดิมแล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ทางอื่นๆ เช่น เพื่อให้มีความรู้ ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหา รวมทั้งเพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคล และเพื่อความบันเทิงเร้าใจด้วย นอกจากนี้การที่บุคคลใดจะตัดสินใจแสวงหาข่าวสาร เฉยเมยต่อข่าวสาร หรือ

หลีกเลี่ยงการเปิดรับข่าวสารนั้นก็ขึ้นอยู่กับการประเมินเปรียบเทียบถึงความพยายามที่ใช้ และผลตอบแทนในการที่จะรับรู้ข่าวสารใดๆ ด้วย

การแพร่กระจายข่าวสาร

ตามทฤษฎีของ Katz และ Lazifeld คาดว่าสื่อมวลชน และสื่อบุคคลมีส่วนสำคัญในการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารในชุมชน และความสำคัญของข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีผลต่อการแพร่กระจายข่าว ข่าวที่มีความสำคัญมากจะมีจำนวนแพร่กระจายสู่บุคคลที่สูงกว่าข่าวที่มีความสำคัญน้อย อิทธิพลของบุคคลมีส่วนช่วยเพิ่มการแพร่กระจายของสื่อมวลชน ดังนั้นเรื่องของข่าวสำคัญสามารถแพร่กระจายสู่บุคคลอื่นๆ ทั้งทางการสื่อสารระหว่างบุคคล และช่องทางสื่อมวลชน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ข่าวสำคัญจะแพร่กระจายได้เร็วและมากกว่าข่าวไม่สำคัญ

Gernberg (1964) ได้ศึกษาถึงบทบาทของการแพร่กระจายข่าวสารจากบุคคลหนึ่งกับอีกบุคคลหนึ่ง หลังจากที่ได้เกิดการลอบสังหารประธานาธิบดีเคนเนดีขึ้นในปี 1963 เพราะเหตุที่มีความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมปฏิบัติการของสาธารณชนและต้องการหลีกเลี่ยงความตื่นตระหนก เคยมีการวิจัยมาแล้วถึงแหล่งที่มาของความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ว่าด้วยการเปรียบเทียบระหว่างการรับสารจากสื่อมวลชนและจากตัวบุคคล ซึ่งใช้สำหรับอธิบายและสรุปข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ กล่าวโดยสรุปก็คือเหตุการณ์ที่ถูกรายงานเป็นข่าวอาจจะแบ่งออกได้เป็นสามกลุ่มตามอัตราของการแพร่กระจายข่าวไปสู่บุคคล ดังนี้

ประเภทที่ 1 เหตุการณ์ซึ่งมีความสำคัญโดยทั่วไปน้อย แต่มีนัยสำคัญมากต่อบุคคลจำนวนไม่กี่คน เหตุการณ์เช่นนี้จะไม่ได้รับการนำเสนออย่างครึกโครมในสื่อมวลชน แต่โดยความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นมีความสำคัญแก่กลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้อง เหตุการณ์เหล่านั้นมักจะเป็นที่สังเกตโดยชน กลุ่มน้อยที่เกี่ยวข้องบางกลุ่ม และข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นจะผ่านไปยังบุคคลอื่นซึ่งไม่ได้เห็นการออกข่าวนั้นในครั้งแรก ในที่สุดแล้ว กลุ่มที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือส่วนใหญ่แล้วจะได้ยินผ่านมาจากตัวบุคคลมากกว่า ตัวอย่างอันหนึ่งอาจจะได้แก่ การประกาศผลการสอบไล่ระดับชาติทางหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งสาธารณชนทั่วไปที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยญาติมิตรของผู้เข้าสอบนั่นเอง

ประเภทที่ 2 เหตุการณ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่ามีความสำคัญต่อสาธารณชนทั่วไป (บรรดาข่าวสำคัญประจำวัน) ซึ่งสื่อมวลชนให้ความสำคัญในการนำเสนอตามสมควร และเป็นที่ทราบแพร่หลายโดยสาธารณชนส่วนใหญ่ หรือกลุ่มค่อนข้างใหญ่ เรื่องราวเช่นนั้นมักจะไม่ถูกถ่ายทอดไป ในฐานะที่เป็นสารสนเทศจากบุคคลหนึ่งไปถึงอีกบุคคลหนึ่ง (แม้ว่าบุคคลจะนำเอาเรื่องราวเหล่านั้นมาอภิปรายถกเถียงกันก็ตาม) ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเรื่องเหล่านั้นเป็นที่เข้าใจว่าใครๆ ก็ทราบแล้ว อีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่าเรื่องเหล่านี้โดยปกติแล้ว จะไม่กระทบใจพอ หรือไม่ถึงขนาดที่บุคคลหนึ่งเห็นว่าคุ่มค่าที่จะนำความจริงนั้นไปเล่าสู่กันฟัง เหตุการณ์เช่นนั้นอาจรวมเหตุการณ์เช่นว่า การตกลงหลังจากการผลัดงานครั้งสำคัญ การขึ้นราคาค่ารถไฟตามแผน การปล้นธนาคารรายใหญ่ การก่อการร้ายอันโหดเหี้ยม ณ ที่ใดที่หนึ่งในโลก

ประเภทที่ 3 เหตุการณ์ซึ่งมีความเร่งด่วนเป็นอย่างยิ่ง มีความสำคัญมากและมีลักษณะที่กระทบใจอย่างแรง ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญ ได้รับความสนใจจากคนเกือบทุกคน และเป็นเหตุการณ์ซึ่งทำให้สื่อมวลชนสนใจอย่างสูงและรวดเร็ว กรณีตามแบบฉบับก็คือ การลอบสังหารประธานาธิบดีเคนเนดีนั่นเอง อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ที่ไม่น่าจะเป็นไปได้แต่ก็เป็นไปได้ก็คือ ทั้ๆ ที่สื่อมวลชนได้ให้ความสนใจอย่างมากสัดส่วนของคนซึ่งได้รับข่าวจากบุคคลอื่นแทนที่จะเป็นการได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนกลับสูงกว่าข่าวประเภทที่ 2 ที่กล่าวมาแล้ว ความสำคัญของเหตุการณ์จะเร่งให้เกิดการแพร่กระจายสารผ่านไปทั้งทางติดต่อระหว่างบุคคล และทางติดต่อจากสื่อมวลชน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญ ในอดีตได้มีนักวิชาการหลายท่านศึกษาไว้ เช่น กรณีการศึกษาการแพร่กระจายข่าวการสิ้นชีวิตของประธานาธิบดีรูสเวลท์ Delbert C. Miller (อ้างถึงใน ศิริชัย ศิริภายะ , 2519:112) ทำการศึกษาและพบว่าอัตราการแพร่กระจายข่าวนี้ขึ้นอยู่กับเวลาที่ข่าวนี้ได้ประกาศออกมา และกิจวัตรประจำวันของประชาชนในท้องถิ่น ประกอบกับการมีเครื่องมือสื่อมวลชนอัตราการแพร่กระจายข่าวจะเพิ่มมากขึ้นเพราะผู้รับสารจากสื่อมวลชนกระจายข่าวด้วยวาจาไปยังบุคคลอื่น ซึ่งลักษณะเช่นนี้เข้ากับทฤษฎีการกระจายข่าวสารที่เรียกว่า “Two step-flow of communication” ซึ่งถูกค้นพบต่อมาโดย Paul F. Larsenfeld, Bernard Berelson และ Hazel Gaudet ในปี ค.ศ. 1948

ในระยะต่อมา นักวิชาการที่ทำการศึกษเกี่ยวกับพฤติกรรมของการแพร่กระจายข่าวสารได้เปลี่ยนแนวจากการศึกษาพฤติกรรมการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญจากการศึกษาเพียงเหตุการณ์เดียว

มาเป็นการศึกษาเปรียบเทียบหลายเหตุการณ์ และมีตัวแปรอื่น ๆ เข้ามาช่วยในการอธิบายพฤติกรรมและการแพร่กระจายเพิ่มขึ้น

Paul J. Deutschmann กับ Wayne A. Danielson (อ้างถึงใน ศิริชัย ศิริกายะ, 2519:113) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญได้แก่ ข่าวการล้มป่วยของประธานาธิบดีไอเซนเฮอว์ , ข่าวการปล่อยดาวเทียม Explorer I และข่าวการรับอบลาสก้าเป็นรัฐหนึ่งของสหรัฐอเมริกา จากการศึกษาที่มีข้อสรุปว่าการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญไม่ว่าเหตุการณ์อะไรย่อมมีขบวนการแพร่กระจายที่คล้ายกัน และมีหลักฐานยืนยันว่า **โทรทัศน์** เป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายข่าว แต่วิทยุยังคงรักษาความสามารถในการแพร่กระจายข่าวอยู่ไม่แพ้โทรทัศน์ ผลการศึกษาของทั้งสอง ประการหนึ่งที่ขัดแย้งกับทฤษฎีการศึกษาอื่น ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วโดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับ “Two-step Flow of communication” ก็คือ **การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญนั้นเป็นไปในลักษณะการแพร่กระจายข่าวจากสื่อมวลชนโดยตรง ไม่ได้ผ่านผู้นำความคิดเห็น (Opinion Leader) ในกรณีนี้ ผู้นำความคิดเห็นจะทำหน้าที่เป็นแต่ถ่ายทอดข่าวเพื่อเป็นการเสริมย้ำส่วนที่เกี่ยวกับข่าวเท่านั้น**

จากการศึกษาต่อมาของ Bradley s. Greenberg (อ้างถึงใน ศิริชัย ศิริกายะ , 2519:114) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาทั้งบทบาทการติดต่อสื่อสารส่วนบุคคลในการที่เป็นแหล่งให้ข่าวสารอันดับแรกของการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์ต่าง ๆ Greenberg ได้ศึกษาการแพร่กระจายข่าวสารรวมทั้งสิ้น 17 ข่าว ซึ่งมีระดับความสำคัญของข่าวแตกต่างกัน ผลปรากฏว่า **สื่อมวลชนเป็นแหล่งให้ข่าวอันดับแรกของเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยที่วิทยุและโทรทัศน์มีบทบาทอย่างสำคัญในการแพร่กระจายข่าวที่มีความสำคัญอันดับรองลงมา การแพร่กระจายข่าวโดยการติดต่อสื่อสารผ่านบุคคลจะเป็นแหล่งข่าวอันดับแรกเช่นเดียวกับสื่อมวลชนเฉพาะในกรณีที่ข่าวนั้นอยู่ในชั้นวิกฤติการณ์ที่สำคัญ อาทิเช่น ข่าวการลอบสังหารประธานาธิบดีเคนเนดี เป็นต้น**

นอกจากนี้ Timothy O' Keefe กับ Bernard C. Kissel (อ้างถึงใน ศิริชัย ศิริกายะ , 2519:116) ได้นำเอาแนวคิดจากการศึกษาของ Adams กับ Mullen และ Wilson มาใช้ในการแพร่กระจายข่าวการสิ้นชีวิตประธานาธิบดีไอเซนเฮอว์ แล้วพบว่านอกจากปัจจัยทางด้านการศึกษา อายุ เพศ เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดการแพร่กระจายข่าวสาร กล่าวคือการแพร่กระจายข่าวไปได้รวดเร็วในระหว่างผู้ที่มีการศึกษาดี ผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่ม ผู้ชาย และความผูกพันของบุคคลต่อข่าวที่เกิดขึ้น ตัวแปรใหม่ที่เกิดขึ้นจากการศึกษานี้ได้แก่ ความรู้สึกที่มีส่วนผูกพันเนื่องจากการได้รู้จักหรือพบเห็น (vision impact) ต่อบุคคลที่เป็นข่าว O'Keefe กับ Kissel พบว่าผลจากอิทธิพลดังกล่าวทำให้การแพร่กระจายของข่าวเป็นไปอย่างรวดเร็ว

สำหรับงานการศึกษาเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารในประเทศไทยนั้น ศิริชัย ศิริกายะ (2519) ได้ทำการวิจัยเรื่องการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญในเขตกรุงเทพมหานคร โดยข่าวที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อศึกษาเรื่องการแพร่กระจายข่าวได้แก่ ข่าว ถนอม - ประภาสเดินทางออกนอกประเทศไทยเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2516, ข่าวพระธาตุพนมพังเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2518, ข่าวบุกบ้านนายกคึกฤทธิ์เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2518 และข่าวบุกเขามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2518 โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แหล่งข้อมูลทางโทรศัพท์จำนวน 300 คน ที่เลือกมาเป็นตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อที่จะศึกษาลักษณะการแพร่กระจายข่าว โดยยึดแนวการศึกษาในด้านของสื่อที่ให้ข่าวเหตุการณ์สำคัญ ระยะเวลาที่รับข่าวสาร การติดตามข่าวสาร การสนทนาหรือบอกเล่าข่าวสารไปยังผู้อื่น โดยในการทำการวิจัยในครั้งนั้นได้ใช้สมมติฐานของ Hill กับ Bonjean มาทดสอบด้วยข้อมูลที่เก็บรวบรวมในประเทศไทย โดยได้ผลการวิจัยดังนี้

1. ความสำคัญของสื่อประเภทต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งให้ข่าวสารนั้นขึ้นอยู่กับกิจวัตรประจำวันของบุคคล ต่อเมื่อกิจวัตรประจำวันถูกขัดจังหวะโดยเหตุการณ์สำคัญ ทำให้ความสำคัญของสื่อที่เป็นแหล่งข่าวสารถูกเปลี่ยนไปได้ และ

2. การเปิดรับข่าวสารเหตุการณ์สำคัญจะแตกต่างกันไปตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา โดยที่ผู้รับส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย วัยหนุ่มสาว และมีระดับการศึกษาสูง มากกว่าผู้รับข่าวที่มีการศึกษาน้อย วัยสูงอายุ และเป็นผู้หญิง

เป็นที่น่าสังเกตว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวมีแนวโน้มที่จะบอกเล่าข่าวที่ตนได้รับมาให้กับผู้อื่นและนอกจากนี้ยังติดตามแสวงหาข่าวเพิ่มเติมอีกด้วย ลักษณะการแพร่กระจายข่าวที่สำคัญก็คือการติดต่อส่วนบุคคลจะมีบทบาทน้อยมากในการเป็นแหล่งให้ข่าวครั้งแรก และไม่เป็นแหล่งที่ใช้ในการติดตามแสวงหาข่าวเพิ่มเติม

และในปี 1994 ได้มีการวิจัยเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลโดย Micheal D. Basil และ William J. Brown (1994) มีกรณีศึกษาในครั้งนั้นคือ การแถลงข่าวการติดเชืไวรัสเอช ไอวี ของ Magic Johnson นักบาสเกตบอลที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน

ในการศึกษาเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคล Micheal D. Basil และ William J. Brown ได้ยกกรณีงานวิจัยเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารที่มีการวิจัยไว้แล้วในประเทศอเมริกาจำนวน 34 ชิ้นมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ได้ผลสรุปว่า **ความสำคัญของข่าวเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดอัตราการแพร่**

กระจายข่าวสารและการรับรู้ข่าวสาร แต่ไม่ได้กำหนดอัตราการบอกกล่าวเรื่องกับบุคคลอื่น และจากการศึกษาการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลในกรณีการแถลงข่าวการติดเชื้อไวรัสเอชไอวีของ Magic Johnson นั้น ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงบทบาทความสำคัญของบุคคลและความสำคัญของข่าวในกระบวนการแพร่กระจายข่าวสาร จากการวิจัยพบว่า**ความสนใจของบุคคลที่มีต่อข่าวนั้น ๆ มีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร** นั่นคือถ้าข่าวที่บุคคลได้รับเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสำคัญกับตน ก็จะไม่บอกต่อกับคนอื่น ๆ ถ้าคิดว่าไม่สำคัญก็จะไม่บอกต่อ กระบวนการของการแพร่กระจายข่าวสารก็จะสิ้นสุดลงในเครือข่ายนั้น ดังนั้นบุคคลจึงมีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายข่าวสาร

Micheal D. Basil และ William J. Brown (1994) ได้กล่าวว่า การแยกแยะให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษาการแพร่กระจายข่าวสารในระดับบุคคลกับการแพร่กระจายข่าวสารในระดับชุมชน นั้นเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากว่าหน่วยของการวิเคราะห์จะเป็นตัวบ่งบอกว่าทฤษฎีไหนที่จะถูกทดสอบ ผลที่ออกมาจะเป็นอย่างไรและกระบวนการวิเคราะห์จะมีลักษณะอย่างไร ในการวิจัยการแพร่กระจายข่าวระหว่างบุคคลในครั้งนี้ Micheal และ William ได้นำผลการวิจัย เรื่องการแพร่กระจายข่าวสารที่มีผู้ทำวิจัยไว้แล้ว 34 ชิ้น ในหัวข้อเรื่องที่แตกต่างกันมาแสดงให้เห็นถึงการทดสอบทฤษฎี two step flow ที่ยังไม่สามารถหาข้อยุติได้ ซึ่ง Katz และ Lazarsfeld (1955) ได้แนะนำว่าโดยส่วนใหญ่แล้วผลงานวิจัยทั้ง 34 ชิ้นที่ได้มีการศึกษามานี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การที่ผู้รับสารทั้งหมดเรียนรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ผ่านสื่ออย่างไร แทนที่จะวิเคราะห์ว่าบุคคลมีการแพร่กระจายข่าวสารที่ได้รับจากสื่ออย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบุคคลได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์จากสื่อมวลชน บุคคลจะมีทางเลือก (Option) ที่จะกระทำมากมายหลังจากที่ได้รับข่าวสาร เช่นเมื่อบุคคลได้รับข่าวสารแล้วไม่ทำอะไรเลย, หาข่าวสารเพิ่มเติม, บอกกล่าวข้อมูลแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ยังไม่ทราบ หรือพูดคุยถามความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ ที่ได้รับทราบข่าวแล้ว หรือบางคนอาจทำในหลาย ๆ ข้อดังที่กล่าวมา ดังนั้น สิ่งที่น่าสนใจในการพิจารณาเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารคือการพิจารณาว่า บุคคลเลือกทางเลือกใดเป็นพิเศษ

จุดประสงค์ในงานวิจัยของ William และ Micheal (1994) มีสองด้านคือ ในด้านแรกนั้น ต้องการที่จะวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญของข่าว และความมากน้อยที่บุคคลจะบอกกล่าวข่าวนี้ต่อผู้อื่น และในด้านที่สองคือเป็นการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการที่ข่าวสารจะถูกส่งผ่านบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง จุดประสงค์ทั้งสองด้านนี้เป็นเหตุผลต่อเนื่องมาจากการวิจัยเกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวสารเหตุการณ์สำคัญที่มีผู้ทำวิจัยกันมาก่อนหน้านี้ และจากการวิเคราะห์ระดับบุคคลโดยใช้กรณีการแถลงข่าวการติดเชื้อไวรัสเอชไอวีของ Magic Johnson เป็นกรณีศึกษา

William และ Micheal (1994) ได้รวบรวมผลงานการวิจัยเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารที่ทำขึ้นในอเมริกา โดยเริ่มตั้งแต่งานวิจัยของ Miller ที่ทำการวิเคราะห์เรื่องข่าวการเสียชีวิตของประธานาธิบดีรูสเวลท์ และงานการแพร่กระจายข่าวสารที่มีการวิเคราะห์วิจัยในช่วงทศวรรษ 1950 นั้น รวมถึงงานของ Bogart ที่ศึกษาเกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวสารทางวิทยุในหมู่เด็กผู้หญิงในท้องถิ่น, งานของ Larsen และ Hill ที่เกี่ยวกับข่าวการเสียชีวิตของ วุฒิสมาชิก Robert A. Taft, งานการศึกษาของ Danielson ที่เกี่ยวกับเรื่องการตัดสินลงสมัครรับเลือกตั้งอีกครั้งของ Eisenhower.

จำนวนของงานวิจัยการแพร่กระจายข่าวสารเริ่มมีมากขึ้นในทศวรรษที่ 1960 ซึ่งมีมากกว่า 12 ชิ้น ที่มีการทำการวิจัยในช่วง 10 ปี ซึ่งส่วนใหญ่งานเหล่านี้ เป็นผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการตรวจสอบการแพร่กระจายข่าวการลอบสังหารประธานาธิบดี Kennedy และงานชิ้นอื่นๆ ก็มีหัวข้อวิจัยที่หลากหลาย ตั้งแต่การแพร่กระจายข่าวเรื่องการชกมวยรุ่น Heavyweight ระหว่าง Clay และ Listonc, ความรู้ทางการแพทย์ในเรื่องความสำเร็จในการเปลี่ยนหัวใจมนุษย์คนแรก

งานวิจัยในปี 1970 นั้นยังคงมีต่อเนื่องซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ งานทุกด้านสังคมวิทยา ในช่วงทศวรรษนี้มีงานวิจัยมากกว่า 8 เรื่อง ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่จะทำการศึกษาและรายงานกันในช่วงต้นของทศวรรษ และเริ่มลดน้อยลงในช่วงปลายทศวรรษหลังจากนั้น หัวข้อในการศึกษาเริ่มกว้างขึ้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับต่างประเทศ รวมถึงเรื่องการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในองค์การสหประชาชาติของจีน, ความพยายามลอบสังหาร George Wallace และการแพร่กระจายข่าว คำแถลงข่าวของโบสถ์ Mormon ที่ว่าคนผิวดำสามารถเป็นพระได้ในช่วงปี 1980 มีงานศึกษาแพร่กระจายหลักที่สำคัญ 4 เรื่อง ที่ได้รับการตรวจสอบรวมถึงงานศึกษาการแพร่กระจายข่าวหลังการพยายามฆ่าประธานาธิบดี Ronald Reagan

ตามที่ทฤษฎีของ Kartz และ Lazarfled ที่คาดว่าทั้งสื่อมวลชน และสื่อบุคคลมีส่วนสำคัญในการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารในชุมชน และความสำคัญของข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่มีผลต่อการแพร่กระจายข่าว ข่าวที่มีความสำคัญมากจะมีจำนวนแพร่กระจายสู่บุคคลที่สูงกว่าข่าวที่มีความสำคัญน้อย, การเรียนรู้เรื่องราวของข่าวเหตุการณ์สำคัญนั้นมีผลต่อบุคคลในการนำเสนอเรื่องราวเหล่านั้นไปพูดคุยกับบุคคลอื่นๆ ตามความคิดของ Kartz แล้ว อิทธิพลของบุคคลมีส่วนช่วยเพิ่มการแพร่กระจายของสื่อมวลชน ดังนั้นเรื่องของข่าวสำคัญสามารถแพร่กระจายสู่บุคคลอื่น ๆ ทั้งทางการสื่อสารระหว่างบุคคล และช่องทางสื่อมวลชน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ข่าวสำคัญจะแพร่กระจายได้เร็วและมากกว่าข่าวไม่สำคัญ

William และ Micheal (1994) ได้นำทฤษฎีของ Kartz และ Lazarfeld มาตั้งสมมติฐานในการวิจัยทบทวนงานแพร่กระจายข่าวสาร 34 ชิ้นที่มีผู้วิจัยไว้แล้ว 3 ข้อคือ

1. ความสำคัญของข่าวเหตุการณ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการแพร่กระจายข่าวในชุมชน
2. ความสำคัญของข่าวเหตุการณ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการแพร่กระจายข่าวที่บุคคลได้รับข่าวครั้งแรกผ่านช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล
3. ความสำคัญของข่าวเหตุการณ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณที่บุคคลที่ได้รับรู้เหตุการณ์จะบอกเหตุการณ์นั้นกับผู้อื่น

จากการวิเคราะห์ผลงานวิจัยการศึกษาการแพร่กระจายข่าวสารที่มีผู้ทำวิจัยมาแล้วก่อนหน้านี้พบว่าข้อมูลสมมติฐานของ William และ Micheal (1994) ในข้อที่หนึ่งนั้นได้รับการสนับสนุนกล่าวคือความสำคัญของข่าวหรือเรื่องนั้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการแพร่กระจาย (ภายใน 24 ชั่วโมง) และระดับการแพร่กระจายนั้นมีความสัมพันธ์กับ “news value” คุณค่าของข่าว เรื่อง หรือ เหตุการณ์ที่มีคุณค่าและความสำคัญมาก มีแนวโน้มที่จะได้รับการกล่าวถึง และแพร่กระจายในหมู่ชนโดยการสื่อสารระหว่างบุคคลและมีการแพร่กระจายไปอย่างทั่วถึงถ้าเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำคัญ

และสำหรับสมมติฐานข้อที่สองที่กล่าวถึงความสำคัญของเรื่อง ก็ได้รับการสนับสนุนเช่นกัน กล่าวคือ ความสำคัญของเรื่องนั้นยังคงสัมพันธ์เชิงบวกกับความมากมายของการสื่อสารระหว่างบุคคล William และ Micheal (1994) พบว่าบุคคลจะได้ยินการกล่าวถึงเรื่องหรือเหตุการณ์ที่สำคัญมากกว่าเหตุการณ์ที่ไม่สำคัญ กล่าวคือเหตุการณ์สำคัญนั้นจะได้รับการกล่าวถึงระหว่างบุคคลมากกว่า ผลการวิเคราะห์นี้สนับสนุนสมมติฐานที่ว่าคุณค่าของข่าวมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกำหนดวิธีการ และอัตราการแพร่กระจายข่าวสาร

สำหรับสมมติฐานข้อที่สามที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญข่าวและอัตราการบอกกล่าวข้อมูลแก่ผู้อื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกนั้น จากการวิจัยไม่พบคำตอบสำหรับข้อสมมติฐานนี้ โดยไม่ปรากฏว่าบุคคลได้กล่าวถึงหรือพูดถึงเรื่องของความแตกต่างในคุณค่าของข่าวต่อคนอื่น ๆ นั่นคือ เรื่องของข่าวที่มีคุณค่าสูงนั้นไม่ได้รับการกล่าวถึง ไม่ว่าจะเป็นข่าวที่มีคุณค่าในระดับกลางหรือข่าวที่มีคุณค่าในระดับต่ำ

กล่าวโดยสรุปคือ ความสำคัญของเรื่องที่เกิดขึ้น หรือแหล่งข่าวสารไม่ว่าจะเป็นแหล่งข่าวสารส่วนบุคคลหรือแหล่งข่าวสื่อมวลชนที่บุคคลได้ข่าวมานั้น ทั้ง 3 สิ่งนี้ไม่มีผลต่อการบอกข่าวสารแก่บุคคลอื่น

สำหรับการวิเคราะห์เรื่องของคุณคนใน two step flow นั้น William และ Micheal (1994) ได้ชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญ 2 ข้อที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากระบวนการแพร่กระจายข่าวสารในชุมชน กับการวิเคราะห์ระดับบุคคล นั่นคือ ข้อแรก การตรวจสอบพฤติกรรมเฉพาะของคุณคน และสองคือของระดับความสนใจต่อเรื่องนั้นที่แตกต่างกันไปของคุณคน

นอกจากนี้ William และ Micheal (1994) ยังตั้งข้อสังเกตที่ได้จากงานศึกษางานวิจัยขึ้นก่อนว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างการได้รับข่าวและการสื่อสารบอกกล่าวไปยังผู้อื่น ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการศึกษาการแพร่กระจายข่าวสาร ส่วนการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมและการบอกกล่าวข้อมูลนั้นแก่บุคคลอื่นก็เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมการตัดสินใจของคุณคนนั้น

อีกสิ่งหนึ่งที่ William และ Micheal (1994) ค้นพบคือ ความสำคัญของข่าวที่ถูกกำหนดโดยสื่อมวลชนจะแตกต่างจากความสำคัญที่คุณคนมีให้แก่ข่าวนั้นๆ บุคคลที่เห็นความสำคัญของเหตุการณ์นั้นมีแนวโน้มที่จะบอกข่าวเรื่องราวหรือพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น ซึ่งสิ่งนี้เป็นผลให้เกิดการแพร่กระจายข่าวในหมู่การสื่อสารระหว่างบุคคล

William และ Micheal (1994) นำการแถลงการณ์ข่าวการติดเชื้อไวรัสเอชไอวีของ Magic Johnson มาเป็นกรณีศึกษาในเรื่องของคุณคนใน two step flow เพื่อพิสูจน์ให้เห็นถึงเรื่องการให้ความสำคัญของข่าวของคุณคนมีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร

แถลงการณ์ของ Earvin Magic Johnson นักบาสเกตบอลที่มีชื่อเสียงของ Los Angeles Lakers มีขึ้นในวันที่ 7 พฤศจิกายน 1991 ได้ประกาศแถลงการณ์การติดเชื้อไวรัสที่เชื่อว่าเป็นสาเหตุของโรคเอดส์ ด้วยเพราะเหตุนี้ จอห์นสันจึงแถลงการณ์ประกาศ การลาออกจากทีม Lakers เป็นที่คาดเดากันว่า เรื่องที่ Magic Johnson ติดเชื้อไวรัสมีความสำคัญต่อทั้งคนที่แฟนบาสเกตบอลและที่ไม่ได้เป็นแฟน และการส่งต่อข้อมูลข่าวสารถูกคาดเดาว่าขึ้นอยู่กับบุคคลที่ให้ความสำคัญของข่าว

William และ Micheal (1994) ตั้งข้อสมมติฐานสำหรับงานการศึกษาการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลโดยใช้กรณีการแถลงการณ์การติดเชื้อไวรัสเอชไอวีเป็นกรณีศึกษาไว้ 3 ข้อดังนี้

1. ผู้ชายและแฟนบาสเกตบอลของ Magic Johnson นั้นมีแนวโน้มที่จะได้รับข่าวการติดเชื้อเอชไอวี จากแหล่งการสื่อสารระหว่างบุคคลมากกว่าผู้หญิงและผู้ที่ไม่ใช่แฟนบาส
2. บุคคลที่ได้รับรู้ข่าวการติดเชื้อเอชไอวีของแมจิค จอห์นสันจากสื่อมวลชนโดยตรงจะ
 - 2.1 บอกข่าวนี้แก่บุคคลอื่นมากกว่าบุคคลที่รับรู้ข่าวนี้จากแหล่งข้อมูลระหว่างบุคคล
 - 2.2 มีการสื่อสารบอกกล่าวข่าวสารในจำนวนและปริมาณที่มากกว่าการได้รับรู้ข่าวจากแหล่งข่าวการสื่อสารระหว่างบุคคล
3. ผู้ชายและแฟนบาสเกตบอลของ Magic Johnson จะ
 - 3.1 ส่งผลต่อข่าวสารเรื่องการติดเชื้อเอชไอวีของ Magic Johnson ไปยังผู้อื่นมากกว่าผู้หญิงและคนที่ไม่ใช่แฟนบาสเกตบอล และ
 - 3.2 ส่งต่อข่าวการติดเชื้อเอชไอวีไปยังบุคคลอื่นๆ จำนวนมาก มากกว่าผู้หญิงและคนที่ไม่ใช่แฟนบาสเกตบอล

จากผลงานการวิจัยนี้ ข้อเสนอสมมติฐานที่ 1 นั้นได้รับการสนับสนุนจากผู้ชายมากกว่าผู้หญิงเนื่องจาก ในกรณีข่าวที่ได้รับตอนช่วงพักในวันทำงานนั้นบุคคลมักจะพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานในขณะนั้นมากกว่าเพื่อนสนิท ผู้ชายก็จะคุยกับผู้ชายด้วยกันและก็จะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในกลุ่ม

ส่วนในสมมติฐานที่ 2 นั้นไม่ได้รับการสนับสนุน แต่สิ่งที่พบคือ แหล่งข้อมูลข่าวนั้นปรากฏว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ที่บอกต่อข่าวนั้น รูปแบบ two step flow นั้นไม่ได้กล่าวถึงแหล่งที่มาของข้อมูล ไม่มีการกล่าวถึงอย่างชัดเจนในเรื่องของการตรวจสอบและการส่งผ่านข้อมูลเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น

ส่วนในข้อเสนอสมมติฐานที่ 3 นั้นได้รับการสนับสนุน เนื่องจากเหตุผลที่ว่าคนที่บุคคลให้ความสำคัญต่อข้อมูลข่าวสารเป็นตัวกำหนดว่าคุณจะส่งผ่านข้อมูลไปยังคนอื่นและจากบุคคลอื่นสู่บุคคลอื่นๆ จำนวนมากอีกต่อไป จากการศึกษาพบว่าในขณะที่ผู้ชายมีแนวโน้มในการส่งผ่านข่าวข้อมูลของ Magic Johnson กลุ่มบุคคลที่เป็นแฟนของ Magic ก็มีการส่งผ่านข้อมูลเช่นกัน ซึ่งข้อมูลนี้อาจกล่าวได้ว่า มีความสำคัญกับแฟนบาสของ Magic มากกว่าบุคคลธรรมดา จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างที่เกิดจากการที่บุคคลให้ความสำคัญกับข่าวนั้น ดังนั้นการที่บุคคลให้ความสำคัญของข่าว **เปิดโอกาสให้เกิดการเชื่อมโยงบุคคลนั้นเข้าสู่บทบาทของผู้นำความคิดเห็น** สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดมาก่อน

บทสรุปของงานวิจัยการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลในครั้งนี้นำเสนอให้เห็นถึงความสำคัญของการแพร่กระจายข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการแพร่กระจายข่าวนั้น ปรากฏว่าขึ้นอยู่กับว่าเรื่องนั้นสำคัญต่อบุคคลนั้นหรือไม่ ถ้าเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำคัญต่อตน บุคคลก็จะบอกต่อกับคนอื่น ถ้าไม่สำคัญก็จะไม่บอกต่อ

ในการทบทวนงานวิจัยทั้ง 34 ชิ้นที่ได้กล่าวมาแล้วและในการวิจัยเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลในครั้งนี้นำผลการวิจัยค่อนข้างจะคล้ายกัน การศึกษาวิจัยงานเก่านี้พบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ ความสำคัญของข่าวและกับระดับการแพร่กระจายและยังพบความเป็นไปได้ที่บุคคลจะเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร ส่วนการศึกษาการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลโดยนำแถลงการณ์การติดต่อไวรัสเอชไอวีของ Magic Johnson มาศึกษาพบว่า ความสนใจของบุคคลที่มีต่อเรื่องนั้นๆ มีผลกระทบต่อการแพร่กระจายข่าวสาร จากการวิจัย William และ Micheal (1994) พบว่า บุคคลมีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายข่าวสาร

ในการรวบรวมศึกษางานวิจัยการแพร่กระจายข่าวสารที่มีผู้ศึกษาไว้แล้วของ William และ Micheal (1994) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญของข่าว และการที่บุคคลจะบอกข่าวแก่ผู้อื่นหรือไม่ และในขณะเดียวกัน การวิจัยเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคลก็ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข้อมูลและความเป็นไปได้ในการบอกข่าวคนอื่นหรือจำนวนผู้ได้รับจากจากผู้อื่นก็ไม่พบเช่นกัน ตรงกันข้ามกับทฤษฎี การสื่อสารสองทอด

ในทางตรงกันข้าม ดูเหมือนว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารของบุคคลนั้นถูกกำหนดจากหลายปัจจัย (มีหลายปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดแหล่งข้อมูลข่าวสารของบุคคล) ปัจจัยแรกคือสถานที่ที่บุคคลนั้นกำลังดำรงอยู่ เช่น ที่บ้าน ที่ทำงาน ในรถ หรือช่วงเวลาในวันนั้น ในช่วงข่าวตอนหัวค่ำ และปัจจัยที่สอง คือเครือข่ายการสื่อสารของบุคคลและความสำคัญของบุคคลในการให้ความสำคัญกับข่าว ถ้าบุคคลในเครือข่ายคิดว่าข่าวนั้นเป็นข่าวไม่สำคัญแล้ว กระบวนการแพร่กระจายข่าวก็อาจจะเริ่มช้าลงหรือไม่ก็หยุดลงในเครือข่ายนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าบุคคลนั้นคิดว่าข่าวที่เขาได้รับมาไม่ใช่ข่าวสำคัญเป็นพิเศษ สถานที่ (where) ที่บุคคลได้รับข้อมูลข่าวสารนั้นไม่ใช่สิ่งจำเป็นหรือสำคัญ มีผลสำคัญต่อการที่บุคคลจะบอกข่าวต่อคนอื่นหรือจำนวนที่พวกเขาบอกคนอื่นเท่าไร ซึ่งการวิจัยนี้ตรงข้ามกับทฤษฎี two step flow ในการวิจัยเรื่องการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยนำกรณีการแถลงข่าวการติดต่อเอชไอวีของ Magic Johnson นั้น เนื่องจากว่าผู้ชายมีแนวโน้มที่อยู่ในเครือข่ายของการเป็นแฟน Magic ดังนั้นผู้ชายจึงมีแนวโน้มที่จะได้รับข่าวสารจากบุคคลมากกว่าผู้หญิง

การตัดสินใจของบุคคลต่อเรื่องความสำคัญของเหตุการณ์สำคัญมีส่วนในการตัดสินใจในการบอกข่าวต่อไปแก่บุคคลอื่น (มีส่วนสำคัญในการแพร่กระจาย) แฟนของ Magic Johnson ตัดสินว่าข้อมูลที่ได้มานั้นสำคัญ ในขณะที่พวกที่ไม่ใช่แฟนเห็นความสำคัญน้อยกว่า ดังนั้นแฟนจึงมีแนวโน้มในการบอกข้อมูลข่าวสารแก่บุคคลอื่นมากกว่าผู้ที่ไม่ใช่แฟน เมื่อบุคคลได้รับข่าวสารแล้วบุคคลก็จะตัดสินใจว่าเขาจะบอกข่าวต่อไปยังคนอื่นหรือไม่ขึ้นอยู่กับการลำดับความสำคัญของข่าวที่มีต่อบุคคลนั้นๆ เมื่อการตัดสินใจถึงคุณค่าของข่าวแตกต่างกันออกไปจึงมีผลต่ออัตราการแพร่กระจายข่าวต่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน

ต่อมา Everett M. Rogers ได้เขียนบทความ “Reflections on News Event Diffusion Research” (Journalism & Mass Communication Quarterly Vol.77, No.3 Autumn 2000) สรุปถึงการศึกษาวิจัยการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญมากกว่า 50 ปี ได้ภาพรวมคือ สื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อวิทยุและโทรทัศน์ สามารถเข้าถึงผู้ชมได้เป็นจำนวนมาก จากนั้นขึ้นอยู่กับความรู้และการให้ระดับความสำคัญของเหตุการณ์ข่าว จากนั้นก็จะแพร่กระจายผ่านช่องทางสื่อบุคคลไปยังสมาชิกในกลุ่ม

กระบวนการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญมีหลากหลาย ขึ้นอยู่กับ 1) การรับรู้ความสำคัญของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2) ช่วงเวลาของวัน และวันในแต่ละอาทิตย์ ที่เป็นตัวกำหนดสถานที่ของผู้รับสารว่าอยู่ที่บ้านหรือที่ทำงาน และเป็นตัวกำหนดความเร็วของกระบวนการ ส่วนการรับรู้ข่าวเหตุการณ์สำคัญครั้งแรกจากสื่อโทรทัศน์ หรือวิทยุ แต่หนังสือพิมพ์มักใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามข่าวเหตุการณ์สำคัญเนื่องจากสามารถให้รายละเอียดได้ดี แต่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงประชาชนได้ช้ากว่าวิทยุโทรทัศน์ สำหรับการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญนั้น มักจะเกี่ยวข้องกับ 2 สื่อ ได้แก่ สื่อมวลชน และสื่อบุคคล

กล่าวโดยสรุปคือ สื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวพัน เกี่ยวข้องกันมากกว่าที่ทฤษฎี two step flow ได้กล่าวไว้ บุคคลใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้จากสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับความสนใจของเราจะพูดถึงสิ่งที่เราชอบ อย่างไรก็ตามความเกี่ยวพันนี้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจถึงความสำคัญของข่าวของแต่ละบุคคล การแพร่กระจายอาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของสื่อมวลชนแต่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจถึงความสำคัญของข่าวของผู้ฟัง

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน : กรณีศึกษาการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา” ของ จิตรา ก่ออมรทรัพย์ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2541) ศึกษาในเรื่องการได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญ (การสิ้นพระ

ชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา) ในกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน โดยแบ่งหัวข้อในการศึกษาออกเป็น การให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ เครื่องข่ายพฤติกรรมการแพร่กระจายข่าวสาร และการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมของกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน จากการศึกษาพบว่า

1. การได้มาซึ่งข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้น ขึ้นอยู่กับกิจวัตรของวัน และช่วงเวลาข่าวประกาศ โดยได้รับข่าวจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดและสื่อบุคคลเป็นสื่อรอง ลงมา
2. การให้ความสำคัญต่อบุคคลในข่าวกับการให้ความสำคัญต่อข่าวเหตุการณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก
3. พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมีเครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนบุคคลแบบกระจายและมีความผูกพันแบบผิวเผิน ซึ่งไม่เป็นอุปสรรคต่อการแพร่กระจายข่าวสาร อัตราการแพร่กระจายและการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกซึ่งกันและกัน
4. บุคคลที่เห็นความสำคัญของข่าวเหตุการณ์นั้นมีแนวโน้มที่จะบอกข่าวหรือพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น ซึ่งสิ่งนี้เป็นผลให้เกิดการแพร่กระจายข่าวสารระหว่างบุคคล และการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินเกิดขึ้นเมื่อบุคคลให้ความสำคัญกับข่าวต่อเหตุการณ์ โดยมีอัตราความสัมพันธ์ในเชิงบวก

ผลการวิจัยได้ทราบถึงความสำคัญของบุคคลในการให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์ ซึ่งมีผลต่อกระบวนการแพร่กระจายข่าวสาร ผู้ที่ให้ความสำคัญกับข่าวเหตุการณ์จะบอกต่อข่าวที่ได้รับกับบุคคลอื่นๆ ต่อไป

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้รวบรวมมาทั้งหมดได้แก่ การเลือกเปิดรับสาร การแสวงหาข่าวสาร การแพร่กระจายข่าวสาร และงานวิจัยของ Micheal D. Basil และ William J. Brown (1994) ในเรื่องการแพร่กระจายข่าวสารเหตุการณ์สำคัญ ที่ได้พบว่า การให้ความสำคัญกับข่าวของบุคคลมีผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร งานวิจัยของ รศ.ดร. ศิริชัย ศิริกายะ เกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญในเขตกรุงเทพมหานคร จากบทความ “Reflections on News Event Diffusion Research” ของ Everett M. Rogers และวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจิตรา ก่ออมทรัพย์ เรื่องการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้น พอจะสรุปได้ว่า สื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคลมีส่วนเกี่ยวพันกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข่าวเหตุการณ์สำคัญที่เป็นข่าวใหญ่ที่สื่อมวลชนให้ความสำคัญ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีความใกล้ชิดกับพนักงานการบินไทย เช่นข่าวเครื่องบินระเบิด มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ถึงแม้ว่าลักษณะการทำงานจะไม่เป็นเวลา ก็ไม่มีผลกระทบต่อ

การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญ เนื่องจากพนักงานจะเลือกใช้สื่อมวลชน และสื่อบุคคล ในการจับข่าว ความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดมากกว่าการใช้สื่อมวลชนตามช่วงเวลาปกติ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดเหล่านี้ไปใช้อธิบายถึงสิ่งที่ได้ค้นพบจากการศึกษาการใช้สื่อมวลชนในชีวิตประจำวัน เพื่อความรู้และความบันเทิง และการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานการบินไทย ที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียน โดยแนวทางและขั้นตอนการศึกษาวิจัยนี้จะนำเสนอในบทต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงาน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน” มีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

รูปแบบงานวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (SURVEY RESEARCH) ศึกษาการใช้สื่อมวลชน การเปิดรับข่าวสาร เพื่อความรู้และความบันเทิงในชีวิตประจำวัน และการแพร่กระจายข่าวสารเมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ของพนักงาน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน

ประชากรในงานวิจัย

ประชากรในงานวิจัยนี้ได้แก่ พนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ตลอด 24 ชั่วโมง และปฏิบัติงานอยู่ ณ ท่าอากาศยานดอนเมือง และสำนักงานหลานหลวง ได้แก่ แผนกติดต่อสอบถามและสำรองที่นั่ง (Information and Reservation) แผนกบริการผู้โดยสาร (Passenger Service) แผนกห้องรับรองพิเศษ (Royal Orchid Lounge) กองสำรองที่นั่ง (Reservation) แผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ (Charter Flight & Telex) แผนกคลังสินค้า (Cargo) แผนกติดตามสัมภาระ (Lost & Found Baggage) แผนกตรวจรับบัตรโดยสาร (Check in) แผนกผู้โดยสารขาออก (Departure) และแผนกควบคุมระวางบรรทุกเครื่องบิน (Load & Control)

กลุ่มตัวอย่าง

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ได้แก่พนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน โดยศึกษาเฉพาะพนักงานที่ทำงานในกรุงเทพมหานคร ได้แก่

- 1) แผนกติดต่อสอบถามและสำรองที่นั่ง (Information and Reservation)
- 2) แผนกบริการผู้โดยสาร (Passenger Service)
- 3) แผนกห้องรับรองพิเศษ (Royal Orchid Lounge)
- 4) กองสำรองที่นั่ง (Reservation)
- 5) แผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ (Charter Flight & Telex)
- 6) กองคลังสินค้า (Cargo)
- 7) แผนกติดตามสัมภาระ (Lost & Found Baggage)
- 8) แผนกตรวจรับบัตรโดยสาร (Check in)
- 9) แผนกผู้โดยสารขาออก (Departure)
- 10) แผนกควบคุมระวางบรรทุกเครื่องบิน (Load & Control)

จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 แผนก สามารถแบ่งตารางเวลาการทำงานออกได้เป็น 4กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ไม่มีตารางแน่นอนตายตัว ได้แก่แผนกติดต่อสอบถามและสำรอง ที่นั่ง แผนกบริการผู้โดยสาร และแผนกห้องรับรองพิเศษ เนื่องจากมีจำนวนพนักงานในแต่ละแผนกน้อย ประมาณแผนกละ 90 คน จึงไม่สามารถกำหนดตารางการทำงานและวันหยุดให้ตรงกันได้ ตารางการทำงานจึงมีหลายรูปแบบ ตั้งแต่ ทำ 4 วัน หยุด 1 วัน, ทำ 4 วัน หยุด 2 วัน (มีเวรบ๊วย), ทำ 3 วัน หยุด 1 วัน, ทำ 3 วัน หยุด 2 วัน และทำ 2 วัน หยุด 1 วัน โดยในวันที่เข้างานวันแรกจะเป็นเวรเช้า และวันสุดท้ายหากมีเวรบ๊วยจะได้หยุด 2 วัน

กลุ่มที่ 2 ทำงาน 5 วัน หยุด 2 วัน ได้แก่กองสำรองที่นั่ง สำนักงานหลานหลวง มีตารางเวลาการทำงานดังนี้ 07.00 – 15.00 น., 08.00 – 16.00 น., 09.00 – 17.00 น., 10.00 – 18.00 น., 12.00 – 20.00 น., 13.00 – 23.00 น., 15.00 – 24.00 น. และเวรบ๊วยคือ 21.00 – 06.00 น. การเข้างานจะเป็นเวลาเดียวกันหมด ทั้ง 5 วัน และตารางเวลาการทำงานจะเปลี่ยนทุก 4 เดือน โดยเวรบ๊วยจะให้พนักงานชายปฏิบัติงาน สำหรับพนักงานหญิงทำงานไม่เกิน 20.00 น. แต่จะต้องมาทำงานในวันเสาร์ – อาทิตย์ เดือนละ 2 ครั้ง

กลุ่มที่ 3 ทำ 3 วัน หยุด 2 วัน (เช้า, บ่าย, บ๊วย) ได้แก่แผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ เข้างานวันแรก 06.00 – 16.00 น., วันที่สอง 14.00 – 23.00 น. และวันที่สาม 20.00 – 06.00 น. ตามลำดับ และได้หยุดพัก 2 วัน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่มีตารางการทำงานคล้ายกัน คือทำ 2 วัน หยุด 2 วัน (เช้า, บ๊วย) ได้แก่ กองคลังสินค้า และ แผนกติดตามสัมภาระ มีเวลาการทำงานดังนี้ วันแรก 06.00 – 16.30 น. และ

วันที่สอง 16.00 – 06.00 น. และได้หยุดพัก 2 วัน เนื่องจากเวลาการทำงานในแต่ละวันยาวเกิน 10 ชม. จากตารางการทำงานมีช่วงเวลาที่คล้ายกัน คือทำงาน 2-3 วัน โดยมีเวรเบิวย และได้หยุด 2 วัน จึงนำมาศึกษารวมกัน

กลุ่มที่ 4 ทำ 4 วัน หยุด 2 วัน (เช้า 2, ปาย 2) ได้แก่แผนกตรวจรับบัตรโดยสาร แผนกผู้โดยสารขาออก และแผนกควบคุมระวางบรรทุกเครื่องบิน โดยจะมีเวรเบิวยประมาณเดือนละครั้ง

2. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

แผนก	ตารางเวลา	จำนวนพนักงาน
ติดต่อสอบถามและสำรองที่นั่ง บริการผู้โดยสาร ห้องรับรองพิเศษ	ไม่มีตารางแน่นอน	75 139 72
สำรองที่นั่ง หลานหลวง	ทำงาน 5 วัน หยุด 2 วัน	174
บริการเที่ยวบินพิเศษ	ทำงาน 3 วัน หยุด 2 วัน	30
ติดตามสัมภาระ	ทำงาน 2 วัน หยุด 2 วัน	90
คลังสินค้า		700
ตรวจรับบัตรโดยสาร	ทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน	730
ผู้โดยสารขาออก		350
ควบคุมระวางบรรทุกเครื่องบิน		400
	รวม	2760

ตารางที่ 1 แสดงการแบ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม และจำนวนพนักงานทั้งหมด

ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างให้เหมาะสมกับแต่ละแผนก ที่มีลักษณะงาน และตารางเวลาการหมุนเวียนต่างกัน ดังนั้นเพื่อศึกษาให้ได้ครบทุกกลุ่มที่มีจำนวนแตกต่างกัน จึงศึกษาโดยแจกแบบสอบถาม ร้อยละสิบของทุกแผนก จึงได้ตัวอย่างทั้งหมด 274 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

สมมุติฐานที่ใช้ในการวิจัย

สมมุติฐานข้อที่ 1 : พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน มีการใช้สื่อมวลชนแตกต่างกัน ตามลักษณะการทำงาน ตารางเวลาการทำงาน และการเข้างานในกะต่างๆ รวมถึงวันหยุด

สมมุติฐานข้อที่ 2 : การแพร่กระจายข่าวสารในหมู่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน มีความแตกต่างกันทั้งทางด้าน เวลา สถานที่ และสื่อที่เปิดรับ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาตำรา งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชน ได้แก่ ประเภทของสื่อมวลชน เวลาที่ใช้ สถานที่ และความถี่ในการใช้สื่อประเภทต่างๆ เพื่อความรู้และความบันเทิง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวสารเหตุการณ์สำคัญ ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Pre-Test) กับพนักงานกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 1 ชุด รวม 10 กลุ่ม เพื่อตรวจสอบคำถามแต่ละข้อว่าสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายเพียงใด จากนั้นมาทดสอบหาค่าความเชื่อถือ และนำผลการทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสม ก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามแก่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน และให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง

การประมวลผลข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดด้วยตนเอง และทำการลงรหัสข้อมูล (Coding) แล้วประมวลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติตามที่ต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอ และสรุปผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์แบบร้อยละ และนำเสนอข้อมูลด้วยตาราง และบรรยายข้อมูลเชิงพรรณนา

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญทั้ง 4 เหตุการณ์ ซึ่งเป็นข่าวเกี่ยวกับความสูญเสียที่มีความสำคัญในแง่คุณค่าข่าวเป็นอย่างมาก ได้แก่ข่าวเครื่องบินระเบิด ข่าวแพทย์หญิงผัดพร ข่าวการทำลายพระพุทธรูปที่ใหญ่ที่สุดในโลก และข่าวยานอวกาศเมียร์ ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาถึงการรับรู้เหตุการณ์และการติดตามข่าวจากสื่อมวลชน รวมถึงการบอกเล่าข่าวเหตุการณ์ไปยังบุคคลอื่น ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญของข่าวแต่ละเหตุการณ์ จากการศึกษาในครั้งนี้สามารถสรุปการติดตามข่าวเหตุการณ์ได้ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	เหตุการณ์	
	ติดตาม	ไม่ติดตาม
ใกล้ตัว	เครื่องบินระเบิด	พระพุทธรูปที่สูงที่สุดในโลก
ไกลตัว	แพทย์หญิงผัดสาร	ยานอวกาศเมียร์

จากตารางข้างต้น เหตุการณ์ที่ใกล้ชิดกับกลุ่มตัวอย่างคือข่าวเครื่องบินระเบิด พบว่าเป็นข่าวที่ส่งผลกระทบต่อพนักงานบริษัทการบินไทย เป็นอย่างมากพนักงานจึงติดตามข่าวเป็นจำนวนมาก สำหรับข่าวทำลายพระพุทธรูปที่ใหญ่ที่สุดในโลก ถึงแม้จะเกิดที่ประเทศอัฟกานิสถาน แต่นับว่ามีความเกี่ยวข้องกับประเทศไทยที่นับถือศาสนาพุทธ แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ติดตามข่าว เช่นเดียวกับข่าวยานอวกาศเมียร์ พนักงานส่วนใหญ่ไม่ได้ติดตามข่าวเช่นเดียวกันเนื่องจากเป็นข่าวที่ไกลตัว และไม่มีผลกระทบอะไรกับการดำรงชีวิต ตรงข้ามกับข่าวแพทย์หญิงผัดสาร ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ส่วนใหญ่ติดตามข่าวนี้เป็นเวลานาน เนื่องจากเป็นข่าวคดีสะเทือนขวัญ สร้างความอยากรู้อยากเห็นให้กับประชาชนและสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง ดังรายละเอียดในบทที่ 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การใช้สื่อมวลชนของพนักงาน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน

จากการสำรวจโดยการใช้แบบสอบถาม ในส่วนแรกเป็นการศึกษาในเรื่องแบบแผนในการใช้สื่อมวลชนของพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน เพื่อทราบถึงชนิดของสื่อมวลชนที่พนักงานใช้ในชีวิตประจำวันที่มีเวลาแตกต่างกันไปในแต่ละกะ ความบ่อยครั้งในการใช้สื่อชนิดแต่ละชนิด เนื้อหาที่เปิดรับ สถานที่ และช่วงเวลาที่ใช้สื่อ เนื่องจากพนักงานมีข้อจำกัดในการทำงานแบบหมุนเวียน โดยแบ่งการศึกษาการใช้สื่อมวลชนในกะเช้า กะบ่าย กะบ่าย และวันหยุด

จากการสำรวจการใช้สื่อมวลชนทั้ง 6 ชนิด ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต กับพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ตามตารางเวลางาน โดยกลุ่มที่ 1 หมายถึง พนักงานที่ทำงานแบบไม่มีตารางเวลาแน่นอน กลุ่มที่ 2 หมายถึง พนักงานที่ทำงาน 5 วัน หยุด 2 วัน กลุ่มที่ 3 หมายถึง พนักงานที่ทำงาน 2 วัน หยุด 2 วัน และ ทำงาน 3 วัน หยุด 2 วัน และกลุ่มที่ 4 หมายถึง พนักงานที่ทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน

นอกจากนี้ยังแบ่งการวิเคราะห์เป็นแบบย่อยทั้ง 10 แผนก ตามลักษณะการทำงาน และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีผลต่อการใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนในแต่ละกะ แตกต่างกันไปดังนี้

1. แผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง

มีจำนวนพนักงาน 75 คน มีตารางการทำงานไม่แน่นอน โดยจะมีตารางการทำงานหลัก หรือ Main Roster เป็นตัวกำหนดว่าใน 1 อาทิตย์ จะทำงานกี่วัน และหยุดในวันใดบ้าง เช่น ทำงาน 3 วัน หยุด 1 วัน หรือทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน เป็นต้น แต่เวลาที่ระบุไว้ในแต่ละวันสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากจำนวนพนักงานมีน้อย หากมีพนักงานขอพักก่อนในกะบ่าย ก็อาจจะต้องปรับพนักงานที่เข้ากะเช้า เปลี่ยนเป็นกะบ่าย หรือกะบ่าย เพื่อให้มีจำนวนพนักงานปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม โดยจะระบุเวลางานที่แน่นอนที่ละอาทิตย์ (วันอาทิตย์ ถึงวันเสาร์) โดยตารางการทำงานจะออกทุกวันศุกร์

ลักษณะงานทำหน้าที่หลักคือสอบถามเที่ยวบิน ให้ข้อมูลตารางการบินทั้งขาเข้าและขาออก กำหนดเวลาเครื่องลง เช็ครายชื่อผู้โดยสารที่มาเที่ยวบิน สำรองที่นั่ง เปลี่ยนวันเดินทาง และประสานงานกับแผนกควบคุมการบิน และรับคำสั่งโดยตรงจากนายสถานี หากเกิดเหตุการณ์เครื่องล่าช้า ทำให้ผู้โดยสารที่มีเที่ยวบินต่อไม่สามารถต่อเครื่องได้ ก็จะต้องทำการจองเที่ยวบินใหม่ หรือหากเที่ยวบินยกเลิก ก็จะต้องโอนผู้โดยสารไปต่อเที่ยวบินอื่นให้ไปถึงจุดหมายปลายทางในเวลาเร็วที่สุด

2. แผนกบริการผู้โดยสาร

มีจำนวนพนักงาน 139 คน มีตารางการทำงานไม่แน่นอนเช่นเดียวกับแผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง และด้วยลักษณะงานที่มีหน้าที่บริการและช่วยเหลือผู้โดยสารในกรณีพิเศษ ทั้งที่เตรียมการไว้แล้ว เช่นอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารชั้นหนึ่ง หรือบุคคลระดับ VIP เป็นต้น รวมถึงการให้ความสะดวกแก่ผู้โดยสารที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น ผู้โดยสารที่เป็นเด็ก ผู้โดยสารที่เดินทางครั้งแรก หรือไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ และผู้โดยสารที่ต้องนั่งรถเข็น เป็นต้น ส่วนการบริการผู้โดยสารในกรณีพิเศษที่ไม่ได้เตรียมการไว้ ได้แก่กรณี que เครื่องบินไม่ออกตามเวลา เช่นเครื่องเสีย ต้องเปลี่ยนเวลาออกเป็นวันรุ่งขึ้น พนักงานแผนกบริการผู้โดยสารก็จะต้องนำผู้โดยสารไปส่งที่โรงแรม ดังนั้นตารางการทำงานจึงถูกยืดบ่อยครั้ง เนื่องจากหากเกิดเหตุการณ์ผิดปกติจะไม่สามารถเลิกงานตามเวลาได้

3. แผนกห้องรับรองพิเศษ

มีจำนวนพนักงาน 72 คน มีหน้าที่อำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้โดยสารชั้นธุรกิจ และผู้โดยสารชั้นหนึ่ง รวมถึงสมาชิกบัตรทองของ Royal Orchid Plus และสมาชิกในกลุ่ม Star Alliance โดยจะแบ่งเป็นห้องรับรองพิเศษที่อาคารในประเทศ จำนวน 1 ห้อง สำหรับผู้โดยสารเที่ยวบินในประเทศ ชั้นธุรกิจ แยก VIP รวมถึงข้าราชการระดับสูง สำหรับอาคารระหว่างประเทศมีห้องรับรอง 3 ห้อง สำหรับผู้โดยสารชั้นธุรกิจ จำนวน 2 ห้อง และสำหรับผู้โดยสารชั้นหนึ่ง จำนวน 1 ห้อง ลักษณะงานของพนักงานแผนกห้องรับรองพิเศษจะแบ่งเป็นพนักงานที่นั่งอยู่เคาน์เตอร์ด้านหน้า เพื่อลงทะเบียนผู้โดยสารที่มาใช้ห้องรับรอง และคอยประกาศเรียกเมื่อใกล้เวลาขึ้นเครื่อง ส่วนมากจะเป็นพนักงานอาวุโสในกะนั้นๆ จำนวน 3-4 คน ส่วนพนักงานที่เหลือจะใส่ชุดไทยและคอยดูแลความเรียบร้อย อาทิ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เครื่องดื่ม และของว่าง ให้กับผู้โดยสาร สำหรับตารางเวลาการทำงานของแผนกห้องรับรองพิเศษไม่มีตารางเวลาที่แน่นอน เช่นเดียวกับแผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง และแผนกบริการผู้โดยสาร

4. กองสำรองที่นั่ง

มีสำนักงานอยู่ที่หลานหลวง หน้าที่หลักคือรับสำรองเที่ยวบินทางโทรศัพท์ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงเที่ยวบิน และติดต่อกับผู้โดยสารในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตารางการบิน หรือยกเลิกเที่ยวบิน มีพนักงานทั้งหมด 174 คน สำหรับตารางการทำงานของกองสำรองที่นั่ง ณ สำนักงานหลานหลวง มีการทำงานตลอด 24 ชั่วโมง เช่นเดียวกับที่สนามบินดอนเมือง โดยจะทำงาน 5 วัน หยุด 2 วัน แต่จะเป็นกะเดียวกันทั้งหมด 5 วัน และตารางเวลาการทำงานจะเปลี่ยนทุก 4 เดือน โดยพนักงานหญิงจะทำงานจันทร์ – ศุกร์ เวลาเช้าเริ่มตั้งแต่เข้ากะ 07.00-15.00 น., 08.00-16.00 น., 09.00-17.00 น., 10.00-18.00 น., 12.00-20.00 น. เป็นกะสุดท้ายไม่เกิน 20.00 น. แต่จะต้องมาทำงานในวันเสาร์ - อาทิตย์ เดือนละ 2 ครั้ง ส่วนพนักงานชายจะเพิ่มเวรบ๊วย ได้แก่ เวลา 13.00-23.00 น., 15.00-24.00 น. และ 21.00-06.00 น.

5. กองคลังสินค้า

นับเป็นแผนกที่มีตารางการทำงานในกลุ่มที่ 3 คือทำงาน 2 วัน หยุด 2 วัน คือเช้า และบ๊วย มีพนักงานประมาณ 700 คน ทำรายได้หลักให้กับบริษัท นอกจากการรับส่งผู้โดยสาร คือการขนส่งสินค้า และไปรษณีย์ภัณฑ์ ทางเครื่องบิน โดยแบ่งเป็นสินค้าขาออก สินค้าขาเข้า และสินค้าเปลี่ยนเครื่อง ประเภทของสินค้ามีทั้ง GENERAL CARGO คือสินค้าทั่วไป และ SPECIAL CARGO ได้แก่สินค้าที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ เช่น สัตว์ สิ่งมีชีวิต ของสด ัญมณี สิ่งของที่ก่อให้เกิดอันตราย ไม่สามารถนำขึ้นเครื่องได้ เช่นสารเคมีต่างๆ และศพ ทางกองคลังสินค้าจึงต้องมีการดูแลสินค้าที่จะส่งออก ต้องมีบุคลากรเป็นผู้ตรวจอนุญาตให้นำสินค้าออกนอกประเทศ จากนั้นจึงจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อเตรียมพร้อมให้เหมาะสมกับประเภทของสินค้า และขนาดของเครื่องบิน

6. แผนกเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์

มีตารางการทำงาน 3 วัน คือ เช้า ปาย บ๊วย และหยุด 2 วัน หมุนเวียนต่อกันไปเรื่อยๆ โดยเป็นแผนกที่มีพนักงานที่ทำงานเป็นกะน้อยที่สุด คือประมาณ 30 คน ลักษณะงานคือบริการภาคพื้นดินแก่เที่ยวบินพิเศษหรือเที่ยวบินเช่าเหมาลำของสายการบินลูกค้าขาจรที่ไม่ได้ทำการบินเป็นประจำ คือกลุ่มผู้โดยสารที่เข้ามาเป็นกลุ่ม และออกเป็นกลุ่ม ไม่ได้ขายบัตรโดยสารให้กับบุคคลภายนอก รวมถึงเครื่องบินที่ขนถ่ายสินค้าเป็นกรณีพิเศษ เช่นสัตว์ต่างๆ โดยจะอำนวยความสะดวกในการจัดเครื่องบินเข้า – ออก ดูแลผู้โดยสาร และสัมภาระอาหารบนเครื่อง ประสานงานกับศุลกากร และตำรวจตรวจคนเข้าเมือง และทำเอกสารหลักฐานการเข้าออกของเครื่องบิน โดยเฉลี่ยมีประมาณ 150 เที่ยวบิน ต่อเดือน

7. แผนกติดตามสัมภาระ

มีหน้าที่หลัก 3 ประการ คือ หนึ่ง กรณีการสัมภาระหาย หรือล่าช้า สอง กรณีสัมภาระเสียหาย เช่น กระเป๋าแตก หัก จากการขนส่ง และสาม กรณีสิ่งของในกระเป๋าสูญหาย โดยจะชดเชยให้เป็นกรณีไปหากเกิดการล่าช้า สูญหาย หรือชำรุด โดยมีจำนวนพนักงานที่ทำงานเป็นกะทั้งหมดประมาณ 90 คน สำหรับตารางการทำงานของแผนกติดตามสัมภาระ คือ ทำ 2 วัน หยุด 2 วัน คือเช้า และบ่าย โดยมีตารางเวลาดังนี้ กะเช้า 06.00-16.30 น. และกะบ่าย 16.00-06.00 น. และหยุด 2 วัน เนื่องจากในแต่ละกะจะยาวเกิน 10 ชั่วโมง โดยเฉพาะกะบ่าย ทำงานรวม 14 ชั่วโมง พนักงานของแผนกนี้จึงจำเป็นต้องปรับเวลาในการพักผ่อน รวมถึงการใช้สื่อให้ตรงกับลักษณะตารางเวลาการทำงานในแต่ละวันเป็นพิเศษ เนื่องจากต้องเข้ากะบ่ายทุก 4 วัน ซึ่งมากกว่าแผนกอื่นๆ ที่จะมีกะบ่ายประมาณเดือนละ 2 ครั้ง จึงต้องปรับนาฬิกาในร่างกายให้เหมาะสม โดยเฉพาะในตอนเช้าหลังจากออกกะบ่ายไปต้องพักผ่อนให้เพียงพอ ไม่มากหรือน้อยเกินไป หากพักผ่อนน้อยเกินไปก็จะอ่อนเพลีย แต่หากนอนมากเกินไป ในวันรุ่งขึ้นจะไม่สามารถรีบเข้านอนแต่หัวค่ำเพื่อเตรียมตัวเข้ากะเช้าได้

8. แผนกตรวจรับบัตรโดยสาร

นับเป็นแผนกที่มีพนักงานมากที่สุด ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 แผนก คือ 730 คน เนื่องจากลักษณะงานต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบในการตรวจรับบัตรโดยสาร และเอกสารการเดินทาง สำหรับหน้าที่หลักของแผนกตรวจรับบัตรโดยสารคือ ออกบัตรที่นั่งให้ผู้โดยสาร โดยเลือกที่นั่งที่เหมาะสมให้ และตรวจเอกสารการเดินทาง ได้แก่ หนังสือเดินทาง วีซ่า และข้อกำหนดอื่นๆ ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ เนื่องจากหากเอกสารการเดินทางไม่ถูกต้อง เมื่อไปถึงปลายทางและผู้โดยสารไม่สามารถเข้าประเทศได้ สายการบินที่นำผู้โดยสารไปส่งจะถูกปรับเป็นจำนวนมาก เช่นประเทศอังกฤษ ชาติที่ต้องมีวีซ่าก่อนเดินทาง ไม่สามารถทำ Visa on arrival ได้ หากไม่มีวีซ่า หรือหมดอายุแล้ว สายการบินจะโดนปรับประมาณ 1 แสนบาท ต่อคน และผู้โดยสารจะถูกส่งกลับทันที สำหรับตารางการทำงานคือ ทำ 4 วัน หยุด 2 วัน โดยเข้ากะเช้า 2 วัน และกะบ่าย 2 วัน ส่วนกะบ่ายจะมีประมาณ 2 เดือนครั้ง โดยกะเช้าที่สุดคือเช้างานดี 4 และกะบ่ายที่สุดคือเลิกงาน 6 โมงเช้า

9. แผนกผู้โดยสารขาออก

มีตารางการทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน (เช้า 2 บ่าย 2 หรือบ่าย ในบ่ายที่ 2) มีพนักงานประมาณ 350 คน ทำหน้าที่ดูแลผู้โดยสารทั้งผู้โดยสารขาเข้า ในกรณีที่ไม่สามารถผ่านตัวตรวจคนเข้าเมือง ต้องถูกส่งกลับประเทศ และผู้โดยสารขาออก หน้าที่หลักคือ รับและส่งเครื่องบิน คอยนับผู้โดยสารที่ผ่านการเช็คอินมาขึ้นเครื่องให้ทันตามเวลาเครื่องออก รวมถึงดูแลความเรียบร้อยของผู้โดยสาร และสัมภาระก่อนขึ้นเครื่อง

10. แผนกควบคุมระวางบรรทุกเครื่องบิน

มีพนักงานทั้งหมดประมาณ 400 คน หน้าที่หลักคือ คำนวณระวางบรรทุกเครื่องบิน ที่บรรทุกผู้โดยสาร และสัมภาระ รวมถึง Cargo ให้สมดุลย์ เพื่อให้เครื่องบินสามารถขึ้นและบินได้อย่างปลอดภัย รวมถึงจัดเตรียมเอกสารประกอบการบินให้แผนกต่างๆ และทำใบ Notification to Captain (NOTOC) ให้นักบินประจำไฟล์ท์ เพื่อทราบรายละเอียดของผู้โดยสารบนเครื่องบินที่เกี่ยวพันที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ เช่น ผู้โดยสาร VIP ผู้โดยสารป่วย หรือผู้โดยสารที่ต้องคัด รวมถึงสิ่งของที่บรรทุกอยู่ใต้ท้องเครื่องบิน เช่น ใต้เครื่องบินมีการขนส่งสิ่งมีชีวิตคือ สัตว์ชนิดใด เพื่อให้นักบินเปิดออกซิเจนภายในห้องเครื่องนั้นๆ หรือวัตถุอันตราย เป็นต้น สำหรับตารางการทำงานของแผนกควบคุมระวางบรรทุกเครื่องบินทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน เช่นเดียวกับแผนกตรวจรับบัตรโดยสาร และแผนกผู้โดยสารขาออก

จากลักษณะงาน และตารางเวลาการทำงานที่แตกต่างกันไปทั้งหมด 10 แผนก รวม 4 กลุ่ม ตารางเวลาการทำงาน สามารถวิเคราะห์การใช้สื่อมวลชนแต่ละประเภทได้ดังนี้

หนังสือพิมพ์

จากจำนวนพนักงานทั้งหมด ที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะอ่านหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน มีเพียง 7 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ที่ไม่อ่านหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 2.6 ดังนั้นจึงได้กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือพิมพ์จำนวน 267 คน หรือร้อยละ 97

จากการวิเคราะห์ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ได้แสดงผลของการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1
ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์

	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
ความบ่อยครั้ง	%	%	%	%	%
ทุกวัน	40.7	52.9	62.2	50.7	53.3
วันเว้นวัน	11.1	5.9	12.2	23.6	17.9
2-3 วันต่ออาทิตย์	22.2	23.5	23.2	14.2	18.2
อาทิตย์ละครั้ง	18.5	-	1.2	3.4	4.0
นานๆ อ่านที	7.4	11.8	1.2	4.1	4.0
ไม่อ่าน	-	5.9	-	4.1	2.6
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากข้อมูลของตารางข้างบนนี้ แสดงว่าพนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียน ทั้ง 4 กลุ่ม ที่มีตารางเวลากการทำงานต่างกัน อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน ในกลุ่มที่ 2, 3 และ 4 พบว่ามีจำนวนพนักงานเกินครึ่งหนึ่งของพนักงานทั้งหมด ยกเว้นกลุ่มที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มพนักงานที่มีเวลากการทำงานแบบไม่มีตารางเวลาแน่นอน มีจำนวนพนักงานที่อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันร้อยละ 40.7 รองลงมาตอบว่าอ่านหนังสือพิมพ์ 2-3 วันต่ออาทิตย์

แต่หากเปรียบเทียบข้อมูลโดยรวม จากตัวเลขจะเห็นได้ว่า พนักงานที่มีเวลากการทำงานแบบหมุนเวียน อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันนับเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาได้แก่อ่าน 2-3 วันต่ออาทิตย์ (18.2%) วันเว้นวัน (17.9%) อ่านอาทิตย์ละครั้ง และนานๆ อ่านที คิดเป็นร้อยละ 4 ส่วนพนักงานที่ไม่อ่านหนังสือพิมพ์มีจำนวน 7 คน จากจำนวนทั้งหมด 274 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนที่พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนอ่านทุกวันเป็นส่วนมาก เนื่องจากหนังสือพิมพ์มีลักษณะเฉพาะที่มีการผลิตทุกวัน วันละ 2 รอบ

จากตารางที่ 1.1 จะวิเคราะห์ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน โดยแบ่งเป็นแต่ละแผนกที่ทำการศึกษารวมทั้งสิ้น 10 แผนก ดังนี้

ตารางที่ 1.1
ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์แบ่งเป็นแต่ละแผนก

ความบ่อยครั้ง	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับ รองพิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
ทุกวัน	42.9	30.8	57.1	52.9	33.3	64.3	55.6	54.8	51.4	42.5
วันเว้นวัน	-	15.4	14.3	5.9	-	11.4	22.2	24.7	25.7	20.0
2-3 วันต่ออาทิตย์	14.3	23.1	28.6	23.5	66.7	21.4	22.2	15.1	14.3	12.5
อาทิตย์ละครั้ง	28.6	23.1	-	-	-	1.4	-	1.4	5.7	5.0
นานๆ อ่านที่	14.3	7.7	-	11.8	-	1.4	-	2.7	2.9	7.5
ไม่อ่าน	-	-	-	5.9	-	-	-	1.4	-	12.5
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า แต่ละแผนกที่มีเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนต่างกันไป แต่ส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน ยกเว้นแผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ ซึ่งมีเวลาการทำงาน 3 วันหยุด 2 วัน (เช้า บ่าย บ่าย) ที่อ่านหนังสือพิมพ์ 2-3 วันต่ออาทิตย์

สำหรับระยะเวลาโดยประมาณที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้ง ได้แสดงผลข้อมูลไว้ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2
ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อครั้ง

ระยะเวลา	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
ครึ่งชั่วโมง	33.3	35.3	32.9	35.8	34.7
1 ชั่วโมง	37.0	11.8	17.1	21.6	21.2
2 ชั่วโมง	3.7	-	2.4	1.4	1.8
2 ชั่วโมงขึ้นไป	-	-	3.7	-	1.1
ไม่สามารถระบุได้แน่นอน	25.9	47.1	43.9	37.2	38.7
ไม่อ่าน	-	5.9	-	4.1	2.6
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากข้อมูลของตารางข้างบนนี้ แสดงว่าพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการแบบหมุนเวียนโดยส่วนใหญ่ไม่สามารถระบุเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อครั้งได้ ยกเว้นกลุ่มที่ 1 ใช้เวลาในการอ่านต่อครั้งประมาณ 1 ชั่วโมง รองลงมาคือครึ่งชั่วโมง

สำหรับกลุ่มที่ 2, 3 และ 4 ส่วนใหญ่ไม่สามารถระบุเวลาได้แน่นอนเช่นเดียวกัน รองลงมาคือใช้เวลาโดยประมาณในการอ่านหนังสือพิมพ์ครึ่งชั่วโมงเช่นเดียวกัน และใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์โดยประมาณ 1 ชั่วโมง ตามลำดับ

แต่หากดูโดยรวมแล้วพบว่าระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการแบบหมุนเวียนนั้นไม่สามารถระบุได้แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาได้แก่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ครึ่งชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 34.7 ตามลำดับ

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าลักษณะการทำงานของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการแบบหมุนเวียน ทำให้มีระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละครั้งไม่สามารถระบุได้แน่นอน อาจเป็นระยะเวลาสั้นๆ ประมาณครึ่งชั่วโมง เนื่องจากลักษณะงานเป็นงานบริการ ต้องเตรียมพร้อมตลอดเวลา

จากตารางที่ 2.1 จะวิเคราะห์ถึงระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อครั้งของพนักงานแต่ละแผนกที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียน ทั้ง 10 แผนก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 2.1
ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อครั้ง แบ่งเป็นแต่ละแผนก

ระยะเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลัง สินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระหว่าง บรรทุก %
ครึ่งชั่วโมง	28.6	30.8	42.9	35.3	-	30.0	66.7	42.5	28.6	30.0
1 ชั่วโมง	42.9	38.5	28.6	11.8	33.3	18.6	-	19.2	28.6	20.0
2 ชั่วโมง	-	-	14.3	-	-	2.9	-	-	-	5.0
2 ชั่วโมงขึ้นไป	-	-	-	-	-	4.3	-	-	-	-
ไม่สามารถระบุได้แน่นอน	28.6	30.8	14.3	47.1	66.7	44.3	33.3	37.0	42.9	32.5
ไม่อ่าน	-	-	-	5.9	-	-	-	1.4	-	12.5
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางพบว่าส่วนใหญ่ไม่สามารถระบุเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ต่อครั้งได้ทุกกลุ่ม รองลงมาคือใช้เวลาอ่านหนังสือครั้งละครึ่งชั่วโมง ยกเว้นกลุ่มที่ 1 แผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง และแผนกรับรองพิเศษ ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ประมาณ 1 ชั่วโมงต่อครั้ง

สำหรับเนื้อหา หรือคอลัมน์ที่พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนติดตามอ่านเป็นประจำจากหนังสือพิมพ์ จากแบบสอบถามที่ได้สรุปเป็นได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3
คอรั้มันที่ติดตามอ่าน

คอรั้มัน	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ข่าวประจำวัน/ข่าวพาดหัว	78	88	90	90	89
ข่าวกีฬา	33	24	52	28	35
ข่าวเศรษฐกิจ	11	35	35	28	29
ข่าวการเมือง	44	30	48	32	38
ข่าวสังคม/สตรีและเด็ก	41	36	29	36	34
ข่าวการศึกษา	7	12	22	16	16
ข่าวบันเทิง	82	65	59	78	71
บทละคร	22	12	7	22	17
บทความ	41	24	31	30	31
ตอบปัญหา	4	6	5	11	8
หุ้่น	-	-	4	2	2
อื่นๆ	-	-	-	1	.4

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

ข้อมูลจากตารางนี้ คิดอัตราร้อยละเฉพาะผู้ที่ระบุว่าได้อ่านหนังสือพิมพ์ และเนื่องจากสามารถตอบได้หลายคำตอบ เมื่อรวมอัตราร้อยละของทั้งหมดจึงเกินกว่า 100% จากตารางคอรั้มันที่พนักงานติดตามอ่านจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด ได้แก่ข่าวประจำวัน และข่าวพาดหัว ในกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 รองลงมาได้แก่ข่าวบันเทิง ส่วนกลุ่มที่ 1 ติดตามอ่านข่าวบันเทิงเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือข่าวประจำวัน

ส่วนอันดับสามกลุ่มที่ 1 ติดตามข่าวการเมือง กลุ่มที่ 2 ติดตามข่าวสังคม/สตรีและเด็กเป็นอันดับสาม เช่นเดียวกับกลุ่มที่ 4 ส่วนกลุ่มที่ 3 ได้แก่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบ 2 หยุด 2 หรือ 3

หยุด 2 คือแผนกคลังสินค้า แผนกติดตามสัมภาระ และแผนกเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ ซึ่งมีจำนวนพนักงานชายมาก เลือกติดตามข่าวกีฬา เป็นอันดับที่สาม ถึงร้อยละ 52

สำหรับกลุ่มที่ 4 ติดตามคอลัมน์อื่นๆ มีจำนวน 2 คน ได้แก่คอลัมน์สอนภาษาอังกฤษ และคอลัมน์เกี่ยวกับสุขภาพ

สรุปรวมคอลัมน์ที่พนักงานกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนติดตามอ่านเป็นประจำโดยรวมทุกกลุ่ม ได้แก่ ข่าวประจำวัน/ข่าวพาดหัว รองลงมาคือข่าวบันเทิง และข่าวการเมือง ตามลำดับ

การศึกษาถึงการอ่านหนังสือพิมพ์ของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน จากลักษณะงานที่มีเวลาต่างกันไปในแต่ละวัน ขึ้นอยู่กับแต่ละตารางเวลางาน สามารถสรุปช่วงเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อเข้ากะต่างๆ ได้ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4

ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อเข้ากะต่างๆ

ช่วงเวลา	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ่าย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
04.01 – 08.00 น.	3.7	11.8	9.8	12.2	10.6	-	-	1.2	1.4	1.1	-	-	2.4	-	0.7	3.7	5.9	3.7	-	1.8
08.01 – 12.00 น.	25.9	29.4	45.1	41.9	40.5	40.7	17.6	31.7	28.4	29.9	22.2	-	14.6	18.2	16.4	55.6	41.2	63.4	37.8	47.4
12.01 – 16.00 น.	22.2	5.9	14.6	8.1	11.3	14.8	29.4	6.1	14.2	12.8	11.1	11.8	3.7	16.9	12.0	25.9	17.6	20.7	26.4	24.1
16.01 – 20.00 น.	29.6	35.3	22.0	23.0	24.1	14.8	11.8	25.6	24.3	23.0	7.4	5.9	2.4	8.1	6.2	3.7	11.8	3.7	6.1	5.5
20.01 – 24.00 น.	7.4	-	1.2	5.4	4.0	11.1	23.5	19.5	19.6	19.0	-	-	15.9	19.6	15.3	-	-	-	4.7	2.6
00.01 – 04.00 น.	3.7	-	1.2	0.7	1.1	-	-	1.2	4.1	2.6	11.1	-	3.7	17.6	11.7	-	-	1.2	0.7	0.7
ไม่อ่าน	7.4	11.8	6.1	4.7	5.8	18.5	-	6.1	4.1	5.8	40.7	23.5	9.8	10.1	13.9	11.1	17.6	6.1	19.6	14.6
ไม่ตอบ	-	5.9	-	4.1	2.6	-	17.6	8.5	4.1	5.8	7.4	58.8	47.6	9.5	23.7	-	5.9	1.2	4.7	3.3
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตัวเลขเปรียบเทียบการอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาต่างๆ ของพนักงานทั้ง 4 กลุ่มนี้ แสดงว่าพนักงานส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเช้า เวลาประมาณ 08.01 – 12.00 น. ในวันที่เข้าทำงานกะเช้า และกะบ่าย ยกเว้นพนักงานกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ได้แก่พนักงานที่มีตารางเวลาในการทำงานไม่แน่นอน และ

พนักงานกองสำรองที่นั่ง ที่มีเวลาการทำงาน 5 วัน หยุด 2 วัน โดยการเข้างานจะเป็นกะเดียวกันหมดทั้ง 5 วัน เป็นเวลา 4 เดือน หากเข้ากะเช้าจะอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาหลังเลิกงาน คือเวลา 16.01 – 20.00 น. และหากเข้ากะบ่ายมักจะอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงก่อนเข้างาน โดยกลุ่ม 1 จะอ่านเวลา 08.01-12.00 น. และกลุ่มที่ 2 จะอ่านเวลา 12.01 – 16.00 น. ส่วนในวันหยุดพนักงานทั้ง 4 กลุ่มจะอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาตรงกันคือ ประมาณ 08.01 – 12.00 น.

สำหรับกะบวียช่วงเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์แตกต่างกันไป ได้แก่ กลุ่มที่ 1 หากเข้ากะบวีย จะไม่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นคำตอบอันดับที่ 1 รองลงมาได้แก่อ่านในช่วงเวลาเช้า (08.01 – 12.00 น.) กลุ่มที่ 2 พนักงานไม่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้ถึง 58.8% เนื่องจากพนักงานกองสำรองที่นั่งที่เข้ากะบวียส่วนมากจะเป็นพนักงานชาย ซึ่งมีจำนวนน้อย รองลงมาตอบว่าไม่อ่าน 23.5% กลุ่มที่ 3 พนักงานส่วนใหญ่ไม่ตอบแบบสอบถาม และรองลงมาเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลา 20.01 – 24.00 น. และกลุ่มที่ 4 หากเข้ากะบวียจะอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลา 20.01 – 24.00 น. เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่เวลา 08.01 – 12.00 น. เท่ากับ 00.01 – 04.00 น.

จากการสรุปโดยรวมทั้ง 4 กลุ่ม ถึงช่วงเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ ในวันทำงานหากเข้ากะเช้า กะบ่าย และกะบวีย รวมถึงในวันหยุด พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนจะอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาตรงกัน คือ 08.01-12.00 น. มากที่สุด จึงสามารถสรุปได้ว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนจะอ่านตอนเช้า ไม่ว่าจะเข้างานในช่วงเวลาใด เนื่องจากหนังสือพิมพ์มีลักษณะเฉพาะในการให้ข่าวสารแก่ประชาชนทั่วไป จนกลายเป็นพฤติกรรมการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ทุกเช้า เพื่อดูรายงานข่าวประจำวันในหัวข้อที่ตนสนใจโดยละเอียด

คุณลักษณะของหนังสือพิมพ์ที่สามารถพกพาไปได้สะดวก และมีราคาถูก รวมถึงมีอายุการใช้งานสั้น พิมพ์จำหน่ายทุกวัน ทำให้สะดวกต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ทั้งในวันทำงาน และในวันหยุด ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5
สถานที่ในการอ่านหนังสือพิมพ์

สถานที่	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ๊วย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
บ้าน	44.4	52.9	19.5	27.0	28.1	55.6	23.5	32.9	39.9	38.3	33.3	-	22.0	40.5	31.8	85.2	70.6	91.5	73.0	79.6
ที่ทำงาน	44.4	29.4	73.2	64.2	62.8	25.9	58.8	52.4	50.7	49.3	18.5	17.6	20.7	37.8	29.6	-	-	-	-	-
ในรถ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.2	0.7	0.7
ที่สาธารณะ	3.7	-	12	-	0.7	-	-	-	1.4	0.7	-	-	-	2.0	1.1	3.7	5.9	-	2.0	1.8
ไม่อ่าน	7.4	17.6	6.1	8.8	8.4	18.5	17.6	14.6	8.1	11.7	48.1	82.4	57.3	19.6	37.6	11.1	23.5	7.3	24.3	17.9
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากการเปรียบเทียบตัวเลขจากตารางข้างบนนี้ สามารถอธิบายได้ดังนี้ กลุ่มที่ 1 หากเข้ากะเช้า จะอ่านหนังสือพิมพ์ที่ทั้งที่บ้าน และที่ทำงานเท่ากัน แต่หากเข้ากะบ่ายจะอ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านมากเป็นอันดับหนึ่ง แต่หากเข้ากะบ๊วยจะไม่อ่านหนังสือพิมพ์ กลุ่มที่ 2 หากเข้ากะเช้า จะอ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน แต่หากเข้ากะบ่าย จะอ่านหนังสือพิมพ์ที่ทำงาน และหากเข้ากะบ๊วยจะไม่อ่านหนังสือพิมพ์ ส่วนกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 สรุปได้ว่าหากเข้ากะเช้า และกะบ่าย จะอ่านหนังสือพิมพ์ที่ทำงาน กลุ่มที่ 3 หากเข้ากะบ๊วยจะไม่อ่านหนังสือพิมพ์เช่นเดียวกับกลุ่มที่ 1 และ 2 แต่กลุ่มที่ 4 หากเข้ากะบ๊วยจะอ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน

สำหรับในวันหยุด พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนทุกกลุ่มอ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านเป็นส่วนมาก คิดเป็นจำนวนรวมถึงร้อยละ 79.6 รองลงมาคือไม่อ่านหนังสือพิมพ์ เนื่องจากในวันหยุดเปิดรับสื่ออื่นแทนหนังสือพิมพ์ เช่นดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ และชมภาพยนตร์ เป็นต้น

จากตารางโดยรวมสามารถสรุปได้ว่าสถานที่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ในวันทำงาน กะเช้า และกะบ่าย พนักงานจะอ่านหนังสือพิมพ์ในที่ทำงาน ส่วนในวันหยุดจะอ่านที่บ้าน สำหรับกะบ๊วยพนักงานส่วนใหญ่จะไม่อ่านหนังสือพิมพ์

สรุปการใช้สื่อหนังสือพิมพ์ของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ส่วนมากจะอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามข่าวสารประจำวัน และข่าวบันเทิง เป็นประจำทุกวัน โดยช่วงเวลาในการอ่านแต่ละครั้งไม่สามารถระบุได้ สำหรับช่วงเวลาในการอ่านในแต่ละวันจะอ่านตอนเช้าในที่ทำงาน ส่วนในวันหยุดจะอ่านที่บ้าน ยกเว้นหากเข้ากะบ๊วยส่วนใหญ่จะไม่อ่านหนังสือพิมพ์

นิตยสาร

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ร้อยละ 90 อ่านนิตยสารเป็นประจำ โดยกลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่มีตารางการทำงานไม่แน่นอน อ่านนิตยสารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96 รองลงมาคือกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่ทำงาน 5 วัน หยุด 2 วัน อ่านนิตยสารคิดเป็นร้อยละ 94 เท่ากับ กลุ่มที่ 4 มีตารางเวลาการทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน ส่วนกลุ่มที่ 3 ตารางการทำงาน 2 วัน หยุด 2 วัน และทำงาน 3 วัน หยุด 2 วัน โดยปกติอ่านนิตยสารคิดเป็นร้อยละ 80

จากการวิเคราะห์ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ได้แสดงผลของการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตารางที่ 6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6
ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร

ความบ่อยครั้ง	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ทุกวัน	-	23.5	8.5	8.8	8.8
วันเว้นวัน	3.7	11.8	4.9	6.1	5.8
2-3 วันต่ออาทิตย์	18.5	17.6	23.2	25.0	23.4
อาทิตย์ละครั้ง	33.3	11.8	24.4	25.7	25.2
สองอาทิตย์ครั้ง	22.2	11.8	12.2	10.8	12.4
เดือนละครั้ง	18.5	17.6	6.1	17.6	14.2
ไม่อ่าน	3.7	5.9	20.7	6.1	10.2
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากข้อมูลบนตารางจะเห็นว่ากลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่มีตารางเวลาการทำงานไม่แน่นอนโดยปกติจะอ่านนิตยสารโดยเฉลี่ยอาทิตย์ละครั้ง มากที่สุด รองลงมาคืออ่าน 2 อาทิตย์ต่อครั้ง

สำหรับกลุ่มที่ 2 โดยส่วนใหญ่พนักงานที่มีตารางการทำงานแบบ 5 หยุด 2 โดยส่วนมากจะอ่านนิตยสารทุกวัน รองลงมาคือ 2-3 วันต่ออาทิตย์ และ ประมาณเดือนละครั้ง

กลุ่มที่ 3 ได้แก่กองคลังสินค้า แผนกเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ และแผนกติดตามสัมภาระ มีตารางการทำงาน 2 วัน หยุด 2 วัน และทำ 3 วัน หยุด 2 วัน ส่วนมากจะอ่านนิตยสารอาทิตย์ละครั้ง รองลงมาได้แก่ 2-3 วันต่ออาทิตย์ โดยกลุ่มที่ 3 มีจำนวนพนักงานที่ไม่อ่านนิตยสารมากที่สุด

สำหรับกลุ่มที่ 4 มีตารางการทำงานแบบ 4 หยุด 2 ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสารเหมือนกับกลุ่มที่ 3 คือส่วนมากจะอ่านนิตยสารอาทิตย์ละครั้ง และรองลงมาได้แก่ 2-3 วันต่ออาทิตย์

ดังนั้นสรุปได้ว่าพนักงานที่มีตารางเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนจะอ่านนิตยสารโดยเฉลี่ยอาทิตย์ละครั้ง รองลงมาคือ 2-3 วันต่ออาทิตย์ สำหรับกลุ่มที่ 2 คือพนักงานกองสำรองที่นั่ง มีตารางการทำงานแบบ ทำ 5 วัน หยุด 2 วัน โดยส่วนใหญ่จะอ่านนิตยสารทุกวัน

จากตารางที่ 6.1 จะวิเคราะห์ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสารของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน โดยแบ่งเป็นแต่ละแผนกที่ทำการศึกษารวมทั้งสิ้น 10 แผนก ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.1
ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสารแบ่งเป็นแต่ละแผนก

ความบ่อยครั้ง	แผนก สอบถามเที่ยว บิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
ทุกวัน	-	-	-	23.5	33.3	7.1	11.1	8.2	11.4	7.5
วันเว้นวัน	14.3	-	-	11.8	-	4.3	11.1	6.8	2.9	7.5
2-3 วันต่อ อาทิตย์	-	23.1	28.6	17.6	33.3	24.3	11.1	28.8	25.7	17.5
อาทิตย์ละครั้ง	42.9	23.1	42.9	11.8	33.3	24.3	22.2	24.7	25.7	27.5
สองอาทิตย์ ครั้ง	28.6	15.4	28.6	11.8	-	12.9	11.1	8.2	11.4	15.0
เดือนละครั้ง	14.3	30.8	-	17.6	-	2.9	33.3	20.5	14.3	15.0
ไม่อ่าน	-	7.7	-	5.9	-	24.3	-	2.7	8.6	10.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางสามารถสรุปว่ากองสำรองที่นั่ง สำนักงานหลานหลวงโดยส่วนมากจะอ่านนิตยสารทุกวัน เนื่องจากลักษณะงานมีโต๊ะนั่งรับโทรศัพท์อยู่กับที่ จึงสามารถอ่านนิตยสารในขณะที่รอกองลงมาคือแผนกตรวจรับบัตรโดยสาร อ่าน 2-3 วันต่ออาทิตย์ นอกจากนั้นอ่านนิตยสารประมาณอาทิตย์ละครั้ง สำหรับแผนกที่มีจำนวนพนักงานไม่อ่านนิตยสารมากที่สุดคือกองคลังสินค้า คิดเป็นร้อยละ 24.3 เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย และทำงานอยู่กลางแจ้งจึงไม่ค่อยได้อ่านนิตยสารเท่าใดนัก

สำหรับระยะเวลาโดยประมาณที่พนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการแบบหมุนเวียนใช้ในการอ่านนิตยสารแต่ละครั้ง ได้แสดงผลข้อมูลไว้ในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7
ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านนิตยสารต่อครั้ง

ระยะเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ครึ่งชั่วโมง	11.1	11.8	14.6	13.5	13.5
1 ชั่วโมง	37.0	23.5	24.4	35.1	31.4
2 ชั่วโมง	22.2	-	6.1	9.5	9.1
2 ชั่วโมงขึ้นไป	7.4	17.6	3.7	3.4	4.7
ไม่สามารถระบุได้แน่นอน	18.5	41.2	30.5	32.4	31.0
ไม่อ่าน	3.7	5.9	20.7	6.1	10.2
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากตารางด้านบน กลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 4 ใช้เวลาในการอ่านต่อครั้งประมาณ 1 ชั่วโมงมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ 1 จะอ่านนิตยสารครั้งละ 2 ชั่วโมง และกลุ่มที่ 4 ไม่สามารถระบุเวลาได้

สำหรับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ใช้เวลาในการอ่านแต่ละครั้งไม่สามารถระบุได้มากที่สุด รองลงมาคืออ่านนิตยสารครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมง

อาจสรุปได้ว่าพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนโดยส่วนใหญ่จะอ่านนิตยสารโดยเฉลี่ยครั้งละ 1 ชั่วโมง รองลงมาคือไม่สามารถระบุเวลาในการอ่านได้แน่นอน

หากจะแยกเป็นแต่ละแผนกการทำงานทั้ง 10 แผนก มีรายละเอียดดังตารางที่ 7.1

ตารางที่ 7.1

ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านนิตยสารต่อครั้ง แบ่งเป็นแต่ละแผนก

ระยะเวลา	แผนก สอบถามเที่ยว บิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนก ผู้โดยสาร ขาออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
ครึ่งชั่วโมง	14.3	-	28.6	11.8	33.3	10.0	44.4	16.4	8.6	12.5
1 ชั่วโมง	14.3	53.8	28.6	23.5	-	25.7	22.2	43.8	20.0	32.5
2 ชั่วโมง	42.9	7.7	28.6	-	-	5.7	11.1	9.6	14.3	5.0
2 ชั่วโมงขึ้นไป	-	15.4	-	17.6	-	4.3	-	1.4	2.9	7.5
ไม่สามารถระบุ ได้แน่นอน	28.6	15.4	14.3	41.2	66.7	30.0	22.2	26.0	45.7	32.5
ไม่อ่าน	-	7.7	-	5.9	-	24.3	-	2.7	8.6	10.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางที่ 7.1 แผนกบริการผู้โดยสาร แผนกตรวจรับบัตรโดยสาร และแผนกระวางบรรทุก เครื่องบินอ่านนิตยสารต่อครั้งประมาณ 1 ชั่วโมง รองลงมาคือไม่สามารถระบุเวลาได้แน่นอนได้แก่แผนกสอบถามเที่ยวบิน กองสำรองที่นั่ง แผนกบริการเที่ยวบินพิเศษ แผนกคลังสินค้า และแผนกผู้โดยสารขาออก

สำหรับประเภทของนิตยสารที่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนติดตามอ่านเป็นประจำ จากแบบสอบถามที่ได้สรุปเป็นได้ดังตารางที่ 8

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8
ประเภทของนิตยสาร

ประเภท	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
นิตยสารผู้หญิง	74	77	27	61	53
นิตยสารวัยรุ่น / แฟชั่น	19	24	12	24	20
นิตยสารผู้ชาย	-	12	12	6	8
นิตยสารรถ	4	12	21	7	11
นิตยสารกีฬา	7	12	16	6	10
นิตยสารเพื่อสุขภาพและอาหาร	30	12	12	22	19
นิตยสารท่องเที่ยว	37	18	43	55	47
นิตยสารเกี่ยวกับครอบครัว / แม่และเด็ก	22	12	4	8	8
นิตยสารตกแต่งบ้านและสวน	37	24	27	30	29
นิตยสารข่าว	4	18	4	5	6
นิตยสารเกี่ยวกับดารา / นิยาย	7	6	7	11	9
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากข้อมูลตัวเลขตามตารางประเภทของนิตยสารที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนชอบอ่านนั้น จะเห็นว่ามีประเภทของนิตยสารที่ชอบอ่านใกล้เคียงกันในแต่ละกลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 มีตารางการทำงานไม่แน่นอน ชอบอ่านนิตยสารผู้หญิงมากที่สุด รองลงมาคือนิตยสารท่องเที่ยว เท่ากัน นิตยสารตกแต่งบ้านและสวน และ นิตยสารเพื่อสุขภาพและอาหาร

กลุ่มที่ 2 กองสำรองที่นั่ง สำนักงานหลานหลวง ชอบอ่านนิตยสารผู้หญิงมากกว่ากลุ่มอื่น รองลงมาชอบอ่านนิตยสารวัยรุ่น / แฟชั่น เท่ากับ นิตยสารตกแต่งบ้านและสวน และอันดับสามได้แก่นิตยสารท่องเที่ยว และนิตยสารข่าว

กลุ่มที่ 3 ตารางการทำงานแบบ ทำ 3 วัน หยุด 2 วัน และทำ 2 วัน หยุด 2 วัน โดยเป็นกลุ่มที่มีพนักงานชายมากที่สุด นิตยสารที่ชอบอ่านมากที่สุดคือ นิตยสารท่องเที่ยว รองลงมาคือนิตยสารประเภทตกแต่งบ้านและสวน เท่ากับ นิตยสารผู้หญิง

กลุ่มที่ 4 ตารางการทำงานแบบ ทำ 4 วัน หยุด 2 วัน นิตยสารที่ชอบอ่านมากที่สุดคือ นิตยสารผู้หญิง รองลงมาคือนิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และนิตยสารตกแต่งบ้านและสวน ตามลำดับ

จากตัวเลขทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่านิตยสารที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนชอบอ่านมากที่สุดคือนิตยสารผู้หญิง รองลงมาคือนิตยสารท่องเที่ยว และนิตยสารตกแต่งบ้านและสวน ตามลำดับ โดยนิตยสารที่พนักงานนิยมอ่านน้อยที่สุดคือนิตยสารข่าว ดังนั้นวัตถุประสงค์หลักของการอ่านนิตยสารของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนคืออ่านเพื่อความบันเทิง พักผ่อนหาสถานที่ท่องเที่ยว และตกแต่งบ้าน มีเพียงจำนวนน้อยคิดเป็นร้อยละ 6 ที่อ่านนิตยสารเพื่อความรู้ หรือเพื่อติดตามข่าว

การศึกษาถึงการอ่านนิตยสาร ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน จากลักษณะงานที่มีเวลาต่างกันไปในแต่ละวัน ขึ้นอยู่กับและแต่ละตารางเวลาการทำงาน สามารถสรุปช่วงเวลาในการอ่านนิตยสารเมื่อเข้ากะต่างๆ ได้ตามตารางที่ 9

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9
ช่วงเวลาในการอ่านนิตยสารเมื่อเข้ากะต่างๆ

ช่วงเวลา	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ๊วย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
04.01 – 08.00 น.	-	5.9	-	-	0.4	-	-	-	0.7	0.4	-	-	-	2.0	1.1	-	-	1.2	3.4	2.2
08.01 – 12.00 น.	11.1	23.5	20.7	14.9	16.8	29.6	5.9	23.2	21.6	21.9	18.5	-	12.2	10.8	11.3	25.9	5.9	24.4	12.2	16.8
12.01 – 16.00 น.	11.1	17.6	6.1	14.9	12.0	14.8	17.6	9.8	14.9	13.5	7.4	5.9	7.3	18.9	13.5	22.2	29.4	20.7	33.8	28.5
16.01 – 20.00 น.	25.9	17.6	15.9	27.0	23.0	3.7	29.4	9.8	16.9	14.2	-	11.8	1.2	9.5	6.2	3.7	11.8	12.2	16.2	13.5
20.01 – 24.00 น.	25.9	11.8	13.4	12.8	14.2	11.1	11.1	12.2	10.8	11.3	-	5.9	7.3	8.8	7.3	37.0	11.8	14.6	12.8	15.7
00.01 – 04.00 น.	-	-	-	0.7	0.4	14.8	-	1.2	5.4	4.7	44.4	11.8	6.1	18.9	17.2	3.7	-	-	1.4	1.1
ไม่อ่าน	22.2	17.6	20.7	23.0	21.9	22.2	17.6	18.3	23.0	21.2	18.5	11.8	12.2	20.3	17.2	3.7	35.3	6.1	11.5	10.6
ไม่ตอบ	3.7	5.9	23.2	6.8	11.3	3.7	17.6	25.6	6.8	12.8	11.1	52.9	53.7	10.8	26.3	3.7	5.9	20.7	8.8	11.7
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากข้อมูลเกี่ยวกับช่วงเวลาในการอ่านนิตยสารของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนเมื่อเข้ากะต่างๆ จะอ่านนิตยสารในช่วงเวลาต่างกันไป ตามเวลาทำงานโดยหากเข้ากะเช้าพนักงานทั้งหมดจะอ่านนิตยสารส่วนมากในช่วง 16.01-20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงหลังเลิกงาน ยกเว้นกลุ่มที่ 2 (ทำ 5 วัน หยุด 2 วัน) จะอ่านนิตยสารในช่วงเช้า คือ 08.01-12.00 น. มากที่สุด

หากเข้ากะบ่าย พนักงานส่วนใหญ่ทุกแผนกจะอ่านนิตยสารในช่วงก่อนเข้างาน คือ 08.01-12.00 น. ยกเว้นกลุ่มที่ 2 หากเข้ากะบ่ายจะอ่านนิตยสารในช่วง 16.01-20.00 น. มากที่สุด

หากเข้ากะบ๊วยพนักงานโดยรวมส่วนมากจะไม่ตอบคำถามข้อนี้ รองลงมาคือไม่อ่านนิตยสาร หากเข้ากะบ๊วย และอ่านในช่วง 00.01-04.00 น. โดยกลุ่มที่ 2 และ 3 ส่วนใหญ่ไม่ตอบคำถามนี้ และกลุ่มที่ 1 ที่มีตารางการทำงานไม่แน่นอนจะอ่านในช่วง 00.01-04.00 น. เนื่องจากลักษณะงานหากเข้ากะบ๊วยต้องคอยรับข่าวสารหรือรับโทรศัพท์ตลอดคืน แต่จะไม่มีสายเข้ามาเหมือนตอนกลางวันจึงสามารถอ่านนิตยสารได้ ส่วนกลุ่มที่ 4 (ทำ 4 วัน หยุด 2 วัน) จะไม่อ่านนิตยสารหากเข้ากะบ๊วย เนื่องจากหากมีเที่ยวบินต้องทำการตรวจจ๊อบ บัตรโดยสาร หรือแผนกผู้โดยสารขาออก และแผนกควบคุมระวางบรรทุกเครื่องบิน ก็ต้องปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับตอนกลางวัน แต่หากปิดไฟท์แล้วก็ไม่ต้องนั่งสแตนด์บาย สามารถนอนพักผ่อนได้

ในวันหยุด พนักงานโดยรวมทั้งหมดอ่านนิตยสารมากที่สุดในช่วง 12.01-16.00 น. แต่เมื่อแยกแต่ละกลุ่มพบว่าช่วงเวลาในการอ่านนิตยสารจะแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม โดย กลุ่มที่ 1 จะอ่านนิตยสารในช่วง

20.01-24.00 น. มากที่สุด กลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่จะไม่อ่านในวันหยุด กลุ่มที่ 3 อ่านในช่วง 08.01-12.00 น. มากที่สุด ส่วนกลุ่มที่ 4 จะอ่านนิตยสารมากที่สุดในช่วง 12.01-16.00 น.

ช่วงเวลาในการอ่านนิตยสารในแต่ละวันแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับตารางเวลาการทำงานและลักษณะงานที่แตกต่างกันไปในแต่ละแผนก ในแต่ละกลุ่มหากเข้ากะตรงกันก็จะอ่านนิตยสารหลายเวลา เนื่องจากนิตยสารมุ่งเน้นในการให้ความบันเทิงมากกว่าข่าวสารประจำวัน และมีอายุการใช้งานนานกว่าหนังสือพิมพ์ ดังนั้นพนักงานส่วนใหญ่จึงใช้เวลาอ่านแตกต่างกันตามแต่ช่วงเวลาอำนวย

นิตยสารมีคุณลักษณะที่สามารถพกพาไปได้สะดวก และมีลักษณะเด่นคือรูปเล่มสวยงาม มีรูปภาพดึงดูดความสนใจ และมีอายุการใช้งานมาก ทนทาน และยังเก็บรักษาได้ง่ายกว่าหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีประเภทของนิตยสารต่างๆ มากมายเพื่อตอบสนองความสนใจของผู้อ่านที่หลากหลาย สำหรับสถานที่ในการอ่านนิตยสารจะนำเสนอในตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10
สถานที่ในการอ่านนิตยสาร

สถานที่	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ๊วย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
บ้าน	59.3	29.4	26.8	45.3	40.1	55.6	35.3	28.0	39.9	37.6	33.3	17.6	15.9	33.1	27.0	88.9	52.9	73.2	75.7	74.8
ที่ทำงาน	11.1	47.1	28.0	24.3	25.5	14.8	29.4	24.4	25.7	24.5	37.0	17.6	18.3	29.1	25.9	-	-	-	-	-
ในรถ	-	-	1.2	0.7	0.7	-	-	2.4	3.4	2.6	-	-	-	1.4	0.7	-	-	-	1.4	0.7
ที่สาธารณะ	3.7	-	-	-	0.4	3.7	-	-	2.7	1.8	-	-	-	5.4	2.9	3.7	5.9	-	1.4	1.5
ไม่อ่าน	25.9	23.5	43.9	29.7	33.2	25.9	35.3	45.1	28.4	33.6	29.6	64.7	65.9	31.1	43.4	7.4	41.2	26.8	18.9	21.5
อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2.7	1.5
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

โดยส่วนใหญ่สถานที่ในการอ่านนิตยสารของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน คือที่บ้าน ยกเว้นหากเข้ากะบ๊วยโดยส่วนใหญ่จะไม่อ่านนิตยสาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

หากเข้ากะเช้า กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 4 จะอ่านนิตยสารที่บ้าน เวลาหลังเลิกงาน ส่วนกลุ่มที่ 2 จะอ่านนิตยสารที่ทำงานในช่วงเช้า และกลุ่มที่ 3 จะไม่อ่านนิตยสารหากเข้ากะเช้า

หากเข้ากะบ่าย กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 4 จะอ่านนิตยสารที่บ้านเช่นเดียวกับในวันที่เข้ากะเช้า ส่วนกลุ่มที่ 2 จะอ่านนิตยสารที่บ้าน ส่วนกลุ่มที่ 3 จะไม่อ่านนิตยสารหากเข้ากะบ่าย

หากเข้ากะบ๊วย กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 จะไม่อ่านนิตยสาร ส่วนกลุ่มที่ 1 อ่านที่ทำงาน และกลุ่มที่ 4 อ่านที่บ้าน

ในวันหยุดทุกกลุ่มตารางการทำงานจะอ่านนิตยสารที่บ้าน รวมถึงกลุ่มที่ 3 ที่จะไม่อ่านนิตยสารเฉพาะในวันหยุด ก็จะไม่อ่านที่บ้านเป็นส่วนใหญ่ สถานที่อ่านในวันหยุดนอกจากที่บ้าน ในรถ และสถานที่สาธารณะ เช่น ร้านกาแฟ และร้านขายหนังสือแล้ว พนักงานกลุ่มที่ 3 และ 4 ยังอ่านในที่อื่นๆ อีก ได้แก่บ้านเพื่อน เป็นต้น

สรุปสถานที่ในการอ่านนิตยสารของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ส่วนใหญ่แล้วจะอ่านที่บ้านมากที่สุด ในกะเช้า กะบ่าย และวันหยุด สำหรับกะบ๊วย พนักงานส่วนใหญ่จะไม่อ่านนิตยสาร

การใช้นิตยสารของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน มีความถี่ประมาณอาทิตย์ละครั้ง ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านต่อครั้งคือ 1 ชั่วโมง โดยส่วนมากสถานที่ในการอ่านนิตยสารคือที่บ้าน สำหรับช่วงเวลาในการอ่านนิตยสารในแต่ละครั้งนั้นไม่สามารถระบุได้แน่นอน ขึ้นอยู่กับตารางการทำงานในวันนั้นๆ ประเภทของนิตยสารที่ชอบ อันดับหนึ่ง ได้แก่ นิตยสารผู้หญิง รองลงมาคือนิตยสารท่องเที่ยว และนิตยสารตกแต่งบ้านและสวน ตามลำดับ

วิทยุ

พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 94 ฟังวิทยุเป็นประจำ โดยเฉลี่ยทุกวัน โดยส่วนใหญ่จะฟังรายการเพลง แต่สำหรับรายงานข่าวประจำวันทางวิทยุ นั้น ส่วนใหญ่ไม่ได้ฟังเป็นประจำทุกวัน จะฟังบ้างเป็นบางครั้งเช่นเดียวกันทุกกลุ่ม เนื่องจากในวันทำงานมีตารางการทำงานที่แตกต่างกันในแต่ละวัน ทำให้ไม่ได้ติดตามรายงานข่าวทางวิทยุได้ทุกวัน ดังตารางที่ 11

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11
รายงานข่าวประจำวันทางวิทยุ

โดยปกติฟังรายงานข่าวทางวิทยุหรือไม่	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
ฟังทุกวัน	11.1	41.2	26.8	19.6	22.3
ฟังบ้างเป็นบางครั้ง	70.4	47.1	65.9	52.0	57.7
นานๆ ฟังที	11.1	5.9	2.4	14.9	10.2
ไม่ฟังรายงานข่าว	-	-	1.2	6.1	3.6
ไม่ตอบ	7.4	5.9	3.7	7.4	6.2
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

กลุ่มที่ 1 ได้แก่แผนกสอบถามเที่ยวบินและสำรองที่นั่ง แผนกต้อนรับพิเศษ และแผนกห้องรับรองพิเศษ มีตารางการทำงานแบบไม่แน่นอน โดยปกติจะฟังวิทยุคิดเป็นร้อยละ 92.6 โดยฟังรายงานข่าวทางวิทยุบ้างเป็นบางครั้ง รองลงมาคือฟังทุกวัน และนานๆ ฟังที

กลุ่มที่ 2 ได้แก่กองสำรองที่นั่ง สำนักงานหลานหลวง มีตารางการทำงานแบบ 5 วันหยุด 2 วัน โดยปกติจะฟังวิทยุคิดเป็นร้อยละ 94.1 โดยส่วนมากจะฟังรายงานข่าวทางวิทยุบ้างเป็นบางครั้ง รองลงมาฟังทุกวัน และนานๆ ฟังที ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่กองคลังสินค้า แผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ และแผนกติดตามสัมภาระ มีตารางการทำงานแบบ 3 หยุด 2 และ 2 หยุด 2 โดยปกติจะฟังวิทยุมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 96.3 โดยฟังรายงานข่าวทางวิทยุบ้างเป็นบางครั้ง รองลงมาคือฟังทุกวัน และ นานๆ ฟังที

กลุ่มที่ 4 ได้แก่แผนกตรวจรับบัตรโดยสาร แผนกผู้โดยสารขาออก และแผนกระวางบรรทุกเครื่องบิน มีตารางการทำงานแบบ ทำ 4 วัน หยุด 2 วัน โดยปกติฟังวิทยุคิดเป็นร้อยละ 92.6 เท่ากับกลุ่มที่ 1 โดยส่วนใหญ่จะฟังรายงานข่าวประจำวันทางวิทยุบ้างเป็นบางครั้ง รองลงมาฟังทุกวัน และ นานๆ ฟังที

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่าพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนโดยปกติจะเปิดรับข่าวสารทางวิทยุบ้างเป็นบางครั้ง แล้วแต่เวลาที่ฟัง ไม่ได้ใช้วิทยุเป็นสื่อหลักในการติดตามรายงานข่าวประจำวันในแต่ละวัน

หากแยกเป็นแต่ละแผนกดังตารางที่ 11.1 ถึงการฟังรายงานข่าวทางวิทยุของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนแต่ละแผนก ผลที่ได้สอดคล้องกับตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11.1

การฟังรายงานข่าวประจำวันทางวิทยุแบ่งเป็นแต่ละแผนก

รายงานข่าวทางวิทยุ	แผนก สอบถาม เทียบบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สํารอง ที่นั่ง %	แผนก เทียบบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้โดยสาร ขาออก %	แผนก ระวัง บรรทุก %
ฟังทุกวัน	14.3	7.7	14.3	41.2	-	31.4	-	19.2	20.0	20.0
ฟังบ้างเป็นบางครั้ง	57.1	76.9	71.4	47.1	33.3	62.9	100	56.2	48.6	47.5
นานๆ ฟังที	14.3	7.7	14.3	5.9	33.3	1.4	-	15.1	5.7	22.5
ไม่ฟังรายงานข่าว	-	-	-	-	33.3	-	-	2.7	14.3	5.5
ไม่ตอบ	14.3	7.7	-	5.9	-	4.3	-	6.8	11.4	5.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางพบว่าโดยส่วนใหญ่ทุกแผนกจะฟังรายงานข่าวประจำวันทางวิทยุบ้างเป็นบางครั้งเหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนกติดตามสัมภาระมีพนักงานตอบคำถามข้อนี้เป็นจำนวน 100% จึงสามารถสรุปได้ตรงกับการแยกเป็นแต่ละกลุ่มการทำงานว่าพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่จะไม่ใช้วิทยุเป็นสื่อหลักในการติดตามรายงานข่าวประจำวัน โดยจะฟังบ้างเป็นบางครั้ง แล้วแต่ช่วงเวลาอันยากหากไม่มีเวลารว่างก็จะไม่ติดตามฟังเป็นประจำ

จากการแบบสอบถามการใช้วิทยุของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินงานแบบหมุนเวียน ได้แสดงผลความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุของพนักงานทั้ง 4 กลุ่ม ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12
ความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุ

ความบ่อยครั้ง	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
ทุกวัน	74.1	88.2	75.6	75.7	76.3
วันเว้นวัน	-	-	6.1	2.7	3.3
2-3 วันต่ออาทิตย์	11.1	-	13.4	6.8	8.8
อาทิตย์ละครั้ง	3.7	-	1.2	-	0.7
นานๆ ฟังที	-	5.9	1.2	6.8	4.4
ไม่ฟัง	11.1	5.9	2.4	8.1	6.6
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากข้อมูลในตารางข้างบนแสดงว่าโดยส่วนใหญ่ของพนักงานทุกกลุ่มฟังวิทยุเป็นประจำทุกวัน รองลงมาคือฟัง 2-3 วันต่ออาทิตย์ โดยกลุ่มที่ 2 ฟังวิทยุบ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.2 รองลงมาอีก 3 กลุ่มมีอัตราการฟังวิทยุใกล้เคียงกัน คือฟังทุกวัน สำหรับกลุ่มที่ 1 รองลงมาฟังวิทยุ 2-3 วันต่ออาทิตย์ เช่นเดียวกับกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4

สรุปความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินงานแบบหมุนเวียน โดยส่วนใหญ่จะฟังวิทยุทุกวัน เช่นเดียวกันทุกกลุ่ม

สำหรับความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุของแต่ละแผนก มีรายละเอียดดังตารางที่ 12.1 ดังนี้

ตารางที่ 12.1
ความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุแบ่งเป็นแต่ละแผนก

ความบ่อยครั้ง	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสาร ขาออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
ทุกวัน	71.4	69.2	85.7	88.2	66.7	77.1	66.7	74.0	77.1	77.5
วันเว้นวัน	-	-	-	-	-	5.7	11.1	2.7	2.9	2.5
2-3 วันต่อ อาทิตย์	-	15.4	14.3	-	33.3	12.9	11.1	8.2	2.9	7.5
อาทิตย์ละ ครั้ง	14.3	-	-	-	-	-	11.1	-	-	-
นานๆ ฟังที่ ไม่ฟัง	-	-	-	5.9	-	1.4	-	6.8	5.7	7.5
	14.3	15.4	-	5.9	-	2.9	-	8.2	11.4	5.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุของแต่ละแผนกพบว่าโดยส่วนใหญ่แต่ละแผนกจะฟังวิทยุเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองสำรองที่นั่ง สำนักงานหลานหลวง ฟังทุกวันคิดเป็นร้อยละ 88.2 สำหรับแผนกที่มีพนักงานไม่ฟังวิทยุมากที่สุดคือแผนกบริการผู้โดยสาร เนื่องจากลักษณะงานต้องยืนและเดินตลอดเวลาจึงไม่สามารถฟังวิทยุในขณะทำงานได้ คิดเป็นร้อยละ 15.4

สำหรับระยะเวลาโดยประมาณที่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนใช้ในการฟังวิทยุในแต่ละครั้ง ได้แสดงผลข้อมูลไว้ในตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13
ระยะเวลาโดยประมาณในการฟังวิทยุต่อครั้ง

ระยะเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ครึ่งชั่วโมง	11.1	17.6	6.1	17.6	13.5
1 ชั่วโมง	11.1	29.4	25.6	16.9	19.7
2 ชั่วโมง	7.4	-	7.3	1.4	3.6
2 ชั่วโมงขึ้นไป	14.8	11.8	15.9	12.2	13.5
ไม่สามารถระบุได้แน่นอน	44.4	35.3	42.7	43.9	43.1
ไม่ฟัง	11.1	5.9	2.4	8.1	6.6
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากตารางที่ 13 ทุกกลุ่มใช้เวลาในการฟังวิทยุแต่ละครั้งไม่สามารถระบุได้แน่นอน รองลงมา กลุ่มที่ 1 ฟังวิทยุครั้งละ 2 ชั่วโมงขึ้นไป กลุ่มที่ 2 และ 3 ฟังวิทยุรองลงมาครั้งละ 1 ชั่วโมง และกลุ่มที่ 4 ฟังวิทยุต่อ ครั้งรองลงมาเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง ตามลำดับ

หากสรุปโดยรวมพบว่าระยะเวลาโดยประมาณในการฟังวิทยุต่อครั้งของพนักงานที่มีช่วงเวลา การทำงานแบบหมุนเวียนคือ ไม่สามารถระบุได้แน่นอน รองลงมาคือฟังโดยประมาณ 1 ชั่วโมงต่อครั้ง

หากแยกเป็นแต่ละแผนกการทำงานที่มีลักษณะงานแตกต่างกันไป พบว่ามีระยะเวลาในการ ฟังวิทยุต่อครั้งดังตารางที่ 13.1

ตารางที่ 13.1
ระยะเวลาโดยประมาณในการฟังวิทยุต่อครั้ง แบ่งเป็นแต่ละแผนก

ระยะเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสาร ขาออก %	แผนก ระหว่าง บรรทุก %
ครึ่งชั่วโมง	14.3	15.4	-	17.6	33.3	1.4	33.3	19.2	14.3	17.5
1 ชั่วโมง	28.6	7.7	-	29.4	33.3	27.1	11.1	21.9	14.3	10.0
2 ชั่วโมง	-	7.7	14.3	-	-	5.7	22.2	-	-	5.0
2 ชั่วโมงขึ้นไป	14.3	7.7	28.6	11.8	33.3	17.1	-	5.5	20.0	17.5
ไม่สามารถระบุ ได้แน่นอน	28.6	46.2	57.1	35.3	-	45.7	33.3	45.2	40.0	45.0
ไม่ฟัง	14.3	15.4	-	5.9	-	2.9	-	8.2	11.4	5.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางพบว่าเกือบทุกแผนกมีระยะเวลาในการฟังวิทยุต่อครั้งไม่สามารถระบุได้ ยกเว้น
แผนกบริการเที่ยวบินพิเศษจะใช้เวลาในการฟังวิทยุต่อครั้งเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง 1 ชั่วโมง และ 2 ชั่วโมงขึ้นไป
เป็นจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33

สำหรับรายการวิทยุที่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนแต่ละกลุ่มชอบ สามารถ
แบ่งได้ตามตารางที่ 14

ตารางที่ 14
รายการวิทยุที่ชอบ

รายการวิทยุ	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
เพลงไทย	33	59	44	50	47
เพลงสากล	82	88	56	71	69
เพลงลูกทุ่ง	4	6	27	6	12
เพลงไทยเดิม	-	-	-	-	-
ข่าวประจำวัน	22	29	28	18	22
วิเคราะห์ข่าวประจำวัน	15	6	16	12	13
สัมภาษณ์	7	12	5	8	7
รายงานสภาพการจราจร	11	18	9	8	9
รายการเพื่อสังคม	4	-	5	5	4
รายการเล่าเรื่องสยองขวัญ	7	6	7	9	8
รายการตอบปัญหา	4	-	1	3	3
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากตารางข้างต้นแสดงถึงรายการวิทยุที่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนชอบฟังมากที่สุดได้แก่ รายการเพลงสากล เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือรายการเพลงไทย เป็นอันดับสอง และรายการวิทยุที่นิยมเป็นอันดับสามคือ รายการข่าวประจำวัน โดยแต่ละกลุ่มตอบทั้ง 3 อันดับตรงกันทุกกลุ่ม ส่วนรายการที่มีผู้ฟังรองลงมาได้แก่รายการวิเคราะห์ข่าว เพลงลูกทุ่ง รายงานสภาพการจราจร รายการเล่าเรื่องสยองขวัญ รายการสัมภาษณ์ รายการเพื่อสังคม และรายการตอบปัญหาต่างๆ ตามลำดับ ส่วนรายการที่ไม่มีผู้ฟังเลยได้แก่รายการเพลงไทยเดิม

สรุปได้ว่าพนักงานส่วนใหญ่ฟังวิทยุเพื่อความบันเทิง โดยฟังรายการเพลงสากลมากที่สุด รองลงมาคือเพลงไทย สำหรับข่าวประจำวันทางวิทยุ พนักงานติดตามเป็นอันดับ 3

การศึกษาถึงช่วงเวลาในการฟังวิทยุในแต่ละวันของพนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานเป็นกะ ทั้งกะเช้า กะบ่าย กะบ๊วย และในวันหยุด มีช่วงเวลาในการฟังวิทยุแตกต่างกันในแต่ละวันอย่างไร สามารถสรุปช่วงเวลาในการฟังวิทยุในแต่ละวันได้ตามตารางที่ 15

ตารางที่ 15
ช่วงเวลาในการฟังวิทยุเมื่อเข้ากะต่างๆ

ช่วงเวลา	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ๊วย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
04.01-08.00 น.	29.6	41.2	32.9	37.8	35.8	-	-	1.2	0.7	0.7	-	-	1.2	-	0.4	-	-	3.7	1.4	1.8
08.01-12.00 น.	-	29.4	34.1	12.2	18.6	11.1	11.8	17.1	23.0	19.3	3.7	-	8.5	5.4	5.8	11.1	11.8	19.5	16.2	16.4
12.01-16.00 น.	14.8	-	8.5	7.4	8.0	48.1	17.6	28.0	45.3	38.7	14.8	5.9	9.8	14.9	12.8	7.4	29.4	22.0	25.7	23.0
16.01-20.00 น.	14.8	11.8	11.0	16.9	14.6	7.4	29.4	14.6	7.4	10.9	7.4	5.9	8.5	18.9	13.9	3.7	-	17.1	8.1	9.9
20.01-24.00 น.	14.8	5.9	2.4	10.1	8.0	3.7	23.5	14.6	4.7	8.8	3.7	17.6	8.5	14.9	12.0	29.6	17.6	11.0	14.2	15.0
00.01-04.00 น.	-	-	-	1.4	0.7	7.4	-	2.4	4.1	3.6	37.0	5.9	6.1	18.9	16.1	14.8	-	2.4	2.7	3.6
ไม่ฟัง	14.8	5.9	7.3	6.1	7.3	11.1	-	12.2	6.8	8.4	11.1	5.9	13.4	13.5	12.8	25.9	29.4	19.5	24.3	23.4
ไม่ตอบ	11.1	5.9	3.7	8.1	6.9	11.1	17.6	9.8	8.1	9.5	22.2	58.8	43.9	13.5	26.3	7.4	11.8	4.9	7.4	6.9
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากข้อมูลตัวเลขด้านบน ตารางที่ 15 สามารถสรุปได้ว่าช่วงเวลาในการฟังวิทยุของพนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนจะขึ้นอยู่กับตารางเวลากการทำงานในแต่ละวัน ซึ่งหากเข้างานต่างกัน ก็จะมีฟังวิทยุในช่วงเวลาต่างกันไปในแต่ละวัน โดยสรุปหากเข้ากะเช้าพนักงานส่วนใหญ่จะฟังวิทยุในช่วง 04.01-08.00 น. ซึ่งถือเป็นช่วงขณะขับรถไปทำงาน แต่กลุ่มที่ 2 คือกองสำรองที่นั่ง ซึ่งมีลักษณะตารางเวลากการทำงานใกล้เคียงกับเวลาปกติมากที่สุด เนื่องจากใน 5 วันจะทำงานกะเดียวกัน เป็นเวลา 4 เดือน หากเข้ากะเช้าจะเข้างานเช้าสุดคือ 07.00 น. รองลงมาคือ 08.00 น. 09.00 น. และ 10.00 น. ดังนั้นช่วงเวลาในการฟังวิทยุหากเข้ากะเช้าของกลุ่มที่ 2 คือ 08.01-12.00 น.

หากเข้ากะบายโดยส่วนใหญ่ของพนักงานทั้งหมดจะฟังวิทยุในช่วง 12.01-16.00 น. ซึ่งเป็นเวลาหลังเลิกงาน ในขณะที่กองสำรองที่นั่ง กลุ่มที่ 2 ซึ่งมีเวลาเลิกงานช้ากว่าจึงฟังมากที่สุดในช่วง 16.01-20.00 น.

หากเข้ากะบ๊วย พนักงานโดยส่วนมากจะไม่ตอบคำถามในข้อนี้โดยเฉพาะกลุ่มที่ 2 ซึ่งพนักงานที่เป็นผู้หญิงจะไม่ต้องเข้ากะบ๊วย จึงข้ามข้อนี้ไป เช่นเดียวกับกลุ่มที่ 3 ส่วนพนักงานกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 4 หากเข้ากะบ๊วยจะฟังวิทยุในช่วง 00.01-04.00 น. มากที่สุด เนื่องจากช่วงเวลานี้ไม่มีการออกอากาศทางโทรทัศน์ จึงเลือกใช้วิทยุในการฟังเพลงเพื่อความบันเทิงแทน

ในวันหยุด พนักงานโดยส่วนใหญ่จะไม่ฟังวิทยุ รองลงมาคือฟังในช่วง 12.01-16.00 น. สำหรับกลุ่มที่ 1 ฟังมากในช่วง 20.01-24.00 น. ส่วนกลุ่มที่ 2 ฟังมากที่สุดในช่วง 12.01-16.00 น. เช่นเดียวกับกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4

สรุปการฟังวิทยุของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน เป็นไปตามตารางเวลาการทำงานคือ หากเข้ากะเช้าจะฟังวิทยุในช่วง 04.01-08.00 น. มากที่สุด หากเข้ากะบายจะฟังในช่วง 12.01-16.00 น. มากที่สุด ซึ่งเป็นช่วงเวลาขณะขับรถไปทำงาน ส่วนในวันหยุดส่วนใหญ่จะไม่ฟังวิทยุ

การศึกษาเรื่องการใช้สื่อวิทยุในหัวข้อสถานที่ในการฟังวิทยุ เนื่องจากวิทยุมีข้อจำกัดคือไม่สามารถพกติดตัวไปได้เหมือนหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร แต่มีความสะดวกสบายโดยใช้ทักษะในการฟัง ซึ่งสามารถทำกิจกรรมอย่างอื่นได้ เช่นฟังในขณะที่ขับรถ หรือในขณะที่ทำงานเป็นต้น ซึ่งสถานที่ในการฟังวิทยุในแต่ละวันของพนักงานที่ทำงานเป็นกะ มีดังตารางที่ 16 โดยแบ่งเป็นสถานที่ในการฟังในวันทำงาน และในวันหยุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16
สถานที่ในการฟังวิทยุ

สถานที่	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ่าย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
บ้าน	25.9	11.8	15.9	21.6	19.7	29.6	11.8	13.4	30.4	24.1	29.6	5.9	14.6	21.6	19.3	59.3	52.9	70.7	58.8	62.0
ที่ทำงาน	3.7	17.6	34.1	13.5	19.0	-	17.6	40.2	12.8	20.1	29.6	23.5	17.1	23.6	22.3	-	-	-	-	-
ในรถ	44.4	58.8	39.0	50.7	47.1	48.1	52.9	24.4	41.9	38.0	11.1	11.8	11.0	28.4	20.4	7.4	5.9	6.1	9.5	8.0
ที่สาธารณะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่ฟัง	25.9	11.8	11.0	14.2	14.2	22.2	17.6	22.0	14.9	17.9	29.6	58.8	57.3	26.4	38.0	33.3	41.2	23.2	31.8	29.9
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางที่ 16 สถานที่ในการฟังวิทยุของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ในวันทำงาน หากเข้ากะเช้า และกะบ่าย ส่วนใหญ่จะฟังวิทยุในรถ แต่กลุ่มที่ 3 หากเข้ากะบ่ายส่วนมากจะฟังวิทยุในที่ทำงาน หากเข้ากะบ่ายพนักงานทั้งหมดส่วนใหญ่จะไม่ฟังวิทยุ ยกเว้นกลุ่มที่ 4 จะฟังวิทยุในรถเป็นส่วนมาก

ในวันหยุดทุกกลุ่มตารางการทำงานจะฟังวิทยุที่บ้าน รองลงมาคือฟังในรถ สำหรับที่สาธารณะไม่มีพนักงานคนใดเลือกฟังวิทยุในแต่ละวันเลย

สรุปการใช้สื่อวิทยุของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนนั้น ส่วนมากจะใช้สื่อวิทยุเพื่อความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ มากกว่าใช้ในการติดตามข่าว โดยช่วงเวลาในการฟังวิทยุจะขึ้นอยู่กับตารางเวลางานในแต่ละวัน โดยส่วนมากจะฟังก่อนไปทำงาน และสถานที่ใช้วิทยุในวันทำงานคือในรถ และในวันหยุดจะฟังที่บ้าน

โทรทัศน์

โทรทัศน์นับได้ว่าเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของสื่อชนิดต่างๆ จากการสำรวจการใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนพบว่าโดยปกติแล้วจะดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยร้อยละ 98.5 จากกลุ่มตัวอย่าง 274 คน มีเพียง 4 คนที่ไม่ดูโทรทัศน์ เนื่องจากเข้าหอพักอยู่ และไม่มีเครื่อง

รับโทรศัพท์ในห้องพัก นอกจากนั้นโดยส่วนใหญ่ดูโทรศัพท์ทุกวัน เนื่องจากเป็นสื่อที่เห็นได้ทั้งภาพและเสียง จึงสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีราคาถูกเมื่อเทียบกับสื่ออื่นๆ เช่น การดูภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์ต่างๆ เพื่อความบันเทิง หรือ การอ่านนิตยสาร เป็นต้น

รายการโทรทัศน์ที่พนักงานที่มีช่วงเวลาดูการทำงานแบบหมุนเวียน ติดตามชมมากที่สุดคือรายการข่าวประจำวัน โดยส่วนมากจะดูทุกวัน ถึงแม้จะทำงานเป็นกะ ทำให้ไม่สามารถติดตามชมข่าวภาคค่ำได้ทุกวัน แต่เมื่อเข้ากะบ่ายก็จะดูรายการข่าวภาคเที่ยง หรือหากมีเวลาพักตรงกับช่วงข่าวก็จะติดตามรายการข่าวอย่างสม่ำเสมอ ดังผลข้อมูลที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 17

ตารางที่ 17

รายงานข่าวประจำวันทางโทรศัพท์

โดยปกติดูรายงานข่าวทางโทรศัพท์หรือไม่	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
ดูทุกวัน	55.6	58.8	67.1	50.7	56.6
ดูบ้างเป็นบางครั้ง	40.7	17.6	25.6	41.9	35.4
นานๆ ดูที	-	11.8	1.2	4.7	3.6
ไม่ดูรายงานข่าว	3.7	-	-	1.4	1.1
ไม่ตอบ	-	11.8	6.1	1.4	3.3
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากตัวเลขบนตารางนี้ สามารถสรุปได้ว่าพนักงานที่ทำงานเป็นกะ จะดูรายงานข่าวทางโทรศัพท์เป็นประจำทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมาคือดูบ้างเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.4 โดยทั้ง 4 กลุ่มตารางเวลาดูการทำงานแต่ละกลุ่มดูรายงานข่าวประจำวันทางโทรศัพท์มากกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าพนักงานที่มีช่วงเวลาดูการทำงานแบบหมุนเวียน ถึงแม้จะทำงานไม่เป็นเวลา แต่พนักงานส่วนใหญ่จะติดตามรายงานข่าวทุกวัน

หากแยกเป็นแต่ละแผนกดังตารางที่ 17.1 ถึงการฟังรายงานข่าวประจำวันทางโทรทัศน์ของพนักงานที่มีช่วงเวลากำหนดแบบหมุนเวียนแต่ละแผนก มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 17.1
การดูรายงานข่าวประจำวันทางโทรทัศน์แบ่งเป็นแต่ละแผนก

รายงานข่าวโทรทัศน์	แผนก	แผนก	แผนก	กอง	แผนก	กอง	แผนก	แผนก	แผนก	แผนก
	สอบถาม เที่ยวบิน %	บริการ ผู้โดยสาร %	ห้องรับรอง พิเศษ %	สำรอง ที่นั่ง %	เที่ยวบิน พิเศษ %	คลังสินค้า %	ติดตาม สัมภาระ %	รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสาร %	แผนก ระหว่าง บรรทุก %
ดูทุกวัน	42.9	76.9	28.6	58.8	66.7	70.0	44.4	50.7	45.7	55.0
ดูบ้างเป็นบางครั้ง นานๆ ดูที	57.1	23.1	57.1	17.6	33.3	22.9	44.4	47.9	40.0	32.5
ไม่ดูรายงานข่าว ไม่ตอบ	-	-	-	11.8	-	-	11.1	1.4	5.7	10.0
	-	-	14.3	-	-	-	-	-	5.7	-
	-	-	-	11.8	-	7.1	-	-	2.9	2.5
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากข้อมูลตารางข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าเกือบทุกแผนกที่มีช่วงเวลากำหนดและลักษณะงานแตกต่างกันไปจะดูรายงานข่าวทางโทรทัศน์ทุกวันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นแผนกติดต่อสอบถามและสำรองที่นั่ง และแผนกห้องรับรองพิเศษ ในกลุ่มที่ 1 ซึ่งมีตารางการทำงานแบบไม่แน่นอน ส่วนใหญ่จะดูรายงานข่าวประจำวันทางโทรทัศน์บ้างเป็นบางครั้ง เนื่องจากช่วงเวลาในการทำงานไม่แน่นอนจึงไม่สามารถติดตามรายงานข่าวในแต่ละวันได้

สำหรับสถานีโทรทัศน์ที่ติดตามชมรายงานข่าวประจำวันของพนักงานที่ทำงานเป็นกะนั้น ได้แสดงผลไว้ในตารางที่ 18

ตารางที่ 18
สถานีโทรทัศน์ที่ดูรายงานข่าวประจำวัน

สถานีโทรทัศน์	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
ช่อง 3	37	36	23	44	37
ช่อง 5	7	-	4	5	4
ช่อง 7	30	12	24	28	26
ช่อง 9	11	6	6	3	5
ช่อง 11	4	6	1	2	2
ITV	48	59	54	42	47
UBC	15	29	11	16	15
ไม่ได้ดูช่องใดเป็นประจำ	30	6	23	20	21

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ดูข่าวประจำวันทางสถานี ITV มากที่สุด ส่วนกลุ่มที่ 4 ดูข่าวประจำวันทางช่อง 3 มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ดูช่อง 3 ส่วนกลุ่มที่ 3 รองลงมาดูช่อง 7 มากที่สุด และกลุ่มที่ 4 รองลงมาดู ITV ตามลำดับ

โดยสรุป สถานีโทรทัศน์ที่พนักงานที่ทำงานเป็นกะติดตามรายงานข่าวประจำวันมากที่สุดคือ สถานีข่าว ITV คิดเป็นร้อยละ 47 รองลงมาคือช่อง 3 คิดเป็นร้อยละ 37 และอันดับสามคือช่อง 7 คิดเป็นร้อยละ 26 เนื่องจากข้อจำกัดในการดูรายงานข่าวในวันทำงาน ในกะบ่าย หรือกะบ๊วย พนักงานที่มีช่วงเวลาพักตรงกับช่วงรายงานข่าวส่วนใหญ่จะมานั่งพักผ่อนพร้อมกับชมข่าวไปด้วยกัน ซึ่งต้องดูสถานีข่าวตามคนหมู่มาก โดยผู้ที่เปิดโทรทัศน์เป็นคนแรกโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้เลือกสถานีไว้ก่อนแล้ว จึงมีผู้ตอบว่าไม่ได้ดูช่องใดเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 21

จากแบบสอบถามการใช้สื่อโทรทัศน์ ของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการแบบหมุนเวียนถึงความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์ แยกเป็นแต่ละกลุ่มตารางการทำงานที่ต่างกันทั้ง 4 กลุ่ม ได้แสดงผลข้อมูลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19
ความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์

ความบ่อยครั้ง	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ทุกวัน	96.3	76.5	89.0	89.2	89.1
วันเว้นวัน	-	-	6.1	2.0	2.9
2-3 วันต่ออาทิตย์	3.7	11.8	4.9	3.4	4.4
อาทิตย์ละครั้ง	-	-	-	0.7	0.4
นานๆ ดูที	-	-	-	3.4	1.8
ไม่ดู	-	11.8	-	1.4	1.5
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากตารางที่ 19 ความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์ ของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการแบบหมุนเวียนทั้ง 4 กลุ่ม พบว่าทั้ง 4 กลุ่มจะดูโทรทัศน์ทุกวันเป็นส่วนมาก (คิดเป็นร้อยละ 89.1) รองลงมาคือดูโทรทัศน์ 2-3 วัน ต่ออาทิตย์ (คิดเป็นร้อยละ 4.4) โดยกลุ่มที่ 1 ตารางเวลาดำเนินการไม่แน่นอน ดูโทรทัศน์ทุกวันถึง 96.3% เช่นเดียวกับกลุ่มที่ 3 ตารางเวลาดำเนินการแบบ 3 หยุด 2 และ 2 หยุด 2 และกลุ่มที่ 4 ตารางเวลาดำเนินการแบบ 4 หยุด 2 สำหรับกลุ่มที่ 2 คือกองสำรองที่นั่ง มีตารางการทำงาน 5 วัน หยุด 2 วัน มีจำนวนผู้ที่ไม่ดูโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.8

สรุปพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทุกวัน โดยเฉพาะกลุ่มที่ 1 ที่ไม่มีตารางการทำงานที่แน่นอน ดูโทรทัศน์บ่อยกว่ากลุ่มอื่น ส่วนกลุ่มที่ 2 ซึ่งมีเวลาดำเนินการใกล้เคียงกับเวลาราชการ และได้หยุดในวันเสาร์ – อาทิตย์ มากกว่าแผนกอื่น กลับเป็นแผนกที่ดูโทรทัศน์น้อยกว่าแผนก

อื่น ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ตารางเวลาการทำงานที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์ของ พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน

สำหรับความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์ของแต่ละแผนก มีรายละเอียดดังตารางที่ 19.1 ดังนี้

ตารางที่ 19.1
ความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์แบ่งเป็นแต่ละแผนก

ความบ่อยครั้ง	แผนก	แผนก	แผนก	กอง	แผนก	กอง	แผนก	แผนก	แผนก	แผนก
	สอบถามเที่ยว บิน %	บริการ ผู้โดยสาร %	ห้องรับรอง พิเศษ %	สำรอง ที่นั่ง %	เที่ยวบิน พิเศษ %	คลังสินค้า %	ติดตาม สัมภาระ %	รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสาร ขาออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
ทุกวัน	100	100	85.7	76.5	100	91.4	66.7	91.8	80.0	92.5
วันเว้นวัน	-	-	-	-	-	4.3	22.2	2.7	2.9	-
2-3 วันต่อ อาทิตย์	-	-	14.3	11.8	-	4.3	11.1	4.1	-	5.0
อาทิตย์ละครั้ง	-	-	-	-	-	-	-	-	2.9	-
นานๆ ดูที ไม่ดู	-	-	-	-	-	-	-	1.4	11.4	-
	-	-	-	11.8	-	-	-	-	2.9	2.5
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางพบว่าแผนกติดต่อสอบถามและสำรองที่นั่ง ดูโทรทัศน์ทุกวัน เช่นเดียวกับแผนก บริการผู้โดยสาร และแผนกเที่ยวบินพิเศษ ทั้งที่ตอบว่าติดตามดูรายงานข่าวทางโทรทัศน์บ้างเป็นบางครั้ง แต่จะดูรายการอื่นเป็นประจำทุกวัน แล้วแต่ช่วงเวลาดังในแต่ละวัน

นับว่ากลุ่มที่มีช่วงเวลาการทำงานไม่แน่นอนมีความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มทำงาน 3 วัน หยุด 2 วัน และทำงาน 2 วัน หยุด 2 วัน และกลุ่มที่ทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน มากกว่ากลุ่มที่มีช่วงเวลาการทำงานใกล้เคียงเวลาปกติมากที่สุด คือทำ 5 วัน หยุด 2 วัน แต่กลับดูโทรทัศน์น้อยกว่ากลุ่มอื่น ตรงกับข้อสรุปในตารางที่ 19 คือช่วงเวลาในการทำงานไม่มีผลต่อความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์

สำหรับระยะเวลาโดยประมาณในการดูโทรทัศน์แต่ละครั้งของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ได้แสดงผลการสำรวจไว้ในตารางที่ 20

ตารางที่ 20
ระยะเวลาโดยประมาณในการดูโทรทัศน์ต่อครั้ง

ระยะเวลา	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
ครึ่งชั่วโมง	-	-	-	0.7	0.4
1 ชั่วโมง	7.4	11.8	4.9	10.1	8.4
2 ชั่วโมง	14.8	11.8	19.5	21.6	19.7
2 ชั่วโมงขึ้นไป	37.0	35.3	29.3	27.7	29.6
ไม่สามารถระบุได้แน่นอน	40.7	29.4	46.3	38.5	40.5
ไม่ดู	-	11.8	-	1.4	1.5
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนทั้ง 4 กลุ่มใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ในแต่ละครั้งไม่สามารถระบุได้แน่นอน เนื่องจากการทำงานที่ต้องเปลี่ยนไปตามการทำงานในแต่ละวัน จึงใช้เวลาไม่เท่ากันในการดูโทรทัศน์ในแต่ละวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ตอบว่าการดูแต่ละครั้งไม่สามารถระบุเวลาได้แน่นอน รองลงมาคือใช้เวลาดูโทรทัศน์ต่อครั้งประมาณ 2 ชั่วโมงขึ้นไป แต่ในกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่มีช่วงเวลาการทำงานเป็นช่วงเดียวกันตลอดทั้ง 5 วัน โดยส่วนมากจึงตอบว่าดูโทรทัศน์ต่อครั้งประมาณ 2 ชั่วโมงขึ้นไป รองลงมาคือไม่สามารถระบุได้แน่นอน

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการทำงานเป็นกะหมุนเวียนมีผลต่อระยะเวลาในการดูโทรทัศน์ต่อครั้ง ทำให้ไม่สามารถระบุได้แน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 แต่สำหรับกลุ่มที่ 2 ซึ่งมีความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์น้อยที่สุดจากตารางที่ 19 กลับมีระยะเวลาในการดูโทรทัศน์ต่อครั้ง 2

ชั่วโมงขึ้นไป เนื่องจากกลุ่มที่ 2 มักเข้าเช้า และเลิกงานเย็นตามปกติ ส่วนกลุ่มที่ทำงานเป็นกะต่างๆ ไม่มีเวลาดูโทรทัศน์มาก จึงอาศัยการดูบ่อยๆ แต่ไม่สามารถระบุระยะเวลาได้แน่นอน

หากแยกเป็นแต่ละแผนกการทำงานที่มีลักษณะงานแตกต่างกันไป พบว่ามีระยะเวลาในการดูโทรทัศน์ต่อครั้งดังตารางที่ 20.1

ตารางที่ 20.1

ระยะเวลาโดยประมาณในการดูโทรทัศน์ต่อครั้ง แบ่งเป็นแต่ละแผนก

ระยะเวลา	แผนก	แผนก	แผนก	กอง	แผนก	กอง	แผนก	แผนก	แผนก	แผนก
	สอบถามเที่ยว	บริการ	ห้องรับรอง	สำรวจ	เที่ยวบิน	คลังสินค้า	ติดตาม	รับบัตร	แผนกผู้โดยสารขา	แผนก
	บิน	ผู้โดยสาร	พิเศษ	ที่นั่ง	พิเศษ	ค้า	สัมภาระ	โดยสาร	ออก	ระวาง
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
ครึ่งชั่วโมง	-	-	-	-	-	-	-	1.4	-	-
1 ชั่วโมง	-	7.7	14.3	11.8	-	5.7	-	12.3	14.3	2.5
2 ชั่วโมง	28.6	15.4	-	11.8	100	15.7	22.2	26.0	17.1	17.5
2 ชั่วโมงขึ้นไป	42.9	30.8	42.9	35.3	-	30.0	33.3	23.3	25.7	37.5
ไม่สามารถระบุได้	28.6	46.2	42.9	29.4	-	48.6	44.4	37.0	40.0	40.0
ไม่ดู	-	-	-	11.8	-	-	-	-	2.9	2.5
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางพบว่าแผนกบริการเที่ยวบินพิเศษมีระยะเวลาในการดูโทรทัศน์ต่อครั้งเป็นเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง เนื่องจากลักษณะงานคือมีช่วงเวลาที่พักร้อน หากไม่มีเที่ยวบินเข้าหามาถึงก็จะนั่งรับโทรศัพท์ และคอยสแตนด์บายอยู่ในห้องพัก จึงมีเวลาดูโทรทัศน์นานกว่าแผนกอื่นที่มีลักษณะงานต้องติดต่อพบปะกับผู้โดยสารที่มาติดต่อตลอดเวลา โดยแผนกตรวจรับบัตรโดยสารมีพนักงานจำนวนหนึ่งตอบว่าใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ต่อครั้งเพียงครึ่งชั่วโมง และโดยส่วนมากไม่สามารถระบุได้แน่นอน เนื่องจากลักษณะงานต้องลงนั่งเคาน์เตอร์เพื่อตรวจรับบัตรที่นั่งแก่ผู้โดยสารทั้งการบินไทย และสายการบินลูกค้า เป็นเวลาประมาณรอบละ 2 ชั่วโมง และมีเวลาพักอย่างน้อย 1 ชั่วโมง เพื่อรับประทานอาหาร และพักผ่อนตามอัธยาศัย จึงได้ดูโทรทัศน์เป็นช่วงเวลาสั้นๆ

นอกจากรายงานข่าวประจำวัน ที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนติดตามดูทางโทรทัศน์เป็นประจำทุกวันนั้น ยังมีรายการต่างๆ ที่พนักงานติดตามชม แบ่งเป็นแต่ละกลุ่มการทำงาน ทั้ง 4 กลุ่มสรุปได้ ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21
รายการโทรทัศน์ที่ชอบ

ประเภทรายการ	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ข่าวประจำวัน	59	53	78	70	70
ละคร	52	47	35	54	48
ภาพยนตร์	48	35	42	47	45
เพลง / มิวสิควีดีโอ	30	29	22	40	33
ปกิณกะบันเทิง	22	24	11	28	22
ทอล์คโชว์	22	18	18	26	23
สารคดีท่องเที่ยว	74	41	51	51	53
สารคดีข่าวเชิงสืบสวนสอบสวน	26	12	29	32	30
เกมโชว์	30	35	21	28	27
ตอบปัญหาความรู้ต่างๆ	19	18	16	17	17
รายการอาหาร อื่นๆ	48 -	12 -	27 -	33 -	31 -

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากข้อมูลตารางที่ 21 รายการโทรทัศน์ที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนติดตามชมโดยรวม อันดับ 1 คือข่าวประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาคือสารคดีท่องเที่ยว ร้อยละ 53 และ

ละคร คิดเป็นร้อยละ 48 ตามลำดับ แต่หากแยกเป็นแต่ละกลุ่มตารางการทำงาน จะติดตามชมรายการโทรทัศน์ต่างกันไปตามแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่มีตารางเวลาการทำงานไม่แน่นอน จึงติดตามรายการที่ออกอากาศเฉพาะช่วงเวลา คือรายงานข่าว และละคร ได้ไม่ทุกวัน ดังนั้นรายการโทรทัศน์ที่ชอบจึงต่างจากอีก 3 กลุ่ม คือรายการสารคดีท่องเที่ยว ติดตามเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือข่าว และละคร ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 4 คือกลุ่มที่ทำงานแบบ 5 วัน หยุด 2 วัน และ 4 วัน หยุด 2 วัน ติดตามรายการโทรทัศน์เหมือนกัน คือรายการที่ชอบอันดับแรกคือข่าวประจำวัน รองลงมาคือละคร และสารคดีท่องเที่ยว ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 คือกลุ่มที่ทำงาน 2 วัน หยุด 2 วัน และ 3 วัน หยุด 2 วัน จะติดตามข่าวประจำวันมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือสารคดีท่องเที่ยว เป็นอันดับสอง และอันดับสามได้แก่ภาพยนตร์ที่นำมาฉายทางโทรทัศน์

สรุปได้ว่าพนักงานที่ทำงานเป็นกะ จะมีเวลารว่างในช่วงอื่นๆ มากกว่าปกติ แต่เนื้อหารายการที่ดูยังอยู่ในช่วงเวลา PRIME TIME อันดับ 1 และอันดับ 2 ที่ติดตามชมมากที่สุดคือ ข่าวประจำวัน และ ละคร ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีคนดูมากที่สุดในแต่ละวัน

จากการที่โทรทัศน์เป็นสื่อที่พนักงานที่มีช่วงเวลารการทำงานแบบหมุนเวียนใช้มากที่สุด แต่โทรทัศน์ก็เป็นสื่อที่ไม่สามารถใช้ได้ตลอดวันเหมือนกับสื่อชนิดอื่น เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่สะดวกต่อการใช้งาน หากมีเวลารว่างก็สามารถหยิบขึ้นมาอ่านได้ หรือสื่อวิทยุซึ่งออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง สามารถเปิดฟังเป็นเพื่อนตอนเข้ากะบิวยได้ แต่โทรทัศน์เป็นสื่อที่ออกอากาศตามเวลา หลังจากเที่ยงคืนส่วนมากจะเป็นรายการโฆษณาขายสินค้าต่างประเทศ เช่น เครื่องออกกำลังกาย หรือเครื่องครัว และรายการเพลงมิวสิควีดีโอลูกทุ่ง ที่มีความซ้ำซากเหมือนกันทุกวัน เนื่องจากประชาชนส่วนมากมักจะเข้านอนแล้ว พวกที่ทำงานเป็นกะจึงเป็นเพียงส่วนน้อยที่ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุนผลิตรายการต่างๆ ดังนั้นจึงไม่มีรายการที่น่าสนใจเท่าใดนัก ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจว่าพนักงานที่มีช่วงเวลารการทำงานแบบหมุนเวียนจะใช้สื่อโทรทัศน์ในช่วงเวลาใดบ้าง ดังตารางที่ 22

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22
ช่วงเวลาในการดูโทรทัศน์เมื่อเข้ากะต่างๆ

ช่วงเวลา	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ๊วย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
04.01-08.00 น.	3.7	11.8	8.5	2.7	5.1	3.7	-	2.4	-	1.1	3.7	-	1.2	-	0.7	-	-	-	-	-
08.01-12.00 น.	3.7	-	4.9	5.4	4.7	44.4	17.6	34.1	37.8	36.1	14.8	-	17.1	14.2	14.2	22.2	17.6	29.3	20.3	23.0
12.01-16.00 น.	-	-	7.3	2.7	3.6	11.1	5.9	11.0	20.9	16.1	18.5	11.8	7.3	29.7	20.8	22.2	35.3	17.1	24.3	22.6
16.01-20.00 น.	25.9	23.5	19.5	33.1	27.7	3.7	5.9	7.3	7.4	6.9	18.5	-	8.5	20.3	15.3	14.8	35.3	18.3	17.6	18.6
20.01-24.00 น.	55.6	35.3	42.7	45.3	44.9	-	41.2	8.5	7.4	9.1	-	11.8	7.3	7.4	6.9	33.3	-	34.1	31.8	30.7
00.01-04.00 น.	-	-	-	-	-	11.1	-	6.1	9.5	8.0	3.7	5.9	1.2	6.1	4.4	7.4	-	-	0.7	1.1
ไม่ดู	11.1	17.6	14.6	9.5	11.7	25.9	5.9	20.7	15.5	17.5	33.3	5.9	18.3	12.8	16.1	-	-	1.2	4.1	2.6
ไม่ตอบ	-	11.8	2.4	1.4	2.2	-	23.5	9.8	1.4	5.1	7.7	64.7	39.0	9.5	21.5	-	11.8	-	1.4	1.5
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางที่ 22 สามารถอธิบายถึงการใช้สื่อโทรทัศน์ของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน หากเข้างานเป็นกะเช้า กะบ่าย กะบ๊วย และในวันหยุด จะดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาใดบ้าง คำตอบโดยรวมที่ได้แตกต่างกันตามแต่ละช่วงเวลางาน คือหากเข้ากะเช้าส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์ในช่วง 20.01-24.00 น. ซึ่งเป็นช่วง PRIME TIME ได้แก่รายการข่าวภาคค่ำและละคร หากเข้ากะบ่ายจะดูโทรทัศน์มากที่สุดในช่วง 08.01-12.00 น. ซึ่งเป็นเวลาก่อนเข้างาน หากเข้ากะบ๊วยส่วนใหญ่จะไม่ตอบคำถาม รองลงมาคือในช่วง 12.01-16.00 น. และในวันหยุดจะดูโทรทัศน์มากที่สุดในช่วง 20.01-24.00 น.

ในกะเช้า แต่ละกลุ่มจะตอบเหมือนกัน คือจะดูในช่วง 20.01-24.00 น. รองลงมาคือ 16.01-20.00 น. เนื่องจากเป็นเวลาหลังเลิกงาน แต่ในกะบ่าย กะบ๊วย และในวันหยุด แต่ละกลุ่มมีความแตกต่างในการดูโทรทัศน์ ดังนี้

หากเข้ากะบ่าย กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 จะดูโทรทัศน์ในช่วง 08.01-12.00 น. ต่างกับกลุ่มที่ 2 ซึ่งหากเข้ากะบ่ายส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์ในช่วง 21.01-24.00 น. มากที่สุด เนื่องจากกองสำรองที่นั่ง มีกะบ่ายสำหรับพนักงานหญิง คือ 12.00-20.00 น. จึงสามารถกลับมาดูโทรทัศน์ในช่วงดึกที่บ้านได้

หากเข้ากะบ๊วย พนักงานส่วนใหญ่จะไม่ตอบคำถามนี้ คิดเป็นร้อยละ 21.5 เป็นจำนวนใกล้เคียงกับพนักงานที่ตอบว่าดูโทรทัศน์ในช่วง 12.01-16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 20.8 ได้แก่กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

สำหรับกลุ่มที่ 1 หากเข้ากะบ๊วยจะไม่ดูโทรทัศน์ และกลุ่มที่ 4 หากเข้ากะบ๊วยจะดูโทรทัศน์ในช่วง 12.01-16.00 น. มากที่สุด

ในวันหยุด กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 จะดูโทรทัศน์ในช่วง 20.01-24.00 น. มากที่สุด เช่นเดียวกับในวันที่เข้ากะเช้า ส่วนกลุ่มที่ 2 ในวันหยุดจะดูโทรทัศน์มากที่สุดในช่วง 12.01-16.00 น. และ 16.01-20.00 น. เท่ากัน

สรุปช่วงเวลาในการดูโทรทัศน์ในแต่ละวันของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน เนื่องจากเนื้อหารายการที่ติดตามจะอยู่ในช่วงช่วงค่ำ หรือหลัง 19.00 น. เป็นต้นไป ดังนั้นหากเข้ากะเช้า และในวันหยุดจะดูโทรทัศน์มากที่สุดในช่วง 20.01-24.00 น. แต่หากเข้ากะบ่ายจะดูในช่วง 08.01-12.00 น. มากที่สุด

คุณลักษณะของโทรทัศน์ในการดูต้องมีเครื่องรับโทรทัศน์ ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก ดังนั้นสถานที่ในการดูโทรทัศน์ส่วนใหญ่จึงเป็นที่บ้าน และที่ทำงาน ตารางที่ 23 เป็นการเปรียบเทียบสถานที่ในการดูโทรทัศน์ของแต่ละกลุ่มตารางการทำงาน เมื่อเข้ากะต่างๆ และในวันหยุด

ตารางที่ 23
สถานที่ในการดูโทรทัศน์

สถานที่	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ๊วย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
บ้าน	88.9	70.6	68.3	81.1	77.4	70.4	47.1	54.9	68.2	63.1	51.9	11.8	31.7	64.2	50.0	100	88.2	98.8	95.3	96.4
ที่ทำงาน	-	-	13.4	8.1	8.4	-	23.5	14.6	14.9	13.9	3.7	17.6	11.0	13.5	12.0	-	-	-	-	-
ที่สาธารณะ	-	-	1.2	-	0.4	3.7	-	-	-	0.4	3.7	-	-	-	0.4	-	-	-	-	-
ไม่ดู	11.1	29.4	17.1	10.8	13.9	25.9	29.4	30.5	16.9	22.6	40.7	70.6	57.3	22.3	37.6	-	11.8	12	4.7	3.6
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางที่ 23 สถานที่ในการดูโทรทัศน์สามารถสรุปได้ว่าพนักงานที่ทำงานเป็นกะจะดูโทรทัศน์ที่บ้านเกือบทั้งหมด แต่หากเข้ากะบ่าย และกะบ๊วยจะดูโทรทัศน์บ้างในที่ทำงาน นอกจากนี้ยังดูในที่สาธารณะเช่นร้านอาหาร ร้านหม้อ เป็นต้น ส่วนในวันหยุดจะดูโทรทัศน์ที่บ้านทั้งหมด

พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนเลือกใช้สื่อโทรทัศน์ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารและความบันเทิงในชีวิตประจำวันมากที่สุด พนักงานเกินครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างดูรายงานข่าวประจำวันทางโทรทัศน์ทุกวัน ถึงแม้จะมีช่วงเวลางานที่ไม่เหมือนกันในแต่ละวัน แต่มีความพยายามที่จะติดตามข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ โดยในวันที่เช้ากะเช้า และในวันหยุดจะดูโทรทัศน์ในช่วง PRIME TIME เช่นเดียวกับคนทั่วไปที่ทำงานตามเวลาราชการ แต่หากเช้ากะบ่าย หรือกะบ๊วยก็จะดูโทรทัศน์ก่อนไปทำงาน เนื่องจากหลังเลิกงานในตอนดึกไม่มีรายการที่น่าสนใจออกอากาศ จึงเลือกใช้สื่ออื่นแทนในเวลาหลังเที่ยงคืน

ภาพยนตร์

ภาพยนตร์นับเป็นสื่อเพื่อความบันเทิงที่มีความนิยมมาเป็นเวลานาน แต่ในระยะหลังความนิยมในการชมภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ลดน้อยลง เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจ และมีสื่อใหม่ที่มีราคาถูกลงกว่าและสะดวกสบาย ไม่ต้องเดินทางออกจากบ้าน เพียงแต่เช่า หรือซื้อดีวีดี, ซีดี ที่ขณะนี้ก็มีแผ่นก็อปปีจากรองหนังมาขายในราคาถูกลง โดยมีให้เลือกทุกประเภท รวมถึงภาพยนตร์ที่กำลังฉายในโรงอยู่ในขณะนั้น แต่ก็ยังมีคนจำนวนมากนิยมการดูภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ เนื่องจากภาพยนตร์มีเอกลักษณ์ เป็น ESCAPIST MEDIA คือเมื่อผู้เข้าไปชมในโรงภาพยนตร์ที่มีความมืด และจอขนาดใหญ่ ทำให้ตนเองเหมือนออกจากโลกแห่งความเป็นจริง สามารถเข้าถึงเนื้อหาของภาพยนตร์นั้นๆ อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังใช้การดูภาพยนตร์เป็นที่พบปะเพื่อทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน หรือคนใกล้ชิดในเวลาว่าง

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 75 ดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์เป็นประจำ สำหรับความบ่อยครั้งในการดูโดยเฉลี่ยน้อยกว่าเดือนละครั้ง ดังตารางที่ 24

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24
ความบ่อยครั้งในการดูภาพยนตร์

ความบ่อยครั้ง	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
อาทิตย์ละครั้ง	7.4	17.6	6.1	6.1	6.9
สองอาทิตย์ครั้ง	11.1	17.6	2.4	18.2	12.8
เดือนละครั้ง	22.2	11.8	18.3	21.6	20.1
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	44.4	29.4	32.9	35.8	35.4
ไม่ดู	14.8	23.5	40.2	18.2	24.8
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากการสำรวจพบว่าพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่ดูภาพยนตร์น้อยกว่าเดือนละครั้ง รองลงมาคือไม่ดูภาพยนตร์ เนื่องจากสาเหตุหลักคือ ไม่ชอบเข้าโรงภาพยนตร์ซึ่งปิดที่บอาจเป็นแหล่งกระจายเชื้อโรค, ไม่สะดวกในการไปดูที่โรงภาพยนตร์, ไม่มีเวลาไปดู, บัตรชมภาพยนตร์มีราคาแพงเกินไป และนิยมดูภาพยนตร์ที่บ้านมากกว่า

กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 4 ส่วนมากจะดูภาพยนตร์โดยเฉลี่ยน้อยกว่าเดือนละครั้ง รองลงมาคือดูเดือนละครั้ง สำหรับกลุ่มที่ 2 ดูน้อยกว่าเดือนละครั้งเช่นกัน รองลงมาคือไม่ดูภาพยนตร์เลย ส่วนกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มตารางการทำงาน 2 หยุด 2 และ 3 หยุด 2 ส่วนใหญ่จะไม่ดูภาพยนตร์ รองลงมาดูน้อยกว่าเดือนละครั้ง

จากข้อมูลที่ได้ สามารถวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มที่ 3 ตารางเวลางานแบบ 3 หยุด 2 และ 2 หยุด 2 ดูภาพยนตร์น้อยที่สุด ทั้งที่เป็นกลุ่มที่มีวันหยุดมากที่สุด และกลุ่มที่ 1 ตารางเวลาไม่แน่นอน นับว่ามีวันหยุดน้อยกว่ากลุ่มที่ 2 (5 หยุด 2) และกลุ่มที่ 4 (4 หยุด 2) ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าตารางเวลางานในแต่ละกะ ไม่มีผลต่อความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์

สำหรับความบ่อยครั้งในการดูภาพยนตร์ของแต่ละแผนก ที่มีลักษณะการทำงานแตกต่างกันไปมีรายละเอียดดังตารางที่ 24.1 ดังนี้

ตารางที่ 24.1
ความบ่อยครั้งในการดูภาพยนตร์แบ่งเป็นแต่ละแผนก

ความบ่อยครั้ง	แผนก สอบถามเที่ยว บิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระหว่าง บรรทุก %
อาทิตย์ละครั้ง	-	7.7	14.3	17.6	-	5.7	11.1	2.7	8.6	10.0
สองอาทิตย์ครั้ง	14.3	15.4	-	17.6	-	2.9	-	15.1	20.0	22.5
เดือนละครั้ง	14.3	30.8	14.3	11.8	-	21.4	-	27.4	14.3	17.5
น้อยกว่าเดือนละ ครั้ง	57.1	30.8	57.1	29.4	33.3	31.4	44.4	38.4	37.1	30.0
ไม่ดู	14.3	15.4	14.3	23.5	66.7	38.6	44.4	16.4	20.0	20.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากการสำรวจความบ่อยครั้งในการดูภาพยนตร์ของแต่ละแผนกการทำงานที่มีตารางเวลาการทำงานและลักษณะงานแตกต่างกันไปพบว่าทุกแผนกจะดูภาพยนตร์น้อยกว่าเดือนละครั้ง ยกเว้นแผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ โดยส่วนใหญ่จะไม่ดูภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 66.7 เนื่องจากบัตรชมภาพยนตร์มีราคาสูง สิ้นเปลือง

เนื่องจากภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีความพิเศษกว่าสื่ออื่นในการชม ที่ผู้ชมต้องออกจากบ้าน และซื้อบัตรเข้าชมตามรอบ และตามเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่มักจะใช้ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งถือเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ดังตารางที่ 25 การใช้สื่อภาพยนตร์กับบุคคลอื่น ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน

ตารางที่ 25
บุคคลที่ไปดูภาพยนตร์ด้วย

บุคคล	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
คนเดียว	14.8	11.8	4.9	6.1	6.9
เพื่อน	33.3	29.4	19.5	25.0	24.5
แฟน	25.9	23.5	22.0	38.5	31.4
พ่อแม่ /ญาติพี่น้อง	-	11.8	3.7	3.4	3.6
สามี-ภรรยา	11.1	5.9	7.3	8.1	8.0
ลูก-หลาน	-	-	2.4	0.7	1.1
ไม่ดู	14.8	17.6	40.2	18.2	24.5
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากข้อมูลด้านบนพบว่าพนักงานส่วนใหญ่จะไปดูภาพยนตร์กับแฟนมากที่สุด รองลงมาคือดูกับเพื่อน และสามี-ภรรยา ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 6.9 ตอบว่ามักจะไปดูภาพยนตร์คนเดียว โดยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มักจะไปดูภาพยนตร์กับเพื่อนมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 มักจะไปดูกับแฟน

จากแบบสอบถามพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน สามารถแบ่งประเภทของภาพยนตร์ที่ชอบ ได้แสดงผลข้อมูลไว้ในตารางที่ 26 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 26
ประเภทของภาพยนตร์ที่ชอบ

ประเภทของภาพยนตร์	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
รักโรแมนติก	26	24	21	46	35
ตลกเบาสมอง	33	36	26	41	35
ตื่นเต้นผจญภัย	59	41	35	53	48
การทดลองแนววิทยาศาสตร์	15	12	9	17	14
ฆาตกรรม / สืบสวนสอบสวน	44	35	22	41	35
สยองขวัญ	15	24	16	27	22
ประวัติศาสตร์ย้อนยุค	19	12	9	19	15
การ์ตูน	19	6	5	8	8
สารคดี	4	-	7	6	6
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากตารางที่ 26 ประเภทของภาพยนตร์ที่พนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการแบบหมุนเวียนชอบดูที่สุดได้แก่ ภาพยนตร์แนวตื่นเต้น ผจญภัย อันดับสองได้แก่ แนวรักโรแมนติก เท่ากับ ตลกเบาสมอง และ ฆาตกรรม / สืบสวนสอบสวน ส่วนอันดับสามคือแนวสยองขวัญ หากแยกเป็นแต่ละกลุ่ม ประเภทของภาพยนตร์ที่ชอบอันดับหนึ่งของทั้ง 4 กลุ่มตรงกันคือแนวตื่นเต้น ผจญภัย รองลงมาคือกลุ่มที่ 1 ชอบแนวฆาตกรรม / สืบสวนสอบสวน, กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ชอบภาพยนตร์แนวตลก เบาสมอง เป็นอันดับ 2 และกลุ่มที่ 4 รองลงมาชอบภาพยนตร์แนวรักโรแมนติก

สรุปประเภทของภาพยนตร์ที่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนชอบมากที่สุดคือ แนวตื่นเต้นผจญภัย โดยตอบเป็นอันดับ 1 เหมือนกับทุกกลุ่ม รองลงมาคือ ตลกเบาสมอง ฆาตกรรม/สืบสวน สอบสวน และแนวรักโรแมนติก

เนื่องจากข้อจำกัดของสื่อภาพยนตร์ในด้านสถานที่ และเวลาในการฉายภาพยนตร์ หากเป็น วันทำงานพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนส่วนมากจะไม่ดูภาพยนตร์ ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27
ช่วงเวลาที่ดูภาพยนตร์ในวันทำงาน

ช่วงเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
หลังเลิกงานกะเช้า	29.6	23.5	15.9	39.9	30.7
ก่อนทำงานกะบ่าย	-	-	-	-	-
หลังเลิกงานกะบ่าย	7.4	17.6	3.7	1.4	3.6
ก่อนทำงานกะบ๊วย	-	-	1.2	2.7	1.8
ไม่ดูในวันทำงาน	48.1	41.2	39.0	37.8	39.4
ไม่ดูภาพยนตร์	14.8	17.6	40.2	18.2	24.5
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่จะไม่ดูภาพยนตร์ในวันหยุด คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมา จะดูภาพยนตร์หลังเลิกงานกะเช้า คิดเป็นร้อยละ 30.7 สำหรับก่อนทำงานกะบ่าย ไม่มีพนักงานคนใดดูถึงแม้ในวันหยุดราชการจะมีการฉายภาพยนตร์รอบเช้า เนื่องจากเวลาอย่างต่ำในการดูภาพยนตร์คือ ประมาณ 1 ชั่วโมง 45 นาที ทำให้ต้องตื่นเช้ากว่าปกติ และอาจทำให้เช้างานไม่ทัน

หากแยกเป็นแต่ละกลุ่มการทำงาน พบว่ากลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ส่วนใหญ่จะไม่ดูภาพยนตร์ในวันทำงาน แต่กลุ่มที่ 4 มีตารางการทำงานแบบทำ 4 วัน หยุด 2 วัน ในวันทำงาน จะดูภาพยนตร์ในช่วงหลังเลิกงานกะเช้ามากที่สุด

สรุป ในวันทำงานไม่ว่ากะเช้า กะบ่าย หรือกะบ๊วย พนักงานส่วนใหญ่จะไม่ดูภาพยนตร์โดยจะเลือกดูในวันหยุดมากที่สุด

จากแบบสอบถามช่วงเวลาเพื่อดูภาพยนตร์ในวันทำงาน ของแต่ละแผนกการทำงานทั้ง 10 แผนก มีรายละเอียดดังตารางที่ 27.1

ตารางที่ 27.1

ช่วงเวลาเพื่อดูภาพยนตร์ในวันทำงานแบ่งเป็นแต่ละแผนก

ช่วงเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระหว่าง บรรทุก %
หลังเลิกงานกะเช้า	28.6	38.5	14.3	23.5	33.3	14.3	22.2	38.4	34.3	47.5
ก่อนทำงานกะบ่าย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หลังเลิกงานกะบ่าย	14.3	7.7	-	17.6	-	4.3	-	-	-	5.0
ก่อนทำงานกะบ๊วย	-	-	-	-	-	1.4	-	-	5.7	5.0
ไม่ดูในวันทำงาน	42.9	38.5	71.4	41.2	-	41.4	33.3	45.2	40.0	22.5
ไม่ดูภาพยนตร์	14.3	15.4	14.3	17.6	66.7	38.6	44.4	16.4	20.0	20.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางที่ 27.1 พบว่าโดยส่วนใหญ่พนักงานแต่ละแผนกการทำงานจะไม่ดูภาพยนตร์ในวันทำงาน ยกเว้นแผนกบริการเที่ยวบินพิเศษ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 33 ที่ตอบว่าดูภาพยนตร์ ในวันทำงานจะดูในช่วงหลังเลิกงานกะเช้ามากที่สุด เช่นเดียวกับแผนกควบคุมระหว่างบรรทุกเครื่องบิน

เนื่องจากวันหยุดของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน มีวันหยุดที่ไม่ตรงกับวันหยุดราชการ ทำให้มีความสะดวกในการออกไปชมภาพยนตร์มากกว่าวันเสาร์-อาทิตย์ เนื่องจากคนน้อย และในบางวันเช่นวันพุธ ตอนกลางวัน ทางโรงภาพยนตร์บางแห่งได้จัดขายบัตรชมภาพยนตร์ในราคาพิเศษด้วย ทำให้พนักงานนิยมดูภาพยนตร์ในวันหยุด ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28
ช่วงเวลาที่ดูภาพยนตร์ในวันหยุด

ช่วงเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
10.00 - 14.00 น.	11.1	-	2.4	6.1	5.1
14.01 - 18.00 น.	37.0	41.2	36.6	45.3	41.6
18.01 - 22.00 น.	37.0	35.3	17.1	29.7	27.0
22.01 - 02.00 น.	-	-	3.7	0.7	1.5
ไม่ดู	14.8	23.5	40.2	18.2	24.8
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากตารางการดูภาพยนตร์ในวันหยุด ของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน จะดูภาพยนตร์มากที่สุดในช่วง 14.01-18.00 น. รองลงมาคือช่วง 18.01-22.00 น. ตรงกันทั้ง 4 กลุ่มตารางการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 41.6 และ 27 ตามลำดับ สำหรับเวลา 10.00-14.00 น. มีพนักงานตอบคิดเป็นร้อยละ 5.1 ส่วนในรอบดึกคือตั้งแต่ 22.01-02.00 น. มีผู้ชมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.5

สำหรับพนักงานกลุ่มที่ 1 ที่มีตารางการทำงานไม่แน่นอนจะไม่ดูภาพยนตร์ในช่วงดึก เนื่องจากส่วนใหญ่มีวันหยุดเพียง 1 วัน วันรุ่งขึ้นต้องเข้างานเช้า

หากแยกเป็นแต่ละแผนกการทำงานทั้ง 10 แผนก ช่วงเวลาที่ดูภาพยนตร์ในวันหยุดของแต่ละแผนก ดังตารางที่ 28.1

ตารางที่ 28.1

ช่วงเวลาที่คุณภาพยন্ত্রในวันหยุดแบ่งเป็นแต่ละแผนก

ช่วงเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระหว่าง บรรทุก %
10.00 – 14.00 น.	-	23.1	-	-	-	2.9	-	6.8	8.6	2.5
14.01 - 18.00 น.	28.6	38.5	42.9	41.2	33.3	40.0	11.1	43.8	48.6	45.0
18.01 - 22.00 น.	57.1	23.1	42.9	35.3	-	14.3	44.4	31.5	22.9	32.5
22.01 - 02.00 น.	-	-	-	-	-	4.3	-	1.4	-	-
ไม่ดู	14.3	15.4	14.3	23.5	66.7	38.6	44.4	16.4	20.0	20.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

ในวันหยุดพนักงานส่วนใหญ่มักจะดูคุณภาพยন্ত্রในช่วง 14.00 – 18.00 น. ยกเว้นแผนกติดต่อ สอบถามและสำรองที่นั่ง และแผนกติดตามสัมภาระที่มักจะดูในช่วง 18.01 – 22.00 น. เป็นส่วนใหญ่

การดูคุณภาพยন্ত্রของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ถึงจะมีข้อได้เปรียบในเรื่องเวลาในการชม ที่มีเวลางานต่างจากบุคคลทั่วไปที่ทำงานตามเวลาราชการ ทำให้สามารถเลือกชมภาพยন্ত্রได้ในรอบที่คนน้อย และราคาถูกกว่า แต่ภาพยন্ত্রเป็นสื่อที่ผู้ใช้มักจะไม่ได้อ่านตามลำพังคนเดียวเช่นเดียวกับสื่ออื่นๆ เช่นสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ พนักงานส่วนใหญ่จึงดูภาพยন্ত্রในช่วงเย็นพร้อมกับบุคคลใกล้ชิด ได้แก่ แฟน และเพื่อน ในวันหยุดราชการ โดยมีความถี่ในการดูน้อยกว่าเดือนละครั้ง สำหรับประเภทของภาพยন্ত্রที่ชอบมากที่สุดคือ แนวตื่นเต้นผจญภัย

อินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต นับเป็นสื่อใหม่ที่เข้ามามีส่วนในชีวิตประจำวันของคนไทยอย่างรวดเร็วในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ด้วยความสะดวก รวดเร็ว ในการติดต่อข้ามประเทศ หรือการค้นคว้าข้อมูล เรื่องราวต่างๆ ในโลกอินเทอร์เน็ตทาง WEBSITE ต่างๆ ได้อย่างไม่มีขอบเขตทั่วโลก นอกจากนี้ยังเป็นการรวมข้อดีของสื่อสิ่งพิมพ์กับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ด้วยกัน เกิดเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญ สำหรับคนรุ่นใหม่ที่มีคุณลักษณะพิเศษ สะดวกต่อการใช้ และเก็บรักษา เช่น ELECTRONIC NEWSPAPER

หากข้อจำกัดของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยก็ยังมีอยู่มาก เนื่องจากต้องมีทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ และทักษะด้านภาษาอังกฤษพอสมควร อินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อที่เป็นที่นิยมในหมู่คนบางกลุ่มเท่านั้น สำหรับพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนนั้น จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 10 แผนก จาก 4 กลุ่มตารางเวลางานการทำงาน รวม 274 คน มีผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตทั้งหมด 119 คน คิดเป็นร้อยละ 43 โดยกลุ่มที่ 2 คือกองสำรองที่นั่ง มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59 เนื่องจากพนักงานสำรองที่นั่งทุกคนต้องมีทักษะทางคอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษ ดีอยู่แล้ว เนื่องจากต้องใช้คอมพิวเตอร์ และติดต่อกับผู้โดยสารชาวต่างชาติเป็นประจำ แต่สำหรับกลุ่มที่ 3 มีอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยที่สุด คือร้อยละ 33 เฉพาะอย่างยิ่งกองคลังสินค้า เนื่องจากลักษณะงานที่ไม่ต้องใช้คอมพิวเตอร์ พนักงานส่วนมากจึงยังไม่ใช้อินเทอร์เน็ตมากเท่าที่ควร

จากการวิเคราะห์ความบ่อยครั้งในการใช้อินเทอร์เน็ตของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตารางที่ 29 ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29
ความบ่อยครั้งในการใช้อินเตอร์เน็ต

ความบ่อยครั้ง	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
ทุกวัน	14.8	17.6	3.7	2.7	5.1
วันเว้นวัน	3.7	-	1.2	4.1	2.9
2-3 วันต่ออาทิตย์	18.5	11.8	8.5	14.2	12.8
อาทิตย์ละครั้ง	7.4	29.4	19.5	25.7	22.3
ไม่เล่น	55.6	41.2	67.1	53.4	56.9
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากข้อมูลของตารางข้างบนนี้ แสดงว่าพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนโดยรวม จะเล่นอินเตอร์เน็ตประมาณอาทิตย์ละครั้ง รองลงมาคือ 2-3 วันต่ออาทิตย์ หากวิเคราะห์แต่ละกลุ่มจะพบว่า

กลุ่มที่ 1 คือแผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง แผนกต้อนรับพิเศษ และแผนกห้องรับรองพิเศษ ที่มีตารางเวลางานไม่แน่นอน มีความบ่อยครั้งในการเล่นอินเตอร์เน็ตมากที่สุด โดยส่วนใหญ่จะเล่นอินเตอร์เน็ต 2-3 วันต่ออาทิตย์ รองลงมาคือเล่นทุกวัน

กลุ่มที่ 2 คือกองสำรองที่นั่ง สำนักงานหลานหลวง มีตารางการทำงาน 5 วัน หยุด 2 วัน โดยปกติจะเล่นอินเตอร์เน็ตอาทิตย์ละครั้ง รองลงมาคือเล่นทุกวัน ซึ่งเป็นกองที่มีจำนวนพนักงานเล่นอินเตอร์เน็ตมากที่สุด

กลุ่มที่ 3 คือกองคลังสินค้า แผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเล็กซ์ และแผนกติดตามสัมภาระ ตารางการทำงานจะเป็น 3 วัน หยุด 2 วัน และ ทำงาน 2 วัน หยุด 2 วัน ส่วนมากจะเล่นอินเตอร์เน็ตอาทิตย์ละครั้ง รองลงมาคือ 2-3 วันต่ออาทิตย์

กลุ่มที่ 4 คือแผนกตรวจรับบัตรโดยสาร แผนกผู้โดยสารขาออก และแผนกควบคุมระวางบรรทุกเครื่องบิน มีตารางการทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน โดยส่วนมากจะเล่นอินเตอร์เน็ตอาทิตย์ละครั้ง และ 2-3 วันต่ออาทิตย์ เช่นเดียวกับกลุ่มที่ 3

จากการสำรวจความบ่อยครั้งในการเล่นอินเทอร์เน็ตของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน จึงสามารถสรุปได้ว่า ความถี่ในการเล่นอินเทอร์เน็ตที่มีประมาณอาทิตย์ละครั้ง

สำหรับความบ่อยครั้งในการเล่นอินเทอร์เน็ตของแต่ละแผนก ที่มีลักษณะการทำงาน และวันหยุดแตกต่างกันไปมีรายละเอียดดังตารางที่ 29.1 ดังนี้

ตารางที่ 29.1

ความบ่อยครั้งในการเล่นอินเทอร์เน็ตแบ่งเป็นแต่ละแผนก

ความบ่อยครั้ง	แผนก	แผนก	แผนก	กอง	แผนก	กอง	แผนก	แผนก	แผนก	แผนก
	สอบถาม เที่ยวบิน %	บริการ ผู้โดยสาร %	ห้องรับรอง พิเศษ %	สำรอง ที่นั่ง %	เที่ยวบิน พิเศษ %	คลังสินค้า %	ติดตาม สัมภาระ %	รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
ทุกวัน	14.3	-	42.9	17.6	33.3	2.9	-	5.5	-	-
วันเว้นวัน	-	7.7	-	-	-	1.4	-	6.8	2.9	-
2-3 วันต่ออาทิตย์	14.3	23.1	14.3	11.8	-	10.0	-	11.0	20.0	15.0
อาทิตย์ละครั้ง	-	7.7	14.3	29.4	33.3	18.6	22.2	21.9	34.3	25.0
ไม่เล่น	71.4	61.5	28.6	41.2	33.3	67.1	77.8	54.8	42.9	60.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางเมื่อแยกความบ่อยครั้งในการเล่นอินเทอร์เน็ตของแต่ละแผนก พบว่าแผนกห้องรับรองพิเศษมีจำนวนพนักงานที่เล่นอินเทอร์เน็ตมากที่สุด และมีความถี่ในการเล่นทุกวันเป็นส่วนมาก เนื่องจากสถานที่ในการทำงานเอื้ออำนวย โดยห้องรับรองพิเศษสำหรับผู้โดยสารชั้นธุรกิจ และชั้นหนึ่ง จะมีอินเทอร์เน็ตไว้สำหรับผู้โดยสารใช้ขณะรอขึ้นเครื่อง ดังนั้นในเวลารว่างพนักงานห้องรับรองพิเศษจึงสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้เป็นประจำ

แผนกที่มีอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตรองลงมาคือแผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ โดยมีความถี่ในการเล่นทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 33 เท่ากับ เล่นอาทิตย์ละครั้ง ส่วนอันดับสามได้แก่กองสำรองที่นั่งสำนักงานหลานหลวง

สำหรับแผนกที่มีพนักงานเล่นอินเทอร์เน็ตน้อยที่สุดอันดับหนึ่งคือแผนกติดตามสัมภาระ รองลงมาคือแผนกติดต่อสอบถามและสำรองที่นั่ง และกองคลังสินค้า ตามลำดับ เนื่องจากลักษณะงานไม่ค่อยได้ใช้คอมพิวเตอร์มากนัก พนักงานส่วนใหญ่จึงไม่มีทักษะทางคอมพิวเตอร์

สำหรับระยะเวลาโดยประมาณในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อครั้ง ของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการงานแบบหมุนเวียน ได้แสดงผลข้อมูลไว้ในตารางที่ 30 ดังนี้

ตารางที่ 30
ระยะเวลาโดยประมาณในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้ง

ระยะเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ครึ่งชั่วโมง	-	11.8	3.7	5.4	4.7
1 ชั่วโมง	18.5	17.6	4.9	14.9	12.4
2 ชั่วโมง	3.7	17.6	8.5	8.8	8.8
2 ชั่วโมงขึ้นไป	11.1	5.9	7.3	8.1	8.0
ไม่สามารถระบุได้แน่นอน	11.1	5.9	8.5	10.1	9.5
ไม่เล่น	55.6	41.2	67.1	52.7	56.6
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

หากดูข้อมูลโดยรวมของระยะเวลาโดยประมาณที่พนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการงานแบบหมุนเวียนเล่นอินเทอร์เน็ต โดยส่วนใหญ่จะเล่นอินเทอร์เน็ตประมาณ 1 ชั่วโมงต่อครั้ง ในกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 4 แต่ในกลุ่มที่ 3 ใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้งประมาณ 2 ชั่วโมง และไม่สามารถระบุได้

สรุปโดยเฉลี่ยพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินการงานแบบหมุนเวียนเล่นอินเทอร์เน็ตประมาณ 1 ชั่วโมงต่อครั้ง รองลงมาคือไม่สามารถระบุเวลาได้แน่นอน

หากจะวิเคราะห์ระยะเวลาโดยประมาณในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้งของพนักงานแต่ละแผนก การทำงานทั้ง 10 แผนก มีรายละเอียดดังตารางที่ 30.1 ดังนี้

ตารางที่ 30.1

ระยะเวลาโดยประมาณในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้ง แบ่งเป็นแต่ละแผนก

ระยะเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนก ผู้โดยสาร ขาออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
ครึ่งชั่วโมง	-	-	-	11.8	-	2.9	11.1	6.8	5.7	2.5
1 ชั่วโมง	28.6	15.4	14.3	17.6	-	5.7	-	17.8	8.6	15.0
2 ชั่วโมง	-	7.7	-	17.6	66.7	7.1	-	6.8	11.4	10.0
2 ชั่วโมงขึ้นไป	-	7.7	28.6	5.9	-	8.6	-	4.1	17.1	7.5
ไม่สามารถระบุได้แน่นอน	-	7.7	28.6	5.9	-	8.6	11.1	11.0	14.3	5.0
ไม่เล่น	71.4	61.5	28.6	41.2	33.3	67.1	77.8	53.4	42.9	60.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

แผนกห้องรับรองพิเศษที่มีจำนวนพนักงานเล่นอินเทอร์เน็ตมากที่สุดใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้งประมาณ 2 ชั่วโมงขึ้นไป และไม่สามารถระบุได้แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 28.6 เท่ากัน รองลงมาคือ แผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ พนักงานทั้งหมดใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้งประมาณ 2 ชั่วโมง ส่วนกองสำรองที่นั่ง ใช้เวลาเล่นต่อครั้ง 1-2 ชั่วโมง ตามลำดับ

นอกจากนี้แต่ละแผนกใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้งประมาณ 1 ชั่วโมง ยกเว้นแผนกคลังสินค้า และแผนกติดตามสัมภาระ ใช้เวลาในการเล่นแต่ละครั้งส่วนใหญ่ไม่สามารถระบุได้แน่นอน และแผนกผู้โดยสารขาออกใช้เวลาในการเล่นต่อครั้งเป็นเวลานาน 2 ชั่วโมงขึ้นไป

อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีประโยชน์หลายด้าน ทั้งการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ใช้ติดต่อกับบุคคลในประเทศต่างๆ ใช้ดูข่าวข้อมูลข่าวสาร และเพื่อความบันเทิง รวมถึงการซื้อขายสินค้า ฯลฯ จากการสำรวจโดยแบบสอบถามถึงวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ได้แสดงผลข้อมูลไว้ในตารางที่ 31 ดังนี้

ตารางที่ 31
วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
เช็คอีเมล	37	41	18	43	35
ดูข่าวประจำวัน	-	6	9	1	4
ดูสถานที่ท่องเที่ยว	11	12	10	20	16
ร้านอาหาร / วิธีการทำอาหาร	-	-	1	4	3
ซื้อขาย สิ่งของสินค้าและบริการ	-	-	2	2	2
แฟชั่น / ความงาม	4	6	1	4	3
บันเทิง – ภาพยนตร์	4	6	6	8	7
สมัครงาน / ติดต่องาน	-	-	-	3	2
อ่าน-ตอบกระทู้ในเว็บบอร์ด	7	-	6	5	5
ฟังเพลง	7	12	6	7	7
ความรู้ทั่วไป เบ็ดเตล็ด	22	18	17	20	19
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากข้อมูลวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตของพนักงานที่มีช่วงเวลาดำเนินงานแบบหมุนเวียนพบว่าทั้ง 4 กลุ่ม มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเหมือนกัน โดยอันดับแรกในการใช้อินเทอร์เน็ตคือเพื่อเช็คอีเมล คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคือใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาความรู้ทั่วไป เบ็ดเตล็ด คิดเป็นร้อยละ 19 และอันดับที่สามคือใช้ดูสถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 16

สำหรับการดูข่าวประจำวัน พบว่ามีเพียงร้อยละ 4 ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการดูและติดตามข่าวเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงสรุปได้ว่าพนักงานส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างเพื่อนทาง

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ มากที่สุด รองลงมาคือใช้เพื่อความรู้อื่นๆ และใช้ดูสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการดูข่าวเหตุการณ์ต่างๆ

การศึกษาถึงการใช้อินเทอร์เน็ตของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน มีความบ่อยครั้งโดยเฉลี่ยอาทิตย์ละครั้ง และระยะเวลาในการใช้ครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมง สำหรับช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตเมื่อเข้ากะต่างๆ และในวันหยุด สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32

ช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตเมื่อเข้ากะต่างๆ

ช่วงเวลา	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ่าย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
04.01-08.00 น.	-	-	-	0.7	0.4	-	-	-	-	-	-	-	-	0.7	0.4	-	-	1.2	-	0.4
08.01-12.00 น.	7.4	-	-	2.0	1.8	-	17.6	3.7	9.5	7.3	-	-	3.7	4.1	3.3	7.4	5.9	1.2	3.4	3.3
12.01-16.00 น.	3.7	-	1.2	1.4	1.5	-	5.9	1.2	3.4	2.6	-	5.9	1.2	8.8	5.5	18.5	5.9	3.7	4.7	5.8
16.01-20.00 น.	7.4	17.6	8.5	12.8	11.3	3.7	11.8	-	2.7	2.6	3.7	5.9	-	0.7	1.1	3.7	17.6	6.1	14.2	10.9
20.01-24.00 น.	11.1	11.8	9.8	11.5	10.9	3.7	5.9	1.2	3.4	2.9	-	-	1.2	0.7	0.7	7.4	23.5	17.1	14.9	15.3
00.01-04.00 น.	-	-	-	0.7	0.4	22.2	-	3.7	7.4	7.3	18.5	-	1.2	4.7	4.7	7.4	5.9	1.2	2.7	2.9
ไม่เล่น	14.8	29.4	13.4	18.2	17.2	14.8	11.8	19.5	20.9	19.3	22.2	17.6	14.6	25.0	21.2	-	-	2.4	7.4	4.7
ไม่ตอบ	55.6	41.2	67.1	52.7	56.6	55.6	47.1	70.7	52.7	58.0	55.6	70.6	78.0	55.4	63.1	55.6	41.2	67.1	52.7	56.6
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตัวเลขเปรียบเทียบการใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลาต่างๆ ของพนักงานทั้ง 4 กลุ่มนี้ สรุปว่าในวันทำงาน ในกะเช้า กะบ่าย และกะบ่าย พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่จะไม่เล่นอินเทอร์เน็ต ยกเว้นกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 หากเข้ากะบ่ายจะเล่นอินเทอร์เน็ตในช่วง 00.01-04.00 น. และ 08.01-12.00 น. ตามลำดับ

สำหรับในวันหยุดพนักงานส่วนมากจะเล่นอินเทอร์เน็ตในช่วง 20.01-24.00 น. มากที่สุด ยกเว้นกลุ่มที่ 1 ในวันหยุดจะเล่นอินเทอร์เน็ตมากที่สุดในช่วง 12.01-16.00 น. เนื่องจากส่วนมีตารางการทำงานไม่แน่นอนส่วนใหญ่จะมีวันเพียง 1 วัน จึงไม่สามารถเล่นตอนกลางคืนได้ เพราะวันรุ่งขึ้นต้องเข้ากะเช้า

สรุปช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน พนักงานส่วนใหญ่จะเล่นอินเทอร์เน็ตในวันหยุด โดยช่วงเวลาที่เล่นมากที่สุดคือ 20.01-24.00 น. สำหรับในวันทำงานพนักงานส่วนมากจะไม่เล่นอินเทอร์เน็ต

สถานที่ในการเล่นเกมอินเทอร์เน็ตปัจจุบันมีความสะดวกสบายมากขึ้น เนื่องจากมีสถานบริการอินเทอร์เน็ต เปิดขึ้นหลายแห่งทั้งที่ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ต่างๆ ที่สนามบินดอนเมือง อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศมีบริการ BUSINESS CENTER เพื่อบริการอินเทอร์เน็ตแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ อยู่หลายแห่ง ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และมีพนักงานที่ทำงานแบบหมุนเวียนจำนวนหนึ่งเข้าไปใช้บริการในเวลาว่างเช่นกัน สำหรับสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตในแต่ละวัน มีรายละเอียดดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33

สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต

สถานที่	กะเช้า					กะบ่าย					กะบ๊วย					วันหยุด				
	กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่					กลุ่มที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
บ้าน	18.5	29.4	12.2	23.0	19.7	22.2	35.3	3.7	18.2	15.3	11.1	11.8	3.7	13.5	10.2	40.7	58.8	22.0	33.8	32.5
ที่ทำงาน	3.7	-	2.4	2.7	2.6	3.7	-	1.2	3.4	2.6	11.1	-	1.2	3.4	3.3	-	-	-	-	-
สถานบริการอินเทอร์เน็ต	7.4	-	4.9	3.4	4.0	3.7	5.9	4.9	4.7	4.7	-	-	2.4	2.7	2.2	3.7	-	7.3	5.4	5.5
อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.2	0.7	0.8
ไม่เด่น	70.4	70.6	80.5	70.9	73.7	70.4	58.8	90.2	73.6	77.4	77.8	88.2	92.7	80.4	84.3	55.6	41.2	69.5	60.1	61.3
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มตารางการทำงาน ศึกษาถึงสถานที่ในการเล่นเกมอินเทอร์เน็ตหากเข้ากะต่างๆ พบว่าส่วนใหญ่จะเล่นเกมอินเทอร์เน็ตที่บ้านมากที่สุด รองลงมาในวันที่เข้ากะเช้า และ กะบ่าย จะเล่นเกมอินเทอร์เน็ตที่สถานบริการอินเทอร์เน็ต ที่มีอยู่ในสนามบิน ยกเว้นหากเข้ากะบ๊วยซึ่งพนักงานส่วนใหญ่จะไม่เล่นเกมอินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว นอกจากนั้นจะเล่นเกมอินเทอร์เน็ตที่บ้าน รองลงมาคือที่ทำงาน สำหรับในวันหยุดส่วนมากจะเล่นเกมอินเทอร์เน็ตที่บ้าน เช่นเดียวกับวันทำงาน รองลงมาจะเล่นที่สถานบริการอินเทอร์เน็ตให้เช้า และสถานที่สาธารณะ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น

สรุปสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนมากจะใช้ที่บ้าน รองลงมาหากเข้ากะเช้า กะบ่าย และในวันหยุด จะใช้ที่สถานบริการอินเทอร์เน็ต แต่หากเข้ากะบ๊วยรองลงมาจะเล่นที่ทำงานมากที่สุด

นับว่าอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายเท่าใดนักในหมู่พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียน โดยส่วนมากจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร ส่งข้อความ หรือ FORWARD MAIL

ต่างๆ ให้แก่กัน และเพื่อความรู้อื่นๆ และเพื่อความบันเทิง แต่ไม่ใช่เป็นสื่อหลักในการติดตามข่าวเท่าใดนัก การใช้ อินเทอร์เน็ตต่อครั้งส่วนมากจะเล่นในวันหยุด ประมาณอาทิตย์ละครั้ง โดยส่วนมากจะเล่นที่บ้าน สำหรับเวลาในการเล่นต่อครั้งประมาณ 1 ชั่วโมง

จากการสำรวจการใช้สื่อมวลชนทั้ง 6 ชนิดของพนักงาน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มี ช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ในเวลาปกติ พบว่าสื่อที่ใช้เพื่อติดตามข่าวสารประจำวัน สื่อหลักได้แก่โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ส่วนวิทยุจะฟังรายงานข่าวประจำวันบ้างเป็นบางครั้ง นอกจากนั้นจะใช้สื่อโทรทัศน์ นิตยสาร วิทยุ และภาพยนตร์ เพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ สำหรับสื่ออินเทอร์เน็ตวัตถุประสงค์หลักคือใช้เพื่อ ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และเปิดดูเกร็ดความรู้ทั่วไปต่างๆ

จากข้อสมมุติฐานข้อที่ 1 ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบ หมุนเวียนมีการใช้สื่อมวลชนแตกต่างกัน ตามลักษณะการทำงาน ตารางเวลาการทำงาน และการเข้างานในกะ ต่างๆ รวมถึงวันหยุด โดยแยกการศึกษาออกเป็น 2 แบบ คือศึกษาแต่ละกลุ่มตารางเวลาการทำงานแบบเดียวกัน รวม 4 กลุ่ม และศึกษาแต่ละแผนก รวม 10 แผนก โดยใช้วิธีการทางสถิติแบบ Pearson Chi-Square ศึกษา ถึงกลุ่ม และแผนกการทำงานของพนักงานที่มีช่วงเวลาแบบหมุนเวียนมีผลต่อการใช้สื่อมวลชนหรือไม่อย่างไร

ในการทดสอบสถิติแบบ Pearson Chi-Square ในตารางที่ 34 ได้กำหนดระดับความน่าเชื่อถือ 95% โดยตั้งข้อสมมุติฐานดังนี้

- H0 : ตัวแปรทั้งสองเป็นอิสระต่อกัน
H1 : ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34

การใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน

สื่อมวลชน	Person Chi-Square	กลุ่มตารางเวลาการทำงาน	แผนกการทำงาน
หนังสือพิมพ์		.175	.013
นิตยสาร		.003	.006
วิทยุ		.470	.791
โทรทัศน์		.301	.923
ภาพยนตร์		.001	.041
อินเทอร์เน็ต		.101	.150

จากตาราง Chi-Square Test ข้างต้น ด้วยระดับนัยสำคัญ ที่กำหนดไว้ $\alpha = .05$ พบว่าตัวสถิติทดสอบ Pearson Chi-Square ของแต่ละสื่อมีค่าต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่ใช้ของแต่ละกลุ่ม และแผนกไม่ตรงกัน คือค่า Sig ของกลุ่มตารางการทำงาน มีค่าเท่ากับ .175 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้ ซึ่งทำให้ยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือกลุ่มการทำงานแบบหมุนเวียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้หนังสือพิมพ์ แต่ค่า Sig ของแต่ละแผนกการทำงาน มีค่าเท่ากับ .013 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ ทำให้ปฏิเสธสมมุติฐานจึงสรุปได้ว่าแผนกการทำงานของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนมีความสัมพันธ์กับการใช้หนังสือพิมพ์

นอกจากสื่อหนังสือพิมพ์ ทุกสื่อที่ทำการศึกษามีระดับนัยสำคัญตรงกันทั้งการศึกษาแบบกลุ่ม และการศึกษาแบบแผนก โดยนิตยสาร และภาพยนตร์ มีค่า Sig น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ ทำให้ปฏิเสธสมมุติ

ฐาน H0 ที่ตั้งไว้ นั่นคือกลุ่มและแผนการทำงานที่ต่างกันมีผลต่อการใช้นิตยสารและภาพยนตร์ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน

ในขณะที่วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต มีค่า Sig มากกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ ทำให้ยอมรับสมมติฐาน H0 ที่ตั้งไว้ นั่นคือตัวแปรทั้งสองคือการใช้สื่อ ได้แก่วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ไม่สัมพันธ์กับการทำงานแบบหมุนเวียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงาน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียน

ในการวิจัยนี้จะศึกษาจากการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในต้นปี 2544 โดยสื่อมวลชนได้นำเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง จำนวน 4 เหตุการณ์ มีทั้งข่าวที่มีความใกล้ชิดกับพนักงานการบินไทยโดยตรง คือข่าวเครื่องบิน TG 114 ระเบิด ข่าวเหตุการณ์สะเทือนขวัญประชาชน และมีเงื่อนงำในการจับตัวผู้ต้องหา คือข่าวฆาตกรรมแพทย์หญิงฉัตรพร และข่าวเหตุการณ์ต่างประเทศอีก 2 ข่าว คือข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาที่สูงที่สุดในโลก ของกลุ่มทาลิบาน ประเทศอัฟกานิสถาน เพื่อประกาศเป็นประเทศอิสลามบริสุทธิ์ โดยไม่ฟังคำขอร้องของนานาประเทศ ซึ่งต้องการอนุรักษ์มรดกของโลกเอาไว้ และข่าวเทคโนโลยีทันสมัย คือการทำลายยานอวกาศเมียร์ ที่หมดอายุการใช้งานแล้ว ซึ่งหลายประเทศต่างเตรียมรับมือกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการทำลายยานอวกาศในครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามในสวนที่ 2 ศึกษาถึงการแพร่กระจายข่าวสารเหตุการณ์สำคัญ โดยยกตัวอย่างข่าวที่ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชนสนใจนำเสนออย่างต่อเนื่อง ทั้ง 4 ข่าว ซึ่งมีคุณค่าในแง่ของข่าวทั้งในด้านความใกล้ชิด ความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล ความน่าสะเทือนใจ และข่าวเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามหัวข้อข่าวดังนี้

ข่าวเครื่องบิน TG 114 ระเบิด

จากกรณีเครื่องบินโบอิง 737-400 ของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เที่ยวบินที่ TG 114 ระเบิดที่สนามบินดอนเมือง เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2544 ขณะเตรียมบินไปยังจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเวลา 14.45 น. ก่อนกำหนดเวลาขึ้นเครื่องของผู้โดยสาร 15 นาที ซึ่งเที่ยวบินนี้เป็นเที่ยวบิน VIP ของ พ.ต.ต.ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี และมีบุคคลระดับประเทศเตรียมรอขึ้นเครื่องอยู่ในห้องรับรองพิเศษจำนวนหนึ่ง การระเบิดในครั้งนี้ นอกจากความเสียหายของเครื่องบินที่ไหม้ไฟทั้งลำ ทำให้พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินซึ่งเข้าไปเตรียมความพร้อมในเครื่องเสียชีวิต 1 คน

หลังจากเกิดเหตุเครื่องบินระเบิดขณะเตรียมออกเดินทางนั้น นับเป็นข่าวใหญ่เนื่องจากเป็นเที่ยวบินพิเศษของนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญระดับประเทศ และขณะนั้นมีนักข่าวมารอทำข่าวอยู่เป็น

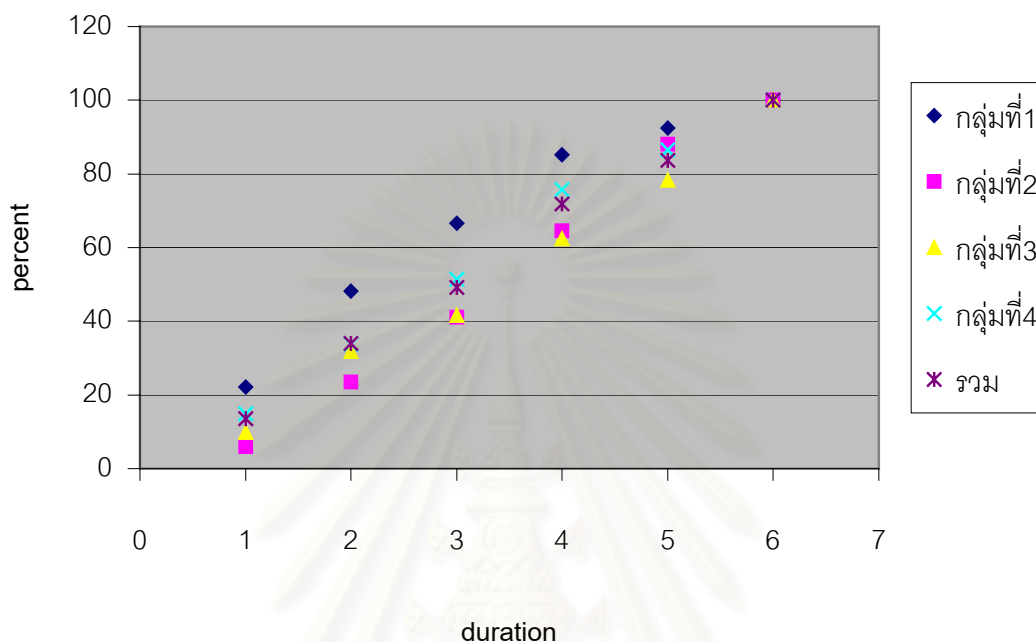
จำนวนมาก ทำให้สามารถรายงานข่าวได้อย่างรวดเร็ว และมีการสรุปสาเหตุเครื่องบินระเบิดไว้ในตอนแรกว่าเป็นการลอบวางระเบิด ยิ่งทำให้ข่าวเป็นที่สนใจของประชาชนโดยทั่วไป ทั้งที่ต้องเดินทางโดยเครื่องบินในวันนั้น และวันต่อๆ ไป เนื่องจากเป็นข่าวความเสียหายครั้งใหญ่ ที่เกี่ยวข้องกับผู้นำประเทศ และระบบการรักษาความปลอดภัยของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย

ในแง่ของพนักงานบริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานที่ทำงานแบบหมุนเวียน ส่วนใหญ่จะทำงานอยู่ที่สนามบินดอนเมือง ย่อมเกิดผลกระทบต่อข่าวเหตุการณ์นี้เนื่องจากเป็นข่าวเหตุการณ์ใกล้ชิด นักข่าวจากทุกสำนักต่างโทรมาถามที่แผนกสอบถามเที่ยวบินถึงสาเหตุ และความคืบหน้าของเหตุการณ์นี้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงพนักงานทุกแผนกต่างก็ได้รับผลกระทบ และติดตามข่าวความคืบหน้าอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่ทราบข่าวเครื่องบินระเบิดในครั้งแรก โดยมีการติดตามและแพร่กระจายข่าวแยกตามแต่ละกลุ่มตารางการทำงานตามแผนภูมิ ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1
ความเร็วในการรับทราบข่าวเครื่องบินระเบิด

หมายเหตุ : แนวตั้งแสดงร้อยละของความเร็วในการรับทราบข่าวเครื่องบินระเบิด
: แนวนอนคือช่วงเวลาที่กำหนดได้แก่ ภายใน 5 นาที, 10-15 นาที, 15-30 นาที, 30 นาที – 1 ชั่วโมง, 1-2 ชั่วโมง และมากกว่า 2 ชั่วโมง

จากแผนภูมิพบว่าหลังจากเหตุการณ์เครื่องบินระเบิด ที่สนามบินภายในประเทศ ท่าอากาศยานดอนเมือง เมื่อเวลา 14.45 น. พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่ทราบข่าวหลังเกิดเหตุการณ์เป็นเวลา 30 นาที – 1 ชั่วโมง รองลงมาคือทราบ 10-15 นาทีหลังเครื่องบินระเบิด หากแบ่งเป็นแต่ละแผนกตามตารางเวลาการทำงาน ถึงความเร็วในการรับทราบข่าวเครื่องบินระเบิด ได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีตารางเวลาการทำงานแบบไม่แน่นอน ส่วนมากจะทราบข่าวหลังจากเกิดเหตุเร็วกว่ากลุ่มอื่น คือทราบข่าวภายใน 5 นาที เนื่องจากลักษณะงานเกี่ยวข้องกับการต้อนรับบุคคลพิเศษ และห้องรับรองพิเศษ นอกจากนี้ยังมีแผนกสอบถามเที่ยวบินที่คอยรับโทรศัพท์จากภายนอก และวิทยุภายในสนามบิน ทำให้ทราบข่าวได้เร็วที่สุด

จากการวิเคราะห์แต่ละแผนกทำให้ทราบความเร็วในการรับข่าวเครื่องบินระเบิดของแต่ละแผนกที่มีลักษณะการทำงานแตกต่างกันไป โดยแผนกที่ทราบข่าวเร็วที่สุดคือแผนกติดต่อสอบถามและสำรองที่นั่ง ทราบข่าวเหตุการณ์ภายใน 5 นาที เนื่องจากลักษณะงานต้องคอยรับโทรศัพท์จากผู้โดยสารที่ติดต่อสอบถามเข้ามาในทันที รองลงมาคือแผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์

แผนกที่รับทราบข่าวเครื่องบินระเบิดภายในเวลา 5 นาที เป็นอันดับสามคือแผนกผู้โดยสารขาออก เนื่องจากลักษณะงานใกล้ชิดกับตัวเครื่องบินที่สุด พนักงานบางส่วนจะคอยฉีกบัตรที่นั่งตรงประตูทางออกขึ้นเครื่อง และต้องมีพนักงานคอยอยู่ที่ตัวเครื่องบินที่ไม่ได้เข้าจอดที่ประตู ต้องนั่งรถไปขึ้นที่ตัวเครื่องบิน จึงเห็นเหตุการณ์ด้วยตนเอง

จากตารางข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่าความเร็วในการรับทราบข่าวเหตุการณ์เครื่องบินระเบิดขึ้นอยู่กับลักษณะงานเป็นตัวแปรสำคัญ

นอกจากความเร็วในการรับทราบข่าวแล้ว ช่วงเวลาที่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก ก็แตกต่างกันไปตามแต่ละช่วงเวลาที่ทำงานในแต่ละวัน โดยได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตารางที่ 35

ตารางที่ 35

ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ช่วงเวลา	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
00.01-04.00 น.	-	5.9	-	-	0.4
04.01-08.00 น.	-	-	-	1.4	0.7
08.01-12.00 น.	-	5.9	6.1	4.1	4.4
12.01-16.00 น.	74.1	47.1	54.9	70.3	64.6
16.01-20.00 น.	22.2	35.3	29.3	21.6	24.8
20.01-24.00 น.	3.7	5.9	9.8	2.7	5.1
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

ช่วงเวลาที่พนักงานที่ทำงานเป็นกะทราบข่าวเครื่องบินระเบิดส่วนใหญ่จะทราบในช่วงเกิดเหตุ คือ 12.01-16.00 น. รองลงมาคือ 16.01-20.00 น. แต่ยังมีพนักงานบางส่วนที่ทราบข่าวในช่วงเวลาอื่นตลอดทั้งวัน

สรุปได้ว่าช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกตรงกันทุกกลุ่ม คือทราบในช่วงเวลาเกิดเหตุ ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์การทำงานอย่างไร หรืออยู่ ณ สถานที่ใด

หากจะแยกเป็นแต่ละแผนกการทำงานถึงช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก เนื่องจากลักษณะงานที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 35.1

ตารางที่ 35.1

ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเครื่องบินระเบิดครั้งแรกของแต่ละแผนก

ช่วงเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสาร ขาออก %	แผนก ระหว่าง บรรทุก %
00.01-04.00 น.	-	-	-	5.9	-	-	-	-	-	-
04.01-08.00 น.	-	-	-	-	-	-	-	1.4	-	2.5
08.01-12.00 น.	-	-	-	5.9	-	7.1	-	5.5	2.9	2.5
12.01-16.00 น.	85.7	84.6	42.9	47.1	33.3	54.3	66.7	69.9	71.4	70.0
16.01-20.00 น.	14.3	15.4	42.9	35.3	66.7	30.0	11.1	23.3	17.1	22.5
20.01-24.00 น.	-	-	14.3	5.9	-	8.6	22.2	-	8.6	2.5
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

พนักงานทุกแผนกทราบข่าวในเวลาเดียวกันคือในช่วงเวลาเครื่องบินระเบิด เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นแผนกบริการเที่ยวบินพิเศษและเทเลกซ์ ส่วนใหญ่จะทราบข่าวในช่วง 16.01-20.00 น.

เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ไม่คาดฝัน และสื่อมวลชนได้นำเสนอข่าวอย่างรวดเร็วทุกสื่อ สถานที่แรกที่ทราบข่าวเครื่องบินระเบิดพนักงานแต่ละกลุ่มทราบข่าวจึงมีแตกต่างกันไป ดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36
สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

สถานที่	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ที่ทำงาน	48.1	47.1	36.6	42.6	41.6
ที่บ้าน	22.2	41.2	48.8	43.2	42.7
ในรถ	25.9	11.8	2.4	8.8	8.8
สถานที่สาธารณะ	-	-	4.9	2.7	2.9
ต่างจังหวัด	-	-	7.3	2.7	3.6
ต่างประเทศ	3.7	-	-	-	0.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากการสำรวจพบว่าพนักงานส่วนใหญ่ทราบข่าวที่บ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือทราบข่าวที่ทำงาน และในรถ ตามลำดับ และมีพนักงานบางส่วนทราบข่าวขณะเดินซื้อของตามสถานที่สาธารณะ และต่างจังหวัด คือจังหวัดเชียงใหม่ ขณะรอขึ้นเครื่องบินกลับกรุงเทพฯ รวมถึงต่างประเทศ ได้แก่ประเทศลาว

หากจะเปรียบเทียบแต่ละกลุ่มพบว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ทราบข่าวครั้งแรกที่ทำงาน ส่วนกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ทราบข่าวครั้งแรกที่บ้าน

นอกจากช่วงเวลาและสถานที่แรกที่ทราบข่าวแล้ว ทราบข่าวจากสื่อใดเป็นสื่อแรก ซึ่งหลังจากเกิดเหตุทุกสื่อต่างนำเสนอข่าวเหตุการณ์เครื่องบินระเบิดอย่างต่อเนื่อง นอกจากสื่อมวลชน ยังมีสื่อบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการบอกเล่า และการแพร่กระจายข่าวสารสำคัญนี้อย่างมาก โดยได้แสดงผลการสำรวจไว้ในตารางที่ 37

ตารางที่ 37
สื่อแรกได้รับที่ทราบข่าวเหตุการณ์

สื่อ	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
หนังสือพิมพ์	-	-	3.7	2.7	2.6
นิตยสาร	-	-	-	-	-
โทรทัศน์	22.2	35.3	28.0	27.0	27.4
วิทยุ	11.1	5.9	9.8	4.7	6.9
อินเทอร์เน็ต	-	-	-	0.7	0.4
วิทยุติดตามตัว	3.7	-	-	0.7	0.7
โทรศัพท์มือถือ	11.1	17.6	9.8	6.8	8.8
เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	40.7	11.8	28.0	35.8	32.5
คนในครอบครัว	-	-	3.7	3.4	2.9
แฟน	-	-	1.2	1.4	1.1
เพื่อน	11.1	5.9	13.4	14.9	13.5
ญาติ	-	-	1.2	-	0.4
ผู้โดยสาร	-	23.5	1.2	1.4	2.6
อื่นๆ	-	-	-	0.7	0.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

สื่อบุคคล เป็นสื่อแรกที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานเป็นกะทราบข่าวเครื่องบินระเบิดมากที่สุด คือเพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา รองลงมาคือ โทรทัศน์ และเพื่อน ตามลำดับ เนื่องจากพนักงานทุกคนทราบข่าวภายในเวลาอันรวดเร็วหลังจากเกิดเหตุการณ์ จึงทราบจากการเล่าของเพื่อนร่วมงาน และจากโทรทัศน์ ที่รายงานข่าวได้ฉับไว นอกจากนี้ยังมีจำนวนหนึ่งทราบเหตุการณ์ด้วยตนเองเนื่องจากอยู่ในเหตุการณ์

ด้วย โดยพนักงานจะทราบข่าวจากเกือบทุกสื่อ ยกเว้นนิตยสาร เนื่องจากข้อจำกัดในการจัดพิมพ์ และการทำรูปเล่ม

กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 4 ทราบข่าวครั้งแรกจากเพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา มากที่สุด รองลงมาคือทราบจากโทรทัศน์ และกลุ่มที่ 3 ทราบข่าวครั้งแรกจากเพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา เท่ากันกับทราบข่าวครั้งแรกทางโทรทัศน์ ส่วนกลุ่มที่ 2 ทราบข่าวครั้งแรกทางโทรทัศน์ มากที่สุด รองลงมาคือทราบข่าวจากผู้โดยสารที่โทรศัพท์เข้าไปถามเหตุการณ์ที่กองสำรองที่นั่น สำนักงานหลานหลวง

การศึกษาสื่อแรกที่พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนทราบข่าวเครื่องบินระเบิด หากแยกเป็นแต่ละหน่วยงานซึ่งมีลักษณะงานแตกต่างกันไป มีรายละเอียดดังตารางที่ 37.1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37.1
สื่อแรกที่ได้รับความเสียหายเหตุการณ์ของแต่ละแผนก

สื่อ	แผนก สอบถามเที่ยว บิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสาร ขาออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
หนังสือพิมพ์	-	-	-	-	-	4.3	-	1.4	-	7.5
นิตยสาร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
โทรทัศน์	28.6	15.4	28.6	35.3	-	31.4	11.1	26.0	22.9	32.5
วิทยุ	-	7.7	28.6	5.9	-	10.0	11.1	5.5	2.9	5.0
อินเตอร์เน็ต	-	-	-	-	-	-	-	-	2.9	-
วิทยุติดตามตัว	-	7.7	-	-	-	-	-	-	2.9	-
โทรศัพท์มือถือ	14.3	7.7	14.3	17.6	33.3	10.0	-	6.8	8.6	5.0
เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับ บัญชา	42.9	53.8	14.3	11.8	33.3	24.3	55.6	34.2	40.0	35.0
คนในครอบครัว	-	-	-	-	-	4.3	-	5.5	-	2.5
แฟน	-	-	-	-	-	1.4	-	1.4	-	2.5
เพื่อน	14.3	7.7	14.3	5.9	33.3	11.4	22.2	17.8	14.3	10.0
ญาติ	-	-	-	-	-	1.4	-	-	-	-
ผู้โดยสาร	-	-	-	23.5	-	1.4	-	1.4	2.9	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	2.9	-
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางพบว่าโดยส่วนใหญ่พนักงานแต่ละแผนกทราบข่าวเครื่องบินระเบิดจากเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชามากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือโทรทัศน์และวิทยุ โดยกองสำรองที่นั่ง สำนักงานหลานหลวง ทราบข่าวจากผู้โดยสารที่โทรเข้ามาติดต่อขอเปลี่ยนเที่ยวบินมากที่สุดถึงร้อยละ 23.5 และสื่อแรกที่ทราบคือทราบจากโทรทัศน์ เนื่องจากสถานที่ตั้งอยู่ห่างจากที่เกิดเหตุ คือสำนักงานหลานหลวง

การติดตามข่าวเครื่องบินระเบิดของสื่อมวลชนได้นำเสนอถึงสาเหตุของการระเบิดในครั้งนี้ จนต้องส่งเครื่องบินไปยังบริษัทโบอิง ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อทำการสำรวจถึงสาเหตุที่แท้จริง ว่าเป็นการวาง

ระเบิด หรือความบกพร่องของตัวเครื่องบิน สำหรับพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ภายหลังจากทราบข่าวเหตุการณ์นี้แล้วได้ติดตามข่าวต่อเป็นเวลานานเท่าใดนั้น ได้แสดงข้อมูลรายละเอียดในตารางที่ 38

ตารางที่ 38
ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์

ระยะเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
1-2 วัน	14.8	17.6	19.5	18.9	18.6
1-2 อาทิตย์	33.3	41.2	29.3	42.6	37.6
มากกว่า 2 อาทิตย์	48.1	29.4	40.2	37.8	39.1
ไม่ได้ติดตามข่าว	3.7	11.8	11.0	0.7	4.8
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

พนักงานที่มีตารางเวลางานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่ติดตามข่าวเหตุการณ์เครื่องบิน TG114 ระเบิดเป็นเวลานานกว่า 2 อาทิตย์ เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่ตนมีส่วนร่วมและมีความใกล้ชิดเป็นอย่างมาก รองลงมาติดตามข่าวเป็นเวลา 1-2 อาทิตย์ และ 1-2 วัน ตามลำดับ มีเพียงจำนวนน้อยที่ไม่ได้ติดตามข่าวนเลย

หากแยกศึกษาระยะเวลาในการติดตามข่าวเครื่องบินระเบิดของแต่ละแผนก มีรายละเอียดดังตารางที่ 38.1 ดังนี้

ตารางที่ 38.1
ระยะเวลาในการติดตามข่าวเครื่องบินระเบิดของแต่ละแผนก

ระยะเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรวจ ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
1-2 วัน	14.3	7.7	28.6	17.6	-	22.9	-	16.4	14.3	27.5
1-2 อาทิตย์	57.1	15.4	42.9	41.2	33.3	30.0	22.2	43.8	42.9	40.0
มากกว่า 2 อาทิตย์	28.6	69.2	28.6	29.4	66.7	37.1	66.7	39.7	40.0	32.5
ไม่ได้ติดตามข่าว	-	7.7	-	11.8	-	10.0	11.1	-	2.9	-
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางพบว่าส่วนใหญ่แต่ละแผนกจะติดตามข่าวเครื่องบินระเบิดเป็นเวลา 1-2 อาทิตย์ และ มากกว่า 2 อาทิตย์ ตามลำดับ ส่วนแผนกที่ไม่ได้ติดตามข่าวมากที่สุดคือกองสำรวจที่นั่ง สำนักงานหลาน หลวง รองลงมาคือ แผนกติดตามสัมภาระ และ กองคลังสินค้า เนื่องจากลักษณะงานไม่ได้พบปะกับผู้โดยสาร โดยตรง

สำหรับสื่อที่พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์เครื่องบิน ระเบิด ซึ่งเป็นข่าวที่อยู่ในความสนใจ และมีความใกล้ชิดกับตัวพนักงานมาก แต่เนื่องจากต้องทำงานไม่เป็น เวลา ดังนั้นจึงติดตามข่าวจากสื่อที่หลากหลายชนิด ดังตารางที่ 39

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39
สื่อที่ใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์

สื่อ	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
หนังสือพิมพ์	85	59	76	84	80
นิตยสาร	-	6	6	3	4
โทรทัศน์	93	82	79	82	82
วิทยุ	30	12	20	24	22
อินเทอร์เน็ต	15	6	4	7	7
วิทยุติดตามตัว	4	-	1	-	1
วารสารภายในบริษัท	22	35	12	12	15
อินทราเน็ต	15	6	2	1	3
โทรศัพท์มือถือ	4	-	1	3	3
เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	59	35	32	53	46
คนในครอบครัว	-	18	5	3	4
แฟน	-	6	1	6	4
เพื่อน	22	24	13	24	20
ญาติ	-	-	1	1	1
ผู้โดยสาร	7	12	-	2	3
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากข้อมูลในตาราง แสดงว่าพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนใช้สื่อทุกชนิดในการติดตามข่าวเครื่องบินระเบิด โดยสื่อที่ใช้มากที่สุดคือโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 82 รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 80 และ เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 46

กลุ่มที่ 1 ตารางการทำงานไม่แน่นอนติดตามข่าวจากโทรทัศน์ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ และเพื่อนร่วมงาน/ ผู้บังคับบัญชา เช่นกัน โดยสื่อที่ไม่ใช้ในการติดตามข่าวเครื่องบินระเบิดคือ นิตยสาร คนในครอบครัว แฟน และญาติ

กลุ่มที่ 2 ตารางการทำงานแบบ 5 หยุด 2 ติดตามจากสื่อทั้ง 3 อันดับเหมือนกลุ่มที่ 1 โดยอันดับที่สามติดตามจากวารสารภายในด้วย นอกจากนี้ยังเป็นแผนกที่ติดตามข่าวเครื่องบินระเบิดจากผู้โดยสารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12 เนื่องจากต้องพูดคุยกับผู้โดยสารทางโทรศัพท์ ในขณะที่ผู้โดยสารโทรมาทำสำรองที่นั่ง หรือเลื่อนเที่ยวบิน สำหรับสื่อที่ไม่ใช้ติดตามข่าวนี้อยู่คือวิทยุติดตามตัว โทรศัพท์มือถือ และญาติ

กลุ่มที่ 3 ตารางการทำงานแบบ 3 หยุด 2 และ 2 หยุด 2 กลุ่มนี้จะติดตามข่าวเครื่องบินระเบิดจากทุกสื่อ โดยสื่อที่ติดตามมากที่สุดสามอันดับแรกเหมือนกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 คือโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และเพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา เป็นหลัก ยกเว้นสื่อที่ไม่ได้ติดตามคือจากผู้โดยสาร เนื่องจากลักษณะงานไม่ค่อยได้พบปะพูดคุยอย่างปกติกับผู้โดยสารเท่าใดนัก คือแผนกคลังสินค้า แผนกบริการเที่ยวบิน พิเศษและเทเลกซ์ และแผนกติดตามสัมภาระ

กลุ่มที่ 4 ตารางการทำงานแบบ 4 หยุด 2 สื่อที่ใช้ติดตามข่าวเครื่องบินระเบิดเป็นสื่อแรกแตกต่างจากกลุ่มอื่น คือติดตามข่าวจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือโทรทัศน์ และเพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา ตามลำดับ โดยสื่อที่กลุ่มนี้ไม่ใช้ติดตามข่าวเครื่องบินระเบิดคือวิทยุติดตามตัว

หลังจากติดตามข่าวเครื่องบิน TG114 ระเบิดจากสื่อต่างๆ แล้ว พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนแพร่ได้แพร่กระจายข่าวสารที่ตนเองได้รับไปยังผู้อื่นอีก ดังตารางที่ 40

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40
การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์

เล่าต่อไปยัง	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา	37	35	37	41	39
คนในครอบครัว	63	65	55	65	62
แฟน	7	12	16	26	20
เพื่อน	41	41	33	41	39
ญาติ	4	-	17	10	11
ผู้โดยสาร	-	6	-	3	2
ไม่ได้เล่าต่อ	15	12	12	10	11
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่หลังจากทราบข่าวเครื่องบินระเบิดแล้วเห็นว่าเป็นข่าวที่มีความสำคัญจึงได้เล่าต่อไปยังผู้อื่น โดยเล่าต่อไปยังคนในครอบครัวมากที่สุด รองลงมาเล่าให้กับ เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนภายนอกบริษัท ส่วนอันดับสาม คือแฟน โดยทั้ง 4 กลุ่มตอบสามอันดับแรกคล้ายกันทั้งหมด ส่วนพนักงานที่ไม่ได้เล่าเรื่องเหตุการณ์ต่อไปยังผู้อื่นมีเพียงร้อยละ 11 จากจำนวนพนักงานทั้งหมด

ข่าวเครื่องบิน TG114 ระเบิดแม้ยังไม่ทราบสาเหตุที่ชัดเจน แต่พนักงานที่ทำงานแบบหมุนเวียนโดยทั่วไป เปิดรับข่าวเครื่องบินระเบิดหลังเกิดเหตุการณ์จากหลากหลายสื่อในเวลาอันรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสื่อบุคคล และพนักงานได้ติดตามข่าวจากสื่อแทบจะทุกชนิด เป็นเวลามากกว่า 2 อาทิตย์ และมี

การเล่าแลกเปลี่ยนเรื่องราวเหตุการณ์อย่างหลากหลาย เนื่องจากเป็นที่สนใจ และมีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมใน ความสูญเสียของพนักงานบริษัท การบินไทย (จำกัด) มหาชน

ข่าวแพทย์หญิงฉัตรพร

ข่าวการหายตัวไปของแพทย์หญิงฉัตรพร บุญเกษมสันติ แพทย์ประจำโรงพยาบาลรถไฟ ซึ่งเป็นภรรยาของนายแพทย์วิสุทธิ บุญเกษมสันติ แพทย์ประจำโรงพยาบาลจุฬา ซึ่งเป็นผู้เข้าแจ้งความการหายตัวไป ตั้งแต่วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2544 แต่คดีความนี้ได้ยืดเยื้อข้ามปี เนื่องจากมีการค้นหาหลักฐานการหายตัวไป และตำรวจได้พบหลักฐานสำคัญหลายอย่างที่ระบุได้ว่านายแพทย์วิสุทธิเป็นผู้สังหารภรรยาตนเอง

คดีข่าวนี้อยู่ในความสนใจของประชาชน และสื่อมวลชนตั้งแต่บุคคลผู้เป็นข่าว ซึ่งเป็นนายแพทย์ชื่อดัง ซึ่งเป็นที่รู้จักในสังคมทั่วไป และมีคุณค่าของข่าวในแง่ของคดีสะเทือนขวัญ มีการสืบสวนสอบสวนผู้ต้องสงสัยซึ่งเป็นนายแพทย์ที่มีชื่อเสียง และสื่อมวลชนได้ติดตามข่าวเป็นประจำทุกวัน เป็นระยะเวลานาน เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของประชาชน และเพื่อค้นหาผู้กระทำผิดมาลงโทษ เมื่อสื่อมวลชนนำเสนอเป็นข่าวใหญ่ พนักงานที่มีข้อจำกัดในด้านเวลา ที่มีแบบแผนการใช้ชีวิตประจำวันต่างจากประชาชนทั่วไป จะสามารถรับรู้ และติดตามข่าวสาร รวมถึงบอกเล่าข่าวต่อไปยังผู้อื่นได้มากนักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับทำให้ความสำคัญกับข่าวนั้นๆ หากให้ความสำคัญมากก็จะพยายามติดตามข่าวสารจากสื่อต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ช่วงเวลาในแต่ละวัน ในการทราบข่าวเหตุการณ์สำคัญครั้งแรก ของพนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียน แสดงให้เห็นถึงว่าโดยส่วนใหญ่พนักงานที่จะงานเป็นกะจะเปิดรับข่าวสารในเวลาใดบ้าง โดยช่วงเวลาที่ทราบข่าวแพทย์หญิงฉัตรพร ได้แสดงผลไว้ในตารางที่ 41

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41
ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ช่วงเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
00.01-04.00 น.	-	-	-	-	-
04.01-08.00 น.	3.7	-	1.2	3.4	2.6
08.01-12.00 น.	14.8	23.5	22.0	21.6	21.2
12.01-16.00 น.	22.2	5.9	12.2	18.2	16.1
16.01-20.00 น.	33.3	32.3	28.0	31.8	31.0
20.01-24.00 น.	22.2	11.8	24.4	19.6	20.8
ไม่ทราบข่าวเหตุการณ์	3.7	23.5	12.2	5.4	8.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากข้อมูลตัวเลขแสดงว่าพนักงานส่วนใหญ่ทราบข่าวแพทย์หญิงผัดพร โดยมีผู้ที่ไม่ทราบข่าวนี้เพียงร้อยละ 8.4 โดยกลุ่มที่ไม่ทราบข่าวมากที่สุดคือกลุ่มที่ 2 ของสำรอกที่นิ่ง คิดเป็นร้อยละ 23.5 ซึ่งมีตารางการทำงานแบบ 5 วัน หยุด 2 วัน ซึ่งมีเวลาใกล้เคียงกับการทำงานแบบเวลาราชการมากที่สุด ตรงข้ามกับกลุ่มที่ 1 มีตารางเวลาไม่แน่นอน กลับเป็นกลุ่มที่ทราบข่าวเหตุการณ์มากที่สุด คือมีผู้ไม่ทราบข่าวคิดเป็นร้อยละ 3.7 จึงสรุปได้ว่าการทำงานเป็นกะไม่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารเหตุการณ์สำคัญ ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญในการติดตามข่าว พฤติกรรมการรับข่าวสารประจำวันมากกว่า

จากตารางสามารถสรุปช่วงเวลา que ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกมากที่สุดคือ 16.01-20.00 น. ตรงกันทุกกลุ่ม รองลงมาคือ 08.01-12.00 น. และ 20.01-24.00 น. ตามลำดับ

หากจะเปรียบเทียบลักษณะการทำงานทั้ง 10 แผนกกับช่วงเวลา que ทราบข่าวแพทย์หญิงผัดพรครั้งแรก มีรายละเอียดดังตารางที่ 41.1

ตารางที่ 41.1
ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกของแต่ละแผนก

ช่วงเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
00.01-04.00 น.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
04.01-08.00 น.	-	-	14.3	-	-	1.4	-	1.4	5.7	5.0
08.01-12.00 น.	28.6	15.4	-	23.5	-	24.3	11.1	24.7	20.0	17.5
12.01-16.00 น.	42.9	15.4	14.3	5.9	-	12.9	11.1	17.8	11.4	25.0
16.01-20.00 น.	28.6	30.8	42.9	35.3	66.7	27.1	22.2	30.1	42.9	25.0
20.01-24.00 น.	-	30.8	28.6	11.8	33.3	21.4	44.4	20.5	14.3	22.5
ไม่ทราบ	-	7.7	-	23.5	-	12.9	11.1	5.5	5.7	5.0
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางช่วงเวลาที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกของแต่ละแผนกสามารถสรุปได้ว่าทราบข่าวมากที่สุดในช่วง 16.01-20.00 น. ยกเว้นแผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง ทราบมากที่สุดในช่วง 12.01-16.00 น. และแผนกติดตามสัมภาระ ทราบมากที่สุดในช่วง 20.01-24.00 น. ตามลำดับ

พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่จะทราบข่าวแพทย์หญิงผู้สูญหายมากที่สุดในช่วง 16.01-20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงข่าวภาคค่ำทางโทรทัศน์เหมือนกันทุกกลุ่ม สอดคล้องกับสื่อที่ได้รับข่าวครั้งแรก ดังตารางที่ 42

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42
สื่อแรกได้รับที่ทราบข่าวเหตุการณ์

สื่อ	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
หนังสือพิมพ์	33.3	41.2	19.5	36.5	31.4
นิตยสาร	-	-	-	-	-
โทรทัศน์	44.4	35.3	63.4	52.7	54.0
วิทยุ	-	-	3.7	1.4	1.8
อินเทอร์เน็ต	-	-	-	-	-
วิทยุติดตามตัว	-	-	-	-	-
โทรศัพท์มือถือ	-	-	-	-	-
เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	3.7	-	-	1.4	1.1
คนในครอบครัว	7.4	-	-	1.4	1.5
แฟน	-	-	-	-	-
เพื่อน	3.7	-	1.2	0.7	1.1
ญาติ	3.7	-	-	0.7	0.7
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-
ไม่ตอบ	3.7	23.5	12.2	5.4	8.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่ทราบข่าวแพทย์หญิงผัดพรจาก 2 สื่อหลัก โดยสื่อแรกคือโทรทัศน์ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้จะทราบจากสื่ออื่นน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับตารางที่ 37 สื่อแรกที่ได้รับข่าวเหตุการณ์เครื่องบินระเบิด เนื่องจากเป็นเหตุการณ์อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอย่างปัจจุบันทันด่วน สื่อต่างๆ จึงนำเสนออย่างพร้อมเพรียงกัน

สำหรับกลุ่มตารางการทำงานที่ต่างกัน สื่อแรกที่รับข่าวเหตุการณ์ตรงกันคือโทรทัศน์ โดยกลุ่มที่ 1 มีตารางเวลาไม่แน่นอน ทราบข่าวครั้งแรกจากหลายสื่อ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ คนในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา เพื่อน และญาติ

ส่วนกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ทราบข่าวครั้งแรกจากโทรทัศน์ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ส่วนกลุ่มที่ 2 ทราบข่าวครั้งแรกจากเพียง 2 สื่อ โดยสื่อแรกที่ทราบข่าวมากที่สุดคือหนังสือพิมพ์ รองลงมาคือโทรทัศน์

หากจะเปรียบเทียบแต่ละแผนกถึงสื่อแรกที่รับทราบข่าวเหตุการณ์ มีรายละเอียดดังตารางที่

42.1 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42.1
สื่อแรกที่ได้รับความช่วยเหลือการณของแต่ละแผนก

สื่อ	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับ รองพิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระหว่าง บรรทุก %
หนังสือพิมพ์	42.9	30.8	28.6	41.2	-	21.4	11.1	37.0	40.0	32.5
นิตยสาร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
โทรทัศน์	28.6	46.2	57.1	35.3	100	60.0	77.8	54.8	48.6	52.5
วิทยุ	-	-	-	-	-	4.3	-	1.4	-	2.5
อินเตอร์เน็ต	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิทยุติดตามตัว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
โทรศัพท์มือถือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เพื่อนร่วมงาน/ผู้ บังคับบัญชา	14.3	-	-	-	-	-	-	1.4	-	2.5
คนในครอบครัว	-	7.7	14.3	-	-	-	-	-	2.9	2.5
แฟน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เพื่อน	14.3	-	-	-	-	1.4	-	-	2.9	-
ญาติ	-	7.7	-	-	-	-	-	-	-	2.5
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่ตอบ	-	7.7	-	23.5	-	12.9	11.1	5.5	5.7	5.0
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางสื่อแรกที่ทราบข่าวคดีแพทย์หญิงฉัตรพรของแต่ละแผนก จากตัวเลขข้างต้นทำให้เห็นเด่นชัดว่าสื่อแรกที่ได้รับความช่วยเหลือการณคือโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนกบริการเที่ยวบินพิเศษ คิดเป็น 100% ที่ทราบข่าวจากโทรทัศน์เป็นสื่อแรก เช่นเดียวกับทุกแผนก ยกเว้นแผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือโทรทัศน์ และสื่อบุคคล

สำหรับสถานที่ที่ทราบข่าวแพทย์หญิงฉัตรพรครั้งแรก พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานหมุนเวียน ส่วนใหญ่จะทราบข่าวที่บ้าน ดังตารางที่ 43

ตารางที่ 43
สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

สถานที่	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ที่ทำงาน	11.1	17.6	13.4	25.0	19.7
ที่บ้าน	81.5	58.8	73.2	69.6	71.2
ในรถ	-	-	1.2	-	0.4
สถานที่สาธารณะ	-	-	-	-	-
ต่างจังหวัด	3.7	-	-	-	0.4
ต่างประเทศ	-	-	-	-	-
ไม่ทราบข่าว	3.7	23.5	12.2	5.4	8.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

ร้อยละ 71.2 ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนทั้งหมดทราบข่าวแพทย์หญิง ผัสพรครั้งแรกที่บ้าน ตรงกันทั้ง 4 กลุ่มตารางเวลาที่ต่างกัน รองลงมาคือทราบข่าวที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ส่วนในรถมีเพียงกลุ่มที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 0.4 เท่านั้น เนื่องจากพนักงานส่วนมากไม่ค่อยได้ฟังรายงานข่าวประจำวันทางวิทยุ

คดีแพทย์หญิงผัสพร เป็นคดีที่มีการค้นหาหลักฐานพยานต่างๆ และสื่อมวลชนได้นำเสนอความคืบหน้าคดีนี้โดยติดตามตำรวจไปสำรวจสถานที่ต่างๆ ส่วนหนังสือพิมพ์ หรือสถานีข่าวบางช่องได้นำเสนอเป็นสื่อบูชาประจำวัน และติดตามข่าวความคืบหน้าอย่างใกล้ชิดเพื่อช่วยคลี่คลายคดี หลังจากทราบข่าวการหายตัวไปของแพทย์หญิงผัสพร พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานเป็นกะ จะใช้เวลาในการติดตามข่าวเป็นเวลาเท่าใด จากแบบสอบถามได้แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ดังตารางที่ 44

ตารางที่ 44
ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์

ระยะเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
1-2 วัน	18.5	17.6	14.6	13.5	14.6
1-2 อาทิตย์	29.6	23.5	22.0	31.1	27.7
มากกว่า 2 อาทิตย์	33.3	29.4	34.1	35.8	34.7
ไม่ได้ติดตามข่าว	14.8	5.9	17.1	14.2	14.6
ไม่ทราบข่าว	3.7	23.5	12.2	5.4	8.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

เนื่องจากข่าวแพทย์หญิงผัดพร เป็นคดีที่มีเงื่อนงำ โดยผู้ต้องสงสัยเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง และศาลยังไม่ตัดสินเนื่องจากไม่มีหลักฐานเพียงพอ ดังนั้นคดีนี้จึงอยู่ในความสนใจของประชาชนเป็นระยะเวลานาน รวมถึงพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ซึ่งส่วนใหญ่ก็ยังติดตามข่าวนี้เป็นระยะเวลานานมากกว่า 2 อาทิตย์ ตรงกันทั้ง 4 กลุ่มการทำงาน รองลงมาคือติดตามต่อ 1-2 อาทิตย์, 1-2 วัน และไม่ได้ติดตามข่าว ตามลำดับ

หากจะแยกเป็นแต่ละแผนกงาน ถึงระยะเวลาในการติดตามข่าวแพทย์หญิงผัดพร มีรายละเอียดดังตารางที่ 44.1

ตารางที่ 44.1

ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก

ระยะเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับ รองพิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระหว่าง บรรทุก %
1-2 วัน	28.6	7.7	28.6	17.6	33.3	15.7	-	15.1	8.6	15.0
1-2 อาทิตย์	28.6	30.8	28.6	23.5	33.3	18.6	44.4	28.8	25.7	40.0
มากกว่า 2 อาทิตย์	42.9	30.8	28.6	29.4	-	35.7	33.3	39.7	40.0	25.0
ไม่ได้ติดตามข่าว	-	23.1	14.3	5.9	33.3	17.1	11.1	11.0	20.0	15.0
ไม่ทราบข่าว	-	7.7	-	23.5	-	12.9	11.1	5.5	5.7	5.0
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางข้างบนพบว่าส่วนใหญ่ติดตามข่าวเป็นเวลา 1-2 อาทิตย์ และมากกว่า สำหรับแผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง หลังจากทราบข่าวแพทย์หญิงฉัตรแล้วพนักงานติดตามข่าวทุกคน นอกจากนั้นทุกแผนกมีพนักงานส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ติดตามข่าวนั้น

สื่อที่ใช้ในการติดตามข่าวแพทย์หญิงฉัตร ที่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่ติดตามต่อมากกว่า 2 อาทิตย์ มีรายละเอียดดังตารางที่ 45

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45
สื่อที่ใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์

สื่อ	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
หนังสือพิมพ์	82	59	57	71	67
นิตยสาร	4	-	1	3	3
โทรทัศน์	78	47	62	68	66
วิทยุ	11	18	10	11	11
อินเทอร์เน็ต	-	-	-	1	1
วิทยุติดตามตัว	-	-	-	-	-
โทรศัพท์มือถือ	-	-	-	-	-
เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	4	18	5	10	8
คนในครอบครัว	7	6	4	5	5
แฟน	-	-	2	3	3
เพื่อน	7	12	6	7	7
ญาติ	-	-	-	1	1
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากแบบสอบถามสื่อที่ใช้ติดตามข่าวแพทย์หญิงฉัตรพร ของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนทั้งหมด พบว่าสื่อที่ใช้ติดตามข่าวมากที่สุด ได้แก่ หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 67 ใกล้เคียงกับอันดับรองคือ โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 66 และอันดับที่สามคือวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 11 โดยมีรายละเอียดของแต่ละกลุ่มตารางการทำงาน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ใช้สื่อหนังสือพิมพ์เพื่อติดตามข่าวแพทย์หญิงผัดพรหมมากที่สุด รองลงมาคือ โทรทัศน์ และวิทยุ นอกจากนี้ยังติดตามจากสื่อบุคคลคือ คนในครอบครัว และเพื่อน รองลงมาคือเพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา

กลุ่มที่ 2 ติดตามจากสื่อต่างๆ เช่นเดียวกับกลุ่มที่ 1 ยกเว้นกลุ่มที่ 2 จะไม่ติดตามข่าว แพทย์หญิงผัดพรหมจากนิตยสาร

กลุ่มที่ 3 สื่อที่ใช้ติดตามข่าวแพทย์หญิงผัดพรหมที่สุดต่างจากทุกกลุ่มคือ โทรทัศน์ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ และวิทยุตามลำดับ นอกจากนี้ติดตามจากสื่อบุคคลคือ แฟน เพิ่มขึ้นจากกลุ่มอื่น

กลุ่มที่ 4 ติดตามข่าวโดยใช้สื่อเช่นเดียวกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 โดยมีส่วนหนึ่งติดตามข่าวโดยใช้อินเทอร์เน็ตด้วย

หลังจากทราบและติดตามข่าวจากสื่อต่างๆ โดยใช้ระยะเวลาพอสมควรแล้ว พนักงานที่มีช่วง เวลาการทำงานแบบหมุนเวียนได้มีการแพร่กระจายข่าวแพทย์หญิงผัดพรหม โดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น โดยได้แสดงผลไว้ในตารางที่ 46

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46
การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์

เล่าต่อไปยัง	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา	37	-	31	32	30
คนในครอบครัว	33	12	26	33	30
แฟน	7	6	12	10	10
เพื่อน	33	18	24	27	26
ญาติ	4	-	5	3	4
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-
ไม่ได้เล่าต่อ อื่นๆ	30	41	27	30	30
	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากตัวเลขในตารางสรุปได้ว่าพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน หลังจากทราบข่าวแพทย์หญิงผศพรแล้ว ร้อยละ 30 ได้เล่าให้เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา ฟัง เท่ากับ เล่าให้คนในครอบครัวฟัง นอกจากนี้ยังมีจำนวนอีกร้อยละ 30 ที่ไม่ได้เล่าต่อ

กลุ่มที่ 1 มีตารางการทำงานแบบไม่แน่นอน หลังจากทราบข่าวแพทย์หญิงผศพรแล้ว เล่าให้เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา ฟังมากที่สุด รองลงมาเล่าให้คนในครอบครัวและเพื่อนฟัง

กลุ่มที่ 2 กองสำรองที่นั่ง ตารางเวลาทำงาน 5 วัน หยุด 2 วัน หลังจากทราบข่าวนี้แล้ว ส่วนใหญ่ไม่ได้เล่าให้ใครฟัง รองลงมาเล่าให้เพื่อน และคนในครอบครัวฟัง ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 มีตารางการทำงาน 3 วัน หยุด 2 วัน และ 2 วัน หยุด 2 วัน หลังจากทราบข่าวแล้วส่วนใหญ่จะเล่าให้เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชาฟัง รองลงมาไม่เล่าต่อ

กลุ่มที่ 4 มีตารางการทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน หลังจากทราบข่าวแล้วเล่าให้คนในครอบครัวฟังมากที่สุด รองลงมาคือเพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา

โดยสรุปการแพร่กระจายข่าวแพทย์หญิงผัดพรในหมู่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนทั้ง 4 กลุ่ม โดยส่วนใหญ่ทราบข่าวเป็นอย่างดี จากสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อแรกมากที่สุด โดยทราบข่าวครั้งแรกที่บ้าน ในช่วงเวลา 16.01-20.00 น. หลังจากนั้นมีการติดตามข่าวต่อมากกว่า 2 อาทิตย์ โดยใช้สื่อหลักคือหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ ในการติดตามข่าว ต่อจากนั้นได้เล่าต่อไปยังเพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา และคนในครอบครัวฟัง

ข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาที่สูงที่สุดในโลก

ภาพพระพุทธรูป 2 องค์ องค์หนึ่งมีความสูง 53 เมตร อีกองค์สูง 38 เมตร ประดิษฐานอยู่ในหุบเขาบามิยาน ห่างจากกรุงคาบูล เมืองหลวงของอัฟกานิสถานไปทางตะวันตกเฉียงเหนือราว 230 กิโลเมตร ถูกทำลายลง เพื่อประกาศเป็นประเทศอิสลามบริสุทธิ์ ปราศจากรูปปั้น และสิ่งเคารพบูชาของศาสนาอื่น โดยไม่ฟังเสียงทัดทานจากนานาชาติที่พยายามรักษามรดกล้ำค่าของโลก ณ หุบเขาบามิยาน ซึ่งเป็นศูนย์กลางใหญ่แห่งหนึ่งของชาวพุทธตั้งแต่ศตวรรษที่ 2 (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, 6 มีนาคม 2544 หน้า 5) ถูกนำเสนอฟานสำนักข่าวไปทั่วโลก ทำให้แต่ละประเทศเกิดความสะเทือนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย ซึ่งเป็นเมืองพุทธ

การกระทำของกลุ่มทาลีบัน ทำให้ทั่วโลกนำเสนอข่าวการทำลายพระพุทธรูปที่สูงที่สุดในโลก จึงนับเป็นข่าวใหญ่ข่าวหนึ่งในต้นปี 2544 เกี่ยวกับความขัดแย้งทางศาสนา และการทำลายสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งนับเป็นมรดกอันงดงาม และล้ำค่าที่ควรอนุรักษ์ของโลก สื่อมวลชนในประเทศไทยจึงนำเสนอข่าวการทำลายพระพุทธรูป ณ หุบเขาบามิยาน อย่างต่อเนื่อง ซึ่งพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่รับทราบข่าวนี้เช่นกัน

โดยช่วงเวลาที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนได้ทราบข่าวเหตุการณ์นี้เป็นครั้งแรกได้แก่ช่วงเวลา PRIME TIME ของแต่ละสถานีที่นำเสนอข่าว ดังตารางที่ 47

ตารางที่ 47
ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ช่วงเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
00.01-04.00 น.	-	-	1.2	-	0.4
04.01-08.00 น.	-	5.9	1.2	2.0	1.8
08.01-12.00 น.	18.5	-	19.5	9.5	12.8
12.01-16.00 น.	11.1	-	7.3	15.5	11.7
16.01-20.00 น.	40.7	35.3	34.1	35.1	35.4
20.01-24.00 น.	18.5	17.6	20.7	23.0	21.5
ไม่ทราบข่าวเหตุการณ์	11.1	41.2	15.9	14.9	16.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากตารางข้างบนนี้ แสดงว่าช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกคือ 16.01-20.00 น. เป็นส่วนมาก ทั้ง 4 กลุ่มตารางการทำงาน รองลงมาได้แก่ 20.01-24.00 น.

หากแยกแต่ละกลุ่มตารางเวลาการทำงานจะพบว่า กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ส่วนใหญ่ทราบข่าวครั้งแรกในช่วง 16.01-20.00 น. รองลงมาคือ 20.01-24.00 น. ตรงกันทั้ง 3 กลุ่ม โดยมีผู้ไม่ทราบข่าวเหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.1, 15.9 และ 14.9 ตามลำดับ แต่กลุ่มที่ 2 ซึ่งมีตารางการทำงานแบบ 5 หยุด 2 มีพนักงานไม่ทราบข่าวเหตุการณ์ถึงร้อยละ 41.2 มากกว่าทุกกลุ่ม รองลงมาคือทราบข่าวในช่วง 16.01-20.00 น. ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนไม่มีผลต่อการทราบข่าวการทำลายพระพุทธรูป ณ เมืองบามิยาน

นอกจากนี้ยังศึกษาถึงช่วงเวลาที่ทราบข่าวครั้งแรกของแต่ละแผนกการทำงาน ทั้ง 10 แผนก ดังตารางที่ 47.1

ตารางที่ 47.1
 ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกของแต่ละแผนก

ช่วงเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยว บิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสารขา ออก %	แผนก ระวางบรรทุก %
00.01-04.00 น.	-	-	-	-	-	1.4	-	-	-	-
04.01-08.00 น.	-	-	-	5.9	-	1.4	-	-	5.7	2.5
08.01-12.00 น.	28.6	23.1	-	-	33.3	21.4	-	9.6	8.6	10.0
12.01-16.00 น.	14.3	7.7	14.3	-	-	8.6	-	16.4	17.1	12.5
16.01-20.00 น.	57.1	30.8	42.9	35.3	33.3	31.4	55.6	37.0	31.4	35.0
20.01-24.00 น.	-	23.1	28.6	17.6	33.3	17.1	44.4	23.3	20.0	25.0
ไม่ทราบข่าว	-	15.4	14.3	41.2	-	18.6	-	13.7	17.1	15.0
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางข้างต้นสามารถสรุปว่าแผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง แผนกบริการเที่ยวบินพิเศษ และแผนกติดตามสัมภาระ พนักงานทั้งหมดทราบข่าวการทำลายพระพุทธรูปเป็นอย่างดี สำหรับกองสำรองที่นั่ง มีจำนวนพนักงานที่ไม่ทราบข่าวมากที่สุดเช่นเดียวกับข่าวแพทย์หญิงฉัตรพร สำหรับเวลาที่ทราบข่าวมากที่สุดคือ 16.01-20.00 น. เช่นเดียวกันทุกแผนก

สำหรับสื่อแรกที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนทราบข่าวเหตุการณ์การทำลายพระพุทธรูปในครั้งนี้ จากแบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 48

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48
สื่อแรกได้รับที่ทราบข่าวเหตุการณ์

สื่อ	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
หนังสือพิมพ์	14.8	5.9	8.5	15.5	12.8
นิตยสาร	-	-	-	-	-
โทรทัศน์	66.7	52.9	64.6	64.9	64.2
วิทยุ	-	-	7.3	1.4	2.9
อินเทอร์เน็ต	-	-	-	0.7	0.4
วิทยุติดตามตัว	-	-	-	-	-
โทรศัพท์มือถือ	-	-	-	-	-
เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	3.7	-	2.4	1.4	1.8
คนในครอบครัว	-	-	-	0.7	0.4
แฟน	-	-	-	0.7	0.4
เพื่อน	3.7	-	1.2	-	0.7
ญาติ	-	-	-	-	-
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-
ไม่ตอบ	11.1	41.2	15.9	14.9	16.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

จากตารางข้างต้น แสดงว่าพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนทราบข่าวการทำลายพระพุทธรูปจากสื่อแรกคือ โทรทัศน์ มากที่สุด รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ เหมือนกันทุกกลุ่ม ตารางเวลาการทำงาน นอกจาก 2 สื่อหลักที่เป็นที่ทราบข่าว ยังมีบางส่วนที่ทราบข่าวเป็นครั้งแรกจากวิทยุ เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา เพื่อน อินเทอร์เน็ต แฟน และคนในครอบครัว

จากตัวเลขในตารางสี่แถวที่ได้รับข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาที่สูงที่สุดในโลก พนักงานโดยส่วนใหญ่ทราบข่าวจากโทรทัศน์เป็นสื่อแรก รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ ยกเว้นแผนกบริการเที่ยวบิน พิเศษ และแผนกติดตามสัมภาระ ติดตามข่าวรองลงมาจากเพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา และวิทยุ ตามลำดับ

การศึกษาถึงสถานที่ที่พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนจะทราบเหตุการณ์ข่าว เป็นครั้งแรกจากที่ใดบ้าง สามารถดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 49

ตารางที่ 49
สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

สถานที่	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ที่ทำงาน	14.8	11.8	19.5	15.5	16.4
ที่บ้าน	74.1	47.1	61.0	68.2	65.3
ในรถ	-	-	3.7	-	1.1
สถานที่สาธารณะ	-	-	-	1.4	0.7
ต่างจังหวัด	-	-	-	-	-
ต่างประเทศ	-	-	-	-	-
ไม่ทราบข่าว	11.1	41.2	15.9	14.9	16.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

พนักงานที่ทราบข่าวการทำลายพระพุทธรูป ของประเทศอัฟกานิสถาน ส่วนมากจะทราบข่าว เป็นครั้งแรกที่บ้าน รองลงมาคือที่ทำงาน เหมือนกันทั้ง 4 กลุ่ม ไม่ว่าจะมิตารางการทำงานแบบใด

การศึกษาถึงระยะเวลาที่พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียน คือมีช่วงเวลาจำกัด ในการใช้สื่อมวลชน และการเปิดรับข่าวสาร จะติดตามข่าวการทำลายพระพุทธรูปต่อเป็นเวลานานเท่าใด ขึ้น อยู่กับการให้ความสนใจกับข่าวนั้นๆ ดังตารางที่ 50

ตารางที่ 50
ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์

ระยะเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
1-2 วัน	22.2	11.8	30.5	30.4	28.5
1-2 อาทิตย์	29.6	29.4	25.6	20.9	23.7
มากกว่า 2 อาทิตย์	7.4	-	13.4	8.1	9.1
ไม่ได้ติดตามข่าว	29.6	17.6	14.6	25.7	22.3
ไม่ทราบข่าว	11.1	41.2	15.9	14.9	16.4
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

หลังจากทราบข่าวแล้ว พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่ติดตามข่าวต่อเพียง 1-2 วัน รองลงมาคือ ติดตามข่าวต่อ 1-2 อาทิตย์ สำหรับผู้ที่ไม่ได้ติดตามข่าวต่อคิดเป็นร้อยละ 22.3

หากวิเคราะห์แต่ละกลุ่มจะพบว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ติดตามข่าวนานกว่ากลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 คือใช้เวลาในการติดตามข่าวต่อประมาณ 1-2 อาทิตย์

นอกจากนี้ยังแยกเป็นการวิเคราะห์แต่ละแผนกการทำงานที่มีลักษณะงานต่างกันไปที่ 10 แผนก ถึงระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามข่าวได้ ดังตารางที่ 50.1

ตารางที่ 50.1

ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก

ระยะเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับ รองพิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสาร ขาออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
1-2 วัน	42.9	23.1	-	11.8	33.3	30.0	33.3	28.8	31.4	32.5
1-2 อาทิตย์	42.9	30.8	14.3	29.4	66.7	22.9	33.3	21.9	20.0	20.0
มากกว่า 2 อาทิตย์	14.3	-	14.3	-	-	15.7	-	8.2	8.6	7.5
ไม่ได้ติดตามข่าว	-	30.8	57.1	17.6	-	12.9	33.3	27.4	22.9	25.0
ไม่ทราบข่าว	-	15.4	14.3	41.2	-	18.6	-	13.7	17.1	15.0
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางพบว่าแผนกห้องรับรองพิเศษ หลังจากทราบข่าวการทำลายพระพุทธรูป ณ เมืองบามิยานแล้วไม่ได้ติดตามข่าวต่อมากที่สุด รองลงมาคือแผนกติดตามสัมภาระ และแผนกบริการผู้โดยสาร สำหรับแผนกสอบถามและสำรองที่นั่ง และแผนกบริการเที่ยวบินพิเศษ ติดตามข่าวต่อมากที่สุด

สื่อที่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนใช้ติดตามข่าว การทำลายพระพุทธรูปที่สูงที่สุดในโลก ได้แสดงไว้ในตารางที่ 51 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51
สื่อที่ใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์

สื่อ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
หนังสือพิมพ์	44	12	48	37	39
นิตยสาร	4	-	1	3	2
โทรทัศน์	52	35	59	53	54
วิทยุ	4	6	10	6	7
อินเทอร์เน็ต	7	-	-	1	1
วิทยุติดตามตัว	-	-	-	-	-
โทรศัพท์มือถือ	-	-	-	-	-
เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	-	-	1	3	2
คนในครอบครัว	7	-	4	1	3
แฟน	4	-	1	1	2
เพื่อน	4	-	2	1	2
ญาติ	-	-	1	1	1
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

สื่อหลักที่ใช้ติดตามคือโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 54 และหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 39 และวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 7 นอกจากนั้นได้แก่สื่อบุคคล นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต

หลังจากติดตามข่าวโดยสื่อต่างๆ แล้ว พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนได้แพร่กระจายข่าวเหตุการณ์ โดยเล่าให้ผู้ฟัง ดังตารางที่ 52

ตารางที่ 52
การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์

เล่าต่อไปยัง	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา	7	6	23	14	15
คนในครอบครัว	15	12	21	20	19
แฟน	4	-	7	11	8
เพื่อน	19	12	26	16	19
ญาติ	4	-	4	3	3
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-
ไม่ได้เล่าต่อ	44	41	32	46	41
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

จากข้อมูลบนตารางด้านบน แสดงว่าหลังจากพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ทราบข่าวแล้วส่วนใหญ่ไม่ได้เล่าต่อ นอกจากนั้นได้เล่าให้แก่คนในครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา แฟน และญาติ ฟังตามลำดับ

จากการศึกษาถึงการแพร่กระจายข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาที่สูงที่สุดในโลก ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน พบว่าโดยส่วนมากจะทราบข่าวเป็นครั้งแรกที่บ้านในช่วงเวลาข่าวภาคค่ำจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และสื่อหลักที่ใช้ในการติดตามข่าวคือโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ โดยใช้เวลาดูติดตามข่าวประมาณ 1-2 วัน และภายหลังจากทราบข่าวเหตุการณ์ส่วนใหญ่ไม่ได้เล่าต่อ

ข่าวยานอวกาศเมียร์

ข่าวการทำลายสถานีอวกาศเมียร์ ที่มีอายุ 15 ปี มีน้ำหนัก 137 ตัน ถือเป็นชิ้นส่วนที่ใหญ่ที่สุดบนอวกาศที่นำกลับคืนสู่โลกในวันที่ 23 มีนาคม 2544 โดยตกลงที่มหาสมุทรแปซิฟิก ระหว่างประเทศนิวซีแลนด์ กับประเทศชิลี โดยก่อนหน้าที่จะทำลายยานอวกาศนี้ หลายประเทศต่างเป็นห่วงเรื่องสิ่งมีชีวิต และเชื้อโรคที่อาจติดมากับยานอวกาศ รวมถึงเทคโนโลยีในการทำลายยานอวกาศให้ปลอดภัยเมื่อตกสู่โลก

ข่าวที่ 4 นี้เป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีล้ำหน้าของต่างประเทศ ในการทำลายสถานีอวกาศที่เก่าแก่ของโลก สื่อมวลชนทั่วโลกได้นำเสนอข่าวนี้อย่างกว้างขวาง โดยพนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 82.8 ทราบข่าวนี้อย่างดี โดยช่วงเวลาที่ทราบข่าวครั้งแรก ได้แสดงผลไว้ในตารางที่ 53

ตารางที่ 53

ช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ช่วงเวลา	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	
00.01-04.00 น.	-	-	2.4	0.7	1.1
04.01-08.00 น.	-	-	2.4	1.4	1.5
08.01-12.00 น.	18.5	17.6	23.2	10.8	15.7
12.01-16.00 น.	14.8	5.9	8.5	14.2	12.0
16.01-20.00 น.	29.6	29.4	28.0	31.1	29.9
20.01-24.00 น.	22.2	5.9	22.0	25.0	22.6
ไม่ทราบข่าวเหตุการณ์	14.8	41.2	13.4	16.9	17.2
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

เช่นเดียวกับชาวอื่นๆ ถึงแม้พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน จะมีเวลาในการดูข่าวไม่เหมือนกันในแต่ละวัน แต่ช่วงเวลาครั้งแรกที่ทราบข่าวเป็นช่วงเดียวกันคือ 16.01-20.00 น. มากที่สุด รองลงมาคือ 20.01-24.00 น. สำหรับพนักงานกลุ่มที่ 2 ไม่ทราบข่าวเหตุการณ์มากที่สุด เช่นเดียวกับข่าวการทำลายพระพุทธรูปที่สูงที่สุดในโลก

ในตารางที่ 53.1 วิเคราะห์ช่วงเวลาที่ได้รับข่าวยานอวกาศเมียร์ครั้งแรกของแต่ละแผนกที่มีลักษณะงานแตกต่างกันไป มีความแตกต่างดังนี้

ตารางที่ 53.1
ช่วงเวลาที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกของแต่ละแผนก

ช่วงเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสาร ขาออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
00.01-04.00 น.	-	-	-	-	-	2.9	-	1.4	-	-
04.01-08.00 น.	-	-	-	-	-	2.9	-	-	2.9	2.5
08.01-12.00 น.	28.6	15.4	14.3	17.6	33.3	24.3	11.1	6.8	17.1	12.5
12.01-16.00 น.	14.3	7.7	28.6	5.9	-	10.0	-	21.9	8.6	5.0
16.01-20.00 น.	57.1	23.1	14.3	29.4	33.3	28.6	22.2	31.5	28.6	32.5
20.01-24.00 น.	-	30.8	28.6	5.9	33.3	17.1	55.6	23.3	22.9	30.0
ไม่ทราบข่าว	-	23.1	14.3	41.2	-	14.3	11.1	15.1	20.0	17.5
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางข้างบนพบว่าโดยส่วนใหญ่แต่ละแผนกจะทราบข่าวครั้งแรกในช่วง 16.01-20.00 น. และกองคลังสินค้า มีช่วงเวลาพนักงานทราบข่าวทุกช่วงเวลา เนื่องจากมีจำนวนคนมาก และมีกะบีบย่อย พนักงานบางส่วนจึงเปิดรับข่าวในช่วงดึก

สำหรับสื่อแรกที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนทราบข่าวการทำลายยานอวกาศเมียร์ ได้แสดงข้อมูลไว้ในตารางที่ 54 ดังนี้

ตารางที่ 54
สื่อแรกได้รับที่ทราบข่าวเหตุการณ์

สื่อ	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
หนังสือพิมพ์	7.4	11.8	17.1	12.2	13.1
นิตยสาร	-	-	-	-	-
โทรทัศน์	77.8	47.1	63.4	65.5	65.0
วิทยุ	-	-	2.4	1.4	1.5
อินเทอร์เน็ต	-	-	-	-	-
วิทยุติดตามตัว	-	-	-	-	-
โทรศัพท์มือถือ	-	-	-	-	-
เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	-	-	1.2	1.4	1.1
คนในครอบครัว	-	-	-	0.7	0.4
แฟน	-	-	-	-	-
เพื่อน	-	-	-	1.4	0.7
ญาติ	-	-	-	0.7	0.4
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-
ไม่ตอบ	14.8	41.2	15.9	16.9	17.9
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

สื่อหลักที่พนักงานที่มีช่วงเวลากการทำงานแบบหมุนเวียนทราบข่าวการทำลายยานอวกาศเมียร์ โดยสื่อแรกที่ทราบมากที่สุดคือโทรทัศน์ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้มีส่วนหนึ่งทราบข่าวเป็นครั้งแรกจากการบอกเล่าของสื่อบุคคล

จากตารางแยกศึกษาแต่ละแผนก พบว่าโทรศัพท์เป็นสื่อที่พนักงานแต่ละแผนกทราบข่าวยานอวกาศเมียร์เป็นสื่อแรกเช่นเดียวกันทุกแผนก โดยเฉพาะแผนกบริการผู้โดยสารพนักงานทั้งหมดทราบข่าวครั้งแรกจากโทรศัพท์ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ตามลำดับ

สถานที่ที่ได้รับทราบข่าวการทำลายยานอวกาศเมียร์ครั้งแรกของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ส่วนมากทราบข่าวที่บ้าน เช่นเดียวกันทั้ง 4 เหตุการณ์ข่าว โดยได้แสดงรายละเอียดในตารางที่ 55

ตารางที่ 55
สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

สถานที่	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
ที่ทำงาน	3.7	-	17.1	11.5	11.7
ที่บ้าน	81.5	58.8	68.3	70.9	70.4
ในรถ	-	-	1.2	0.7	0.7
สถานที่สาธารณะ	-	-	-	-	-
ต่างจังหวัด	-	-	-	-	-
ต่างประเทศ	-	-	-	-	-
ไม่ทราบข่าว	14.8	41.2	13.4	16.9	17.2
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

ทั้ง 4 กลุ่มการทำงานทราบข่าวเป็นครั้งแรกที่บ้านเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ 2 ทราบข่าวครั้งแรกที่บ้านทั้งหมด สำหรับกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 รองลงมาทราบข่าวที่ทำงาน และในรถ ตามลำดับ

หลังจากทราบข่าวเป็นครั้งแรกแล้ว พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนมีการติดตามความคืบหน้าของข่าวทำลายยานอวกาศเมียร์ต่อ ดังข้อมูลในตารางที่ 56

ตารางที่ 56
ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์

ระยะเวลา	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
1-2 วัน	40.7	17.6	35.4	39.2	36.9
1-2 อาทิตย์	22.2	11.8	22.0	15.5	17.9
มากกว่า 2 อาทิตย์	-	11.8	11.0	6.1	7.3
ไม่ได้ติดตามข่าว	22.2	17.6	18.3	22.3	20.8
ไม่ทราบข่าว	14.8	41.2	13.4	16.9	17.2
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100

พนักงานที่ทราบข่าวส่วนมากใช้เวลาในการติดตามข่าวต่อเพียง 1-2 วันเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นไม่ได้ติดตามข่าวต่อ เนื่องจากเป็นข่าวไกลตัวที่ไม่มีผลกระทบต่อประเทศไทย และการดำรงชีวิตของประชาชน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ 1 มีตารางการทำงานไม่แน่นอนไม่มีพนักงานที่ติดตามข่าวเกิน 2 อาทิตย์ เนื่องจากไม่ค่อยให้ความสำคัญกับข่าวนี้อ ประกอบกับเวลาในแต่ละวันไม่แน่นอน จึงไม่ได้ติดตามข่าวต่อ

หากแยกเป็นแต่ละแผนกการทำงาน ถึงระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามข่าวยานอวกาศเมียร์ของทั้ง 10 แผนกการทำงาน ดังตารางที่ 56.1

ตารางที่ 56.1

ระยะเวลาในการติดตามข่าวเหตุการณ์ของแต่ละแผนก

ระยะเวลา	แผนก สอบถาม เที่ยวบิน %	แผนก บริการ ผู้โดยสาร %	แผนก ห้องรับรอง พิเศษ %	กอง สำรอง ที่นั่ง %	แผนก เที่ยวบิน พิเศษ %	กอง คลังสินค้า %	แผนก ติดตาม สัมภาระ %	แผนก รับบัตร โดยสาร %	แผนกผู้ โดยสาร ขาออก %	แผนก ระวาง บรรทุก %
1-2 วัน	71.4	38.5	14.3	17.6	33.3	35.7	33.3	38.4	42.9	37.5
1-2 อาทิตย์	14.3	15.4	42.9	11.8	33.3	22.9	11.1	15.1	17.1	15.0
มากกว่า 2 อาทิตย์	-	-	-	11.8	-	11.4	11.1	5.5	2.9	10.0
ไม่ได้ติดตามข่าว	14.3	23.1	28.6	17.6	33.3	15.7	33.3	26.0	17.1	20.0
ไม่ทราบข่าว	-	23.1	14.3	41.2	-	14.3	11.1	15.1	20.0	17.5
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางพบว่าพนักงานแต่ละแผนกส่วนใหญ่จะติดตามข่าวยานอวกาศเมียร์เพียง 1-2 วัน รองลงมาคือไม่ได้ติดตามข่าวต่อ เนื่องจากข่าวนี้มีรายละเอียดไม่มากนัก และไม่มีผลกระทบต่อประชาชนชาวไทย

จากแบบสอบถามถึงสื่อที่ใช้ในการติดตามข่าวการทำลายยานอวกาศเมียร์ ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน แสดงผลดังตารางที่ 57

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57
สื่อที่ใช้ติดตามข่าวเหตุการณ์

สื่อ	กลุ่มที่ 1 %	กลุ่มที่ 2 %	กลุ่มที่ 3 %	กลุ่มที่ 4 %	รวม %
หนังสือพิมพ์	37	18	45	37	38
นิตยสาร	-	-	1	1	1
โทรทัศน์	59	41	63	55	57
วิทยุ	7	12	12	3	7
อินเทอร์เน็ต	4	-	1	3	2
วิทยุติดตามตัว	-	-	-	-	-
โทรศัพท์มือถือ	-	-	-	-	-
เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	-	6	4	3	3
คนในครอบครัว	-	6	4	1	2
แฟน	-	-	1	1	1
เพื่อน	-	6	4	3	3
ญาติ	-	-	1	1	1
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

การติดตามข่าวในครั้งนี้ใช้ทั้งสื่อมวลชน และสื่อบุคคลในการติดตามข่าว โดยสื่อหลักที่ใช้ติดตามคือ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ยังติดตามจากสื่อวิทยุ อินเทอร์เน็ต และนิตยสาร สำหรับสื่อบุคคลได้แก่ เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา คนในครอบครัว แฟน เพื่อน และญาติ แต่สำหรับกลุ่มที่ 1 จะไม่ติดตามข่าวจากสื่อบุคคล และนิตยสารเลย โดยจะติดตามจากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต เท่านั้น

สำหรับการแพร่กระจายข่าวการทำลายยานอวกาศเมียร์ หลังจากที่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนได้ติดตามข่าวจากสื่อต่างๆ มาแล้ว มีรายละเอียดดังตารางที่ 58

ตารางที่ 58
การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์

เล่าต่อไปยัง	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	รวม
	%	%	%	%	%
เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา	19	6	29	16	19
คนในครอบครัว	19	23	24	18	20
แฟน	4	6	9	10	8
เพื่อน	22	6	18	18	18
ญาติ	4	6	4	3	4
ผู้โดยสาร	-	-	-	-	-
ไม่ได้เล่าต่อ	41	35	31	45	40
อื่นๆ	-	-	-	-	-

หมายเหตุ จากแบบสอบถามผู้ตอบสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

ส่วนใหญ่ของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 40 ไม่ได้เล่าต่อ นอกจากนั้นได้เล่าให้คนในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน / ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนนอกบริษัท ฟัง

สรุปการแพร่กระจายข่าวการทำลายยานอวกาศเมียร์ในครั้งนี้ พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนส่วนใหญ่ทราบข่าวจากโทรทัศน์ ในช่วงเวลา 16.01-20.00 น. โดยส่วนใหญ่ทราบข่าวที่บ้านมากที่สุด ใช้เวลาในการติดตามข่าวต่อประมาณ 1-2 วัน โดยใช้สื่อหลักคือโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ในการติดตามข่าว แต่ภายหลังจากทราบข่าวแล้วส่วนมากไม่ได้เล่าต่อ

โดยสรุปการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญทั้ง 4 เหตุการณ์ ในช่วงต้นปี 2544 ที่ยกมาเป็น ตัวอย่างในการวิจัยการแพร่กระจายข่าวของพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนในครั้ง นี้ โดยแบ่ง การศึกษาออกเป็น ความเร็ว ช่วงเวลา และสถานที่ รวมถึงสื่อที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก การติดตามข่าว จากสื่อใดบ้าง และมีระยะเวลาานานเท่าใด และหลังจากทราบข่าวได้บอกเล่าต่อไปยังบุคคลอื่นบ้างหรือไม่

จากแบบสอบถามพนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนโดยแบ่งตามตารางเวลางาน การทำงานได้ 4 กลุ่ม พบหากเป็นข่าวที่พนักงานเห็นว่ามี ความสำคัญ หรือข่าวที่มีผลกระทบต่อตนเองก็จะรับข่าว ได้เร็ว ในช่วงเวลาเกิดเหตุ จากสื่อบุคคลมากที่สุด สำหรับระยะเวลาที่ใช้ในการติดตามข่าวใช้เวลานาน และติด ตามจากสื่อต่างๆ หลากหลายชนิด โดยมีการบอกเล่าไปยังผู้อื่นเป็นจำนวนมาก ได้แก่ ข่าวเครื่องบินระเบิด

สำหรับข่าวฆาตกรรมสะเทือนขวัญ และข่าวต่างประเทศทั้ง 2 ข่าว มีการเปิดรับและการแพร่ กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญใกล้เคียงกัน โดยช่วงเวลาที่ทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรกคือที่บ้าน ในช่วงข่าวภาค ค่ำทางโทรทัศน์มากที่สุด โดยข่าวแพทย์หญิงฉัตร พนักงานจะติดตามข่าวมากกว่า 2 อาทิตย์ และเล่าต่อให้ผู้อื่นฟังด้วย ส่วนข่าวพระพุทธรูป และยานอวกาศเมียร์ ส่วนใหญ่ติดตามต่อประมาณ 1-2 วัน และไม่ได้เล่าต่อ

สรุปการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์ต่างๆ ในหมู่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุน เวียน ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญของข่าว หากพนักงานเห็นว่าเป็นข่าวที่น่าสนใจก็จะติดตามข่าวจากสื่อชนิด ต่างๆ จากการทำงานที่ต้องเข้างานเป็นกะจึงต้องติดตามจากสื่อหลากหลายชนิด รวมถึงการพูดคุยในหมู่เพื่อน พนักงานด้วยกัน แต่หากเป็นข่าวที่ไม่มีผลกระทบต่อตนเองแล้ว ก็จะไม่ค่อยติดตามมากนัก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ถึงการใช้สื่อมวลชน และการแพร่กระจายข่าวสารของกลุ่มผู้รับสารที่มีเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งเป็นกลุ่มผู้รับสารที่แตกต่างจากการศึกษาเรื่องการใช้สื่อมวลชน และการแพร่กระจายข่าวสาร เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้รับสารที่มีข้อจำกัดทางด้านเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยกลุ่มผู้รับสารที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่พนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีหน้าที่ปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานดอนเมือง และสำนักงานหลานหลวง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการใช้สื่อมวลชนชนิดต่างๆ ในช่วงเวลาการทำงานที่ต่างกัน รวมถึงการแพร่กระจายข่าวสารในหมู่พนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์สำคัญ จะทราบและติดตามข่าวจากช่องทางใดบ้าง

จากการศึกษาวิจัยโดยนำผลงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ในครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ การใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียนจะใช้สื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ตามลำดับ โดยมีความถี่ในการใช้สื่อทั้ง 3 ชนิดนี้ทุกวัน สำหรับระยะเวลาในการใช้ไม่สามารถระบุได้แน่นอน โดยช่วงเวลาการใช้สื่อในแต่ละวันสำหรับโทรทัศน์จะดูมากที่สุดช่วงช่วงข่าวภาคค่ำในวันที่เข้ากะเช้า และในวันหยุด หากเข้าบ่าย หรือกะบ๊วยก็จะดูโทรทัศน์ในช่วงกลางวันก่อนไปทำงาน ส่วนหนังสือพิมพ์จะอ่านตรงกันไม่ว่าทำงานกะใด คืออ่านในช่วงเช้ามากที่สุด และวิทยุจะฟังในรถขณะมาทำงานมากที่สุด ส่วนนิตยสาร ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต มีจำนวนพนักงานที่ใช้สื่อน้อยลงตามลำดับ โดยจะอ่านนิตยสาร และเล่นอินเทอร์เน็ตประมาณอาทิตย์ละครั้ง ส่วนภาพยนตร์ส่วนมากจะดูน้อยกว่าเดือนละครั้ง

สำหรับช่วงเวลาการใช้สื่อมวลชนของพนักงานที่มีตารางการทำงานแบบหมุนเวียนในแต่ละกะ โดยหากเข้ากะเช้า กะบ่าย และกะบ๊วย รวมถึงวันหยุดจะมีการใช้สื่อมวลชนที่แตกต่างกันไป ทั้งชนิดของสื่อมวลชน สถานที่ และช่วงเวลาที่ใช้ โดยหากเข้ากะเช้า และในวันหยุดจะสามารถติดตามข่าวสารจากข่าวภาคค่ำทางโทรทัศน์ได้ แต่หากเข้ากะบ่าย และกะบ๊วย ก็จะต้องเปลี่ยนช่วงเวลาในการติดตามข่าว หรือติดตามข่าวสารจากสื่ออื่นแทน เป็นต้น

การแพร่กระจายข่าวสารเหตุการณ์สำคัญ ในหมู่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียน ที่มีผู้ทำการศึกษาไว้แล้วเป็นแนวทางและเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ โดยพบว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Willian J. Brown และ Micheal D. Basil (1994) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการแพร่กระจายข่าวสาร จากการวิจัยพบว่าระดับการแพร่กระจายมีความสัมพันธ์กับ “News Value” คุณค่าของข่าว เรื่องหรือเหตุการณ์ที่มีคุณค่าและความสำคัญมากมีแนวโน้มที่จะได้รับการกล่าวถึงและแพร่กระจายในหมู่ชน โดยการสื่อสารระหว่างบุคคลและจะมีการแพร่กระจายไปอย่างทั่วถึงถ้าเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำคัญ

โดยจากการวิจัยพบว่า ชาวที่พนักงานการบินไทยให้ความสนใจมากที่สุดคือข่าวเครื่องบินระเบิด โดยทราบข่าวในช่วงเวลาเดียวกับที่เกิดเหตุการณ์ จากสื่อบุคคลมากที่สุด หลังจากเกิดเหตุได้ติดตามข่าวต่อมากกว่า 2 อาทิตย์ โดยสื่อหลากหลายชนิด และได้บอกเล่าให้ผู้อื่นฟังเป็นจำนวนมาก ส่วนข่าวที่พนักงานที่มีช่วงเวลางานแบบหมุนเวียนเห็นว่าเป็นข่าวที่มีความสำคัญรองลงมาคือข่าวแพทย์หญิงผัดพร โดยติดตามข่าวมากกว่า 2 อาทิตย์ เนื่องจากเป็นคดีสะเทือนขวัญที่สื่อมวลชนติดตามความคืบหน้าอย่างใกล้ชิด สำหรับช่วงเวลาและสถานที่ และสื่อที่ทราบข่าวครั้งแรกคือทราบจากรายงานข่าวภาคค่ำทางโทรทัศน์ที่บ้าน เหมือนกันกับข่าวการทำลายพระพุทธรูปที่สูงที่สุดในโลก และข่าวยานอวกาศเมียร์ แต่ 2 ข่าวหลังนี้ หลังจากทราบข่าวแล้ว พนักงานส่วนใหญ่ติดตามต่อประมาณ 1-2 วัน และไม่ได้เล่าต่อให้ใครฟัง เนื่องจากเป็นข่าวต่างประเทศ ที่ไม่มีคุณค่าของข่าวในแง่ผลกระทบและความใกล้ชิด

ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อจำกัดการวิจัยในครั้งนี้ เกิดขึ้นเนื่องจากตารางการทำงานแบบหมุนเวียนไม่เหมือนกันในแต่ละแผนก และพนักงานแต่ละคน เนื่องจากแบบสอบถามมีความหนาถึง 14 หน้า จึงต้องใช้เวลาในการกรอกพอสมควร ทำให้ต้องนัดหมายเวลาแบบสอบถามคืน บางแผนกที่มีพนักงานมากจึงเป็นอุปสรรคต่อการเก็บแบบสอบถามเนื่องจากตารางเวลางานไม่ตรงกัน ทำให้เกิดความล่าช้าในการติดตามแบบสอบถามคืน แต่เนื่องจากผู้วิจัยเป็นพนักงานต้อนรับภาคพื้นดิน ที่มีตารางเวลาแบบหมุนเวียนเช่นกัน ได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และได้จัดรายชื่อผู้ที่แจกไว้อย่างคร่าวๆ จึงสามารถติดตามแบบสอบถามคืนได้ครบถ้วน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

เนื่องจากการศึกษาเรื่องการใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารของพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานแบบหมุนเวียน ในครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะพนักงานการบินไทยที่ทำงาน ณ สนามบินดอนเมือง และสำนักงานหลานหลวง เพียงกลุ่มเดียว แต่ในความเป็นจริงแล้วยังมีกลุ่มผู้รับสารที่น่าสนใจศึกษาถึงการใช้อสื่อมวลชน และการแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญ คือกลุ่มผู้รับสารที่ประจำสถานีต่างประเทศ เช่นนายสถานี ในประเทศต่างๆ เป็นต้น เนื่องจากมีช่วงเวลาการทำงานในแต่ละประเทศประมาณ 4 ปี จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของประเทศนั้นๆ และหากเป็นประเทศที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการจะใช้สื่อใดบ้างในการติดตามข่าวประจำวันจากเมืองไทย เพื่อเป็นแนวทางในการแพร่กระจายข่าวสารในยามวิกฤต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

จิตรา ก่ออมรทรัพย์. การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน : กรณีศึกษาการสิ้นพระชนม์ของเจ้าหญิงไดอานา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตศึกษา ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

พัชนี เชนจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และ ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2541 หน้า94.

ยุภา สุภากุล. การสื่อสารมวลชน. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2540.

ศิริชัย ศิริกายะ . การแพร่กระจายข่าวเหตุการณ์สำคัญในเขตกรุงเทพมหานคร. นิเทศสาร ปีที่ 4 (กุมภาพันธ์ 2519) : 111-128 .

ศิริชัย ศิริกายะ. การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารเพื่อกิจกรรมด้านพัฒนาในชนบท ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านคอยแซ่ ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ศิริชัย ศิริกายะ . การสำรวจการรับสารจากสื่อมวลชนในชนบท. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรกฎาคม 2527.

ภาษาอังกฤษ

Everett M. Rogers. Reflections on News Event Diffusion Research. Journalism & Mass Communication Quarterly 77, 3 (Autumn 2000).

ภาคผนวก

6. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านจะอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาใดมากที่สุด

ก. 04.01 - 08.00 น.

ข. 08.01 - 12.00 น.

ค. 12.01 - 16.00 น.

ง. 16.01 - 20.00 น.

จ. 20.01 - 24.00 น.

ฉ. 00.01 - 04.00 น.

ช. ไม่อ่าน (ข้ามไปข้อ 8)

☐	☐	9
☐	☐	
☐	☐	
☐	☐	

7. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านมักจะอ่านหนังสือพิมพ์ที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน

ข. ที่ทำงาน

ค. ในรถ

ง. ที่สาธารณะ ได้แก่

☐	☐
☐	☐

8. หากท่านเข้ากะบ่ายท่านจะอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาใดมากที่สุด

ก. 04.01 - 08.00 น.

ข. 08.01 - 12.00 น.

ค. 12.01 - 16.00 น.

ง. 16.01 - 20.00 น.

จ. 20.01 - 24.00 น.

ฉ. 00.01 - 04.00 น.

ช. ไม่อ่าน (ข้ามไปข้อ 10)

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

9. หากท่านเข้ากะบ่ายท่านมักจะอ่านหนังสือพิมพ์ที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน

ข. ที่ทำงาน

ค. ในรถ

ง. ที่สาธารณะ ได้แก่

☐	☐
☐	☐

10. หากท่านเข้ากะบิวยท่านจะอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาใดมากที่สุด (หากไม่มีกะบิวยข้ามไปข้อ 12)

ก. 04.01 - 08.00 น.

ข. 08.01 - 12.00 น.

ค. 12.01 - 16.00 น.

ง. 16.01 - 20.00 น.

จ. 20.01 - 24.00 น.

ฉ. 00.01 - 04.00 น.

ช. ไม่อ่าน (ข้ามไปข้อ 12)

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

11. หากท่านเข้ากะบิวยท่านมักจะอ่านหนังสือพิมพ์ที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน

ข. ที่ทำงาน

ค. ในรถ

ง. ที่สาธารณะ ได้แก่

☐	☐
☐	☐

12. ในวันหยุดท่านมักจะอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาใดมากที่สุด

ก. 04.01 - 08.00 น.

ข. 08.01 - 12.00 น.

ค. 12.01 - 16.00 น.

ง. 16.01 - 20.00 น.

จ. 20.01 - 24.00 น.

ฉ. 00.01 - 04.00 น.

ช. ไม่อ่าน (ข้ามไปข้อ 14)

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

13. ในวันหยุดท่านมักจะอ่านหนังสือพิมพ์ที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน

ข. ในรถ

ค. อื่นๆ ระบุ.....

ง. ที่สาธารณะ ได้แก่

☐	☐
☐	☐

นิตยสาร

14. โดยปกติท่านอ่านนิตยสารบ้างหรือไม่

150

ก. อ่าน

ข. ไม่อ่าน เนื่องจาก..... (ข้ามไปข้อ 27)

15. โปรดระบุชื่อนิตยสารที่ท่านอ่านเป็นประจำ

.....

16. ประเภทของนิตยสารที่ท่านชอบอ่านคือ

ก. นิตยสารผู้หญิง

ข. นิตยสารวัยรุ่น / แพชั่น

ค. นิตยสารผู้ชาย

ง. นิตยสารรถ

จ. นิตยสารกีฬา

ฉ. นิตยสารเพื่อสุขภาพและอาหาร

ช. นิตยสารท่องเที่ยว

ซ. นิตยสารเกี่ยวกับครอบครัว / แม่และเด็ก

ฅ. นิตยสารตกแต่งบ้านและสวน

ญ. นิตยสารข่าว

ฎ. นิตยสารเกี่ยวกับดาราศาสตร์ / นิยาย

ฏ. อื่นๆ

17. ท่านอ่านนิตยสารบ่อยครั้งเพียงใด

ก. อ่านทุกวัน

ข. วันเว้นวัน

ค. 2-3 วัน ต่ออาทิตย์

ง. อาทิตย์ละครั้ง

จ. สองอาทิตย์ครั้ง

ฉ. ประมาณเดือนละครั้ง

18. ระยะเวลาโดยประมาณในการอ่านนิตยสารต่อครั้งนานเท่าใด

ก. ครึ่งชั่วโมง

ข. 1 ชั่วโมง

ค. 2 ชั่วโมง

ง. 2 ชั่วโมงขึ้นไป

จ. ไม่สามารถระบุได้แน่นอน

19. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านจะอ่านนิตยสารในช่วงเวลาใดมากที่สุด

ก. 04.01 - 08.00 น.

ข. 08.01 - 12.00 น.

ค. 12.01 - 16.00 น.

ง. 16.01 - 20.00 น.

จ. 20.01 - 24.00 น.

ฉ. 00.01 - 04.00 น.

ซ. ไม่อ่าน (ข้ามไปข้อ 21)

20. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านมักจะอ่านนิตยสารที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน

ข. ที่ทำงาน

ค. ในรถ

ง. ที่สาธารณะ ได้แก่

21. หากท่านเข้ากะบ่ายท่านจะอ่านนิตยสารในช่วงเวลาใดมากที่สุด

ก. 04.01 - 08.00 น.

ข. 08.01 - 12.00 น.

ค. 12.01 - 16.00 น.

ง. 16.01 - 20.00 น.

จ. 20.01 - 24.00 น.

ฉ. 00.01 - 04.00 น.

ซ. ไม่อ่าน (ข้ามไปข้อ 23)

22. หากท่านเข้ากะปายท่านมักจะอ่านนิตยสารที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน

ข. ที่ทำงาน

ค. ในรถ

ง. ที่สาธารณะ ได้แก่

 51

23. หากท่านเข้ากะบิวยท่านจะอ่านนิตยสารในช่วงเวลาใดมากที่สุด (หากไม่มีกะบิวยข้ามไปตอบข้อ 25)

ก. 04.01 - 08.00 น.

ข. 08.01 - 12.00 น.

ค. 12.01 - 16.00 น.

ง. 16.01 - 20.00 น.

จ. 20.01 - 24.00 น.

ฉ. 00.01 - 04.00 น.

ช. ไม่อ่าน (ข้ามไปข้อ 25)

24. หากท่านเข้ากะบิวยท่านมักจะอ่านนิตยสารที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน

ข. ที่ทำงาน

ค. ในรถ

ง. ที่สาธารณะ ได้แก่

25. ในวันที่หยุดท่านมักจะอ่านนิตยสารในช่วงเวลาใดมากที่สุด

ก. 04.01 - 08.00 น.

ข. 08.01 - 12.00 น.

ค. 12.01 - 16.00 น.

ง. 16.01 - 20.00 น.

จ. 20.01 - 24.00 น.

ฉ. 00.01 - 04.00 น.

ช. ไม่อ่าน (ข้ามไปข้อ 27)

26. ในวันที่หยุดท่านมักจะอ่านนิตยสารที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน

ข. ในรถ

ค. อื่นๆ ระบุ

ง. ที่สาธารณะ ได้แก่

วิทยุ

27. โดยปกติท่านฟังวิทยุบ้างหรือไม่

ก. ฟัง

ข. ไม่ฟัง เนื่องจาก..... (ข้ามไปตอบข้อ 42)

28. โปรดระบุชื่อรายการ หรือสถานีวิทยุที่ท่านฟังเป็นประจำ

.....

29. โดยปกติท่านฟังรายงานข่าวประจำวันทางวิทยุบ้างหรือไม่

ก. ฟังทุกวัน

ข. ฟังบ้างเป็นบางครั้ง

ค. นานๆ ฟังที

ง. ไม่ฟัง เนื่องจาก

30. โปรดระบุสถานีวิทยุที่ท่านฟังรายงานข่าวประจำวัน

.....

31. รายการวิทยุที่ท่านชอบฟังคือ

ก. รายการเพลงไทย

ข. รายการเพลงสากล

ค. รายการเพลงลูกทุ่ง

ง. รายการเพลงไทยเดิม

จ. รายการข่าวประจำวัน	ข. รายการวิเคราะห์ข่าวประจำวัน
ช. รายการสัมภาษณ์	ค. รายงานสภาพการจราจร (จต.100)
ฉ. รายการเพื่อสังคม (ร่วมด้วยช่วยกัน)	ง. รายการสยองขวัญ / เล่าเรื่องผี
ฎ. รายการตอบปัญหา	จ. อื่นๆ

☐	☐	5
☐	☐	
☐	☐	
☐	☐	

32. ท่านฟังวิทยุบ่อยครั้งเพียงใด

ก. ฟังทุกวัน	ข. วันเว้นวัน
ค. 2-3 วัน ต่ออาทิตย์	ง. อาทิตย์ละครั้ง
จ. นานๆ ฟังที	

☐	☐
☐	☐
☐	

33. ระยะเวลาโดยประมาณในการฟังวิทยุต่อครั้งนานเท่าใด

ก. ครึ่งชั่วโมง	ข. 1 ชั่วโมง
ค. 2 ชั่วโมง	ง. 2 ชั่วโมงขึ้นไป
จ. ไม่สามารถระบุเวลาได้แน่นอน	

☐	☐
☐	☐
☐	

34. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านจะฟังวิทยุในช่วงเวลาใดมากที่สุด

ก. 04.01 - 08.00 น.	ข. 08.01 - 12.00 น.
ค. 12.01 - 16.00 น.	ง. 16.01 - 20.00 น.
จ. 20.01 - 24.00 น.	ฉ. 00.01 - 04.00 น.
ช. ไม่ฟัง (ข้ามไปข้อ 36)	

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	

35. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านมักจะฟังวิทยุที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน	ข. ที่ทำงาน
ค. ในรถ	ง. ที่สาธารณะ ได้แก่.....

☐	☐
☐	☐

36. หากท่านเข้ากะบ่าย ท่านจะฟังวิทยุในช่วงเวลาใดมากที่สุด

ก. 04.01 - 08.00 น.	ข. 08.01 - 12.00 น.
ค. 12.01 - 16.00 น.	ง. 16.01 - 20.00 น.
จ. 20.01 - 24.00 น.	ฉ. 00.01 - 04.00 น.
ช. ไม่ฟัง (ข้ามไปข้อ 38)	

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	

37. หากท่านเข้ากะบ่าย ท่านมักฟังวิทยุที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน	ข. ที่ทำงาน
ค. ในรถ	ง. ที่สาธารณะ ได้แก่.....

☐	☐
☐	☐

38. หากท่านเข้ากะบิวย ท่านจะฟังวิทยุในช่วงเวลาใดมากที่สุด (หากไม่มีกะบิวยข้ามไปตอบข้อ 40)

ก. 04.01 - 08.00 น.	ข. 08.01 - 12.00 น.
ค. 12.01 - 16.00 น.	ง. 16.01 - 20.00 น.
จ. 20.01 - 24.00 น.	ฉ. 00.01 - 04.00 น.
ช. ไม่ฟัง (ข้ามไปตอบข้อ 40)	

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	

39. หากท่านเข้ากะบิวย ท่านมักจะฟังวิทยุทีใดเป็นประจำ

- ก. ที่บ้าน
- ข. ที่ทำงาน
- ค. ในรถ
- ง. ที่สาธารณะ ได้แก่.....

☐	☐	33
☐	☐	

40. ในวันหยุดท่านมักจะฟังวิทยุในช่วงเวลาใดมากที่สุด

- ก. 04.01 - 08.00 น.
- ข. 08.01 - 12.00 น.
- ค. 12.01 - 16.00 น.
- ง. 16.01 - 20.00 น.
- จ. 20.01 - 24.00 น.
- ฉ. 00.01 - 04.00 น.
- ช. ไม่ฟัง (ข้ามไปตอบข้อ 42)

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

41. ในวันหยุดท่านมักจะฟังวิทยุทีใดเป็นประจำ

- ก. ที่บ้าน
- ข. ในรถ
- ค. อื่นๆ ระบุ.....
- ง. ที่สาธารณะ ได้แก่.....

☐	☐
☐	☐

โทรทัศน์

42. โดยปกติท่านดูโทรทัศน์บ้างหรือไม่

- ก. ดู
- ข. ไม่ดู เนื่องจาก..... (ข้ามไปตอบข้อ 57)

☐
☐

43. โปรดระบุชื่อรายการโทรทัศน์ที่ท่านดูเป็นประจำ

.....

☐

44. โดยปกติท่านดูรายงานข่าวประจำวันทางโทรทัศน์บ้างหรือไม่

- ก. ดูทุกวัน
- ข. ดูบ้างเป็นบางครั้ง
- ค. นานๆ ดูที
- ง. ไม่ดู เนื่องจาก

☐	☐
☐	☐

45. รายการข่าวประจำวันของสถานีโทรทัศน์ช่องใดที่ท่านดูเป็นประจำ

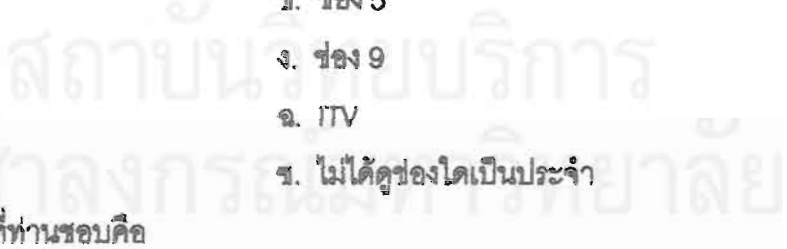
- ก. ช่อง 3
- ข. ช่อง 5
- ค. ช่อง 7
- ง. ช่อง 9
- จ. ช่อง 11
- ฉ. ITV
- ช. UBC
- ซ. ไม่ได้ดูช่องใดเป็นประจำ

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

46. ประเภทรายการโทรทัศน์ที่ท่านชอบคือ

- ก. ข่าวประจำวัน
- ข. ละคร
- ค. ภาพยนตร์
- ง. เพลง / มิวสิควีดีโอ
- จ. ปกิณกะบันเทิง
- ฉ. TALK SHOW
- ช. สารคดีท่องเที่ยว
- ซ. สารคดีข่าวเชิงสืบสวนสอบสวน
- ด. เกมโชว์
- ต. ตอนปัญหาความรู้ต่างๆ
- ถ. รายการอาหาร
- ธ. อื่นๆ

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

47. ท่านดูโทรทัศน์บ่อยครั้งเพียงใด

- ก. ทุกวัน
- ข. วันเว้นวัน
- ค. 2-3 วัน ต่ออาทิตย์
- ง. อาทิตย์ละครั้ง
- จ. นานๆ ดูที

☐	☐	54
☐	☐	
☐	☐	

48. ระยะเวลาโดยประมาณในการดูโทรทัศน์ต่อครั้งนานเท่าใด

- ก. ครึ่งชั่วโมง
- ข. 1 ชั่วโมง
- ค. 2 ชั่วโมง
- ง. 2 ชั่วโมงขึ้นไป
- จ. ไม่สามารถระบุเวลาได้แน่นอน

☐	☐	
☐	☐	
☐	☐	

49. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านจะดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาใดมากที่สุด

- ก. 04.01 - 08.00 น.
- ข. 08.01 - 12.00 น.
- ค. 12.01 - 16.00 น.
- ง. 16.01 - 20.00 น.
- จ. 20.01 - 24.00 น.
- ฉ. 00.01 - 04.00 น.
- ช. ไม่ดู (ข้ามไปข้อ 51)

☐	☐	
☐	☐	
☐	☐	
☐	☐	

50. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านมักจะดูโทรทัศน์ที่ใดเป็นประจำ

- ก. ที่บ้าน
- ข. ที่ทำงาน
- ค. ที่สาธารณะ ได้แก่
- ง. อื่นๆ

☐	☐	
☐	☐	

51. หากท่านเข้ากะบ่าย ท่านจะดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาใดมากที่สุด

- ก. 04.01 - 08.00 น.
- ข. 08.01 - 12.00 น.
- ค. 12.01 - 16.00 น.
- ง. 16.01 - 20.00 น.
- จ. 20.01 - 24.00 น.
- ฉ. 00.01 - 04.00 น.
- ช. ไม่ดู (ข้ามไปข้อ 53)

☐	☐	
☐	☐	
☐	☐	
☐	☐	

52. หากท่านเข้ากะบ่าย ท่านมักจะดูโทรทัศน์ที่ใดเป็นประจำ

- ก. ที่บ้าน
- ข. ที่ทำงาน
- ค. ที่สาธารณะ ได้แก่
- ง. อื่นๆ

☐	☐	
☐	☐	

53. หากท่านเข้ากะมืวย ท่านจะดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาใดมากที่สุด (หากไม่มีกะมืวยข้ามไปข้อ 55)

- ก. 04.01 - 08.00 น.
- ข. 08.01 - 12.00 น.
- ค. 12.01 - 16.00 น.
- ง. 16.01 - 20.00 น.
- จ. 20.01 - 24.00 น.
- ฉ. 00.01 - 04.00 น.
- ช. ไม่ดู (ข้ามไปข้อ 55)

☐	☐	
☐	☐	
☐	☐	
☐	☐	

54. หากท่านเข้ากะมืวย ท่านมักจะดูโทรทัศน์ที่ใดเป็นประจำ

- ก. ที่บ้าน
- ข. ที่ทำงาน
- ค. ที่สาธารณะ ได้แก่
- ง. อื่นๆ

☐	☐	
☐	☐	

55. ในวันที่หยุดท่านมักจะดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาใดมากที่สุด

- ก. 04.01 - 08.00 น.
- ข. 08.01 - 12.00 น.

☐	☐	
--------------------------	--------------------------	--

ค. 12.01 - 16.00 น.

ง. 16.01 - 20.00 น.

จ. 20.01 - 24.00 น.

ฉ. 00.01 - 04.00 น.

ช. ไม่ดู (ข้ามไปข้อ 57)

56. ในวันหยุดท่านมักจะดูโทรทัศน์ที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน

ข. ในรถ

ค. ที่สาธารณะ ได้แก่

ง. อื่นๆ

ภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์

57. โดยปกติท่านดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์บ้างหรือไม่

ก. ดู

ข. ไม่ดู เนื่องจาก..... (ข้ามไปตอบข้อ 63)

58. ประเภทภาพยนตร์ที่ท่านชอบคือ

ก. รักโรแมนติก

ข. ตลกเบาสมอง

ค. ตื่นเต้นผจญภัย

ง. การทดลองแนววิทยาศาสตร์

จ. ฆาตกรรม / สืบสวนสอบสวน

ฉ. สยองขวัญ

ช. ประวัติศาสตร์ย้อนยุค

ซ. การ์ตูน

ณ. สารคดี

ญ. อื่นๆ

59. ท่านมักจะดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์กับใคร

ก. คนเดียว

ข. เพื่อน

ค. แฟน

ง. พ่อแม่และญาติพี่น้อง

จ. สามี-ภรรยา

ฉ. ลูก-หลาน

60. ท่านดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์บ่อยครั้งเพียงใด

ก. อาทิตย์ละครั้ง

ข. สองอาทิตย์ครั้ง

ค. เดือนละครั้ง

ง. น้อยกว่าเดือนละครั้ง

61. ในวันทำงานท่านมักจะดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ในช่วงเวลาใด

ก. หลังเลิกงานกะเช้า

ข. ก่อนทำงานกะบ่าย

ค. หลังเลิกงานกะบ่าย

ง. ก่อนทำงานกะบวิย

จ. ไม่ดูในวันทำงาน

62. ในวันหยุดท่านมักจะดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ในช่วงเวลาใด

ก. 10.00 - 14.00 น.

ข. 14.01 - 18.00 น.

ค. 18.01 - 22.00 น.

ด. 22.01 - 02.00 น.

อินเตอร์เน็ต

63. โดยปกติท่านเล่นอินเตอร์เน็ตบ้างหรือไม่

155

ก. เล่น

ข. ไม่เล่น เนื่องจาก..... (ข้ามไปตอบส่วนที่ 2)

156

64. โปรดระบุ WEB SITE ที่ท่านเปิดเป็นประจำ

.....

65. วัตถุประสงค์ในการเล่นอินเทอร์เน็ต

- ก. เช็คอีเมล
- ข. ดูข่าวประจำวัน
- ค. ดูสถานที่ท่องเที่ยว
- ง. ร้านอาหาร / วิธีการทำอาหาร
- จ. ซื้อขาย ส่งของสินค้าและบริการ
- ฉ. แฟชั่น / ความงาม
- ช. บ้านเหิง - ภาพยนตร์
- ซ. สมัครงาน / ติดต่องาน
- ฅ. อ่าน-ตอบกระทู้ในเวบบอร์ด
- ญ. ฟังเพลง
- ฎ. ความรู้ทั่วไป เบ็ดเตล็ด
- ฏ. อื่นๆ

66. ท่านเล่นอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้งเพียงใด

- ก. เล่นทุกวัน
- ข. วันเว้นวัน
- ค. 2-3 วัน ต่ออาทิตย์
- ง. อาทิตย์ละครั้ง

67. ระยะเวลาโดยประมาณในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้งนานเท่าใด

- ก. ครึ่งชั่วโมง
- ข. 1 ชั่วโมง
- ค. 2 ชั่วโมง
- ง. 2 ชั่วโมงขึ้นไป
- จ. ไม่สามารถระบุเวลาได้แน่นอน

68. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านจะเล่นอินเทอร์เน็ตในช่วงเวลาใดมากที่สุด

- ก. 04.01 - 08.00 น.
- ข. 08.01 - 12.00 น.
- ค. 12.01 - 16.00 น.
- ง. 16.01 - 20.00 น.
- จ. 20.01 - 24.00 น.
- ฉ. 00.01 - 04.00 น.
- ช. ไม่เล่น (ข้ามไปข้อ 70)

69. หากท่านเข้ากะเช้า ท่านมักจะเล่นอินเทอร์เน็ตที่ใดเป็นประจำ

- ก. ที่บ้าน
- ข. ที่ทำงาน
- ค. สถานบริการอินเทอร์เน็ต
- ง. อื่นๆ

70. หากท่านเข้ากะบ่าย ท่านจะเล่นอินเทอร์เน็ตในช่วงเวลาใดมากที่สุด

- ก. 04.01 - 08.00 น.
- ข. 08.01 - 12.00 น.
- ค. 12.01 - 16.00 น.
- ง. 16.01 - 20.00 น.
- จ. 20.01 - 24.00 น.
- ฉ. 00.01 - 04.00 น.
- ช. ไม่เล่น (ข้ามไปข้อ 72)

71. หากท่านเข้ากะบ่าย ท่านมักจะเล่นอินเทอร์เน็ตที่ใดเป็นประจำ

- ก. ที่บ้าน
- ข. ที่ทำงาน
- ค. สถานบริการอินเทอร์เน็ต
- ง. อื่นๆ

72. หากท่านเข้ากะบียัย ท่านจะเล่นอินเตอร์เน็ตในระยะเวลาใดมากที่สุด (หากไม่มีกะบียัยข้ามไปข้อ 74)

ก. 04.01 - 08.00 น.	ข. 08.01 - 12.00 น.
ค. 12.01 - 16.00 น.	ง. 16.01 - 20.00 น.
จ. 20.01 - 24.00 น.	ฉ. 00.01 - 04.00 น.
ช. ไม่เล่น (ข้ามไปข้อ 74)	

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

73. หากท่านเข้ากะบียัย ท่านมักจะเล่นอินเตอร์เน็ตที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน	ข. ที่ทำงาน
ค. สถานบริการอินเตอร์เน็ต	ง. อื่นๆ

☐	☐
☐	☐

74. ในวันหยุดท่านมักจะเล่นอินเตอร์เน็ตในระยะเวลาใดมากที่สุด

ก. 04.01 - 08.00 น.	ข. 08.01 - 12.00 น.
ค. 12.01 - 16.00 น.	ง. 16.01 - 20.00 น.
จ. 20.01 - 24.00 น.	ฉ. 00.01 - 04.00 น.
ช. ไม่เล่น (ข้ามไปทำส่วนที่ 2)	

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

75. ในวันหยุดท่านมักจะเล่นอินเตอร์เน็ตที่ใดเป็นประจำ

ก. ที่บ้าน	ข. สถานบริการอินเตอร์เน็ต
ค. ที่สาธารณะ เช่นห้องสมุด	ง. อื่นๆ

☐	☐
☐	☐

ส่วนที่ 2 การแพร่กระจายข่าวสารเหตุการณ์สำคัญ

กรณีข่าวเครื่องบิน TG114 ระเบิด

1. ความเร็วในการรับทราบข่าวภายหลังจากเกิดเหตุเครื่องบินระเบิด (เมื่อเวลา 14.45 น.)

ก. ภายใน 5 นาที	ข. 10-15 นาที
ค. 15-30 นาที	ง. 30 นาที - 1 ชั่วโมง
จ. 1-2 ชั่วโมง	ฉ. มากกว่า 2 ชั่วโมง

☐	☐
☐	☐
☐	☐

2. ช่วงเวลาที่ท่านทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ก. 00.01 - 04.00 น.	ข. 04.01 - 08.00 น.
ค. 08.01 - 12.00 น.	ง. 12.01 - 16.00 น.
จ. 16.01 - 20.00 น.	ฉ. 20.01 - 24.00 น.

☐	☐
☐	☐
☐	☐

3. สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ก. ที่ทำงาน	ข. ที่บ้าน
ค. ในรถ	ง. สถานที่สาธารณะ ได้แก่
จ. ต่างจังหวัด โปรดระบุ	ฉ. ต่างประเทศ โปรดระบุ

☐	☐
☐	☐
☐	☐

4. ท่านทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งนี้จากสื่อใดเป็นครั้งแรก (โปรดเลือกเพียง 1 ข้อ)

ก. หนังสือพิมพ์	ข. นิตยสาร

☐	☐
--------------------------	--------------------------

ค. โทรทัศน์

จ. อินเทอร์เน็ต

ข. โทรศัพท์มือถือ

ณ. คนในครอบครัว

ฎ. เพื่อน

ฐ. ผู้โดยสาร

ง. วิทยุ

ฉ. วิทยุติดตามตัว

ช. เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา

ญ. แฟน

ฎ.ญาติ

ท. อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. ระยะเวลาที่ท่านติดตามข่าวนี้

ก. ไม่ได้ติดตาม (ข้ามไปทำข้อ 7)

ค. 1 - 2 อาทิตย์

ข. 1 - 2 วัน

ณ. มากกว่า 2 อาทิตย์

6. ท่านติดตามข่าวเหตุการณ์ครั้งนี้จากสื่อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ก. หนังสือพิมพ์

ค. โทรทัศน์

จ. อินเทอร์เน็ต

ข. วารสารภายในบริษัทฯ

ณ. โทรศัพท์มือถือ

ฎ. คนในครอบครัว

ฐ. เพื่อน

ต. ผู้โดยสาร

ช. นิตยสาร

ง. วิทยุ

ฉ. วิทยุติดตามตัว

ช. อินทราเน็ต

ญ. เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา

ฎ. แฟน

ท. ญาติ

ณ. อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. หลังจากได้รับข่าวเหตุการณ์แล้วท่านได้บอกเล่ากับผู้ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ก. ไม่ได้เล่าต่อ

ค. คนในครอบครัว

จ. เพื่อน

ข. ผู้โดยสาร

ช. เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา

ง. แฟน

ฉ. ญาติ

ท. อื่นๆ โปรดระบุ.....

กรณีข่าวแพทย์หญิงผัสพร

8. ช่วงเวลาที่ท่านทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ก. 00.01 - 04.00 น.

ค. 08.01 - 12.00 น.

จ. 16.01 - 20.00 น.

ข. ไม่ทราบข่าวเหตุการณ์ (ข้ามไปทำข้อ 14)

ช. 04.01 - 08.00 น.

ง. 12.01 - 16.00 น.

ฉ. 20.01 - 24.00 น.

9. สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ก. ที่ทำงาน

ค. ในรถ

จ. ต่างจังหวัด โปรดระบุ.....

ช. ที่บ้าน

ง. สถานที่สาธารณะ ได้แก่

ฉ. ต่างประเทศ โปรดระบุ.....

10. ท่านทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งนี้จากสื่อใดเป็นครั้งแรก (โปรดเลือกเพียง 1 ข้อ)

- ก. หนังสือพิมพ์
- ข. นิตยสาร
- ค. โทรทัศน์
- ง. วิทยุ
- จ. อินเทอร์เน็ต
- ฉ. วิทยุติดตามตัว
- ช. เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา
- ฌ. คนในครอบครัว
- ฎ. แฟน
- ฏ. เพื่อน
- ฏ. ญาติ
- ฐ. ผู้โดยสาร
- ท. อื่นๆ โปรดระบุ.....

159	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐

11. ระยะเวลาที่ท่านติดตามข่าวนี้

- ก. ไม่ได้ติดตาม (ข้ามไปทำข้อ 13)
- ข. 1 - 2 วัน
- ค. 1 - 2 อาทิตย์
- ค. มากกว่า 2 อาทิตย์

☐	☐
☐	☐

12. ท่านติดตามข่าวเหตุการณ์ครั้งนี้จากสื่อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ก. หนังสือพิมพ์
- ข. นิตยสาร
- ค. โทรทัศน์
- ง. วิทยุ
- จ. อินเทอร์เน็ต
- ฉ. วิทยุติดตามตัว
- ช. เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา
- ฌ. คนในครอบครัว
- ฎ. แฟน
- ฏ. เพื่อน
- ฏ. ญาติ
- ฐ. ผู้โดยสาร
- ท. อื่นๆ โปรดระบุ.....

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

13. หลังจากได้รับข่าวเหตุการณ์แล้วท่านได้บอกเล่ากับผู้ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ก. ไม่ได้เล่าต่อ
- ข. เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา
- ค. คนในครอบครัว
- ง. แฟน
- จ. เพื่อน
- ฉ. ญาติ
- ช. ผู้โดยสาร
- ท. อื่นๆ โปรดระบุ.....

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

กรณีข่าวการทำลายพระพุทธรูปบนหน้าผาที่สูงที่สุดในโลก ณ เมืองบามิยาน ประเทศอัฟกานิสถาน

14. ช่วงเวลาที่ท่านทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

- ก. 00.01 - 04.00 น.
- ข. 04.01 - 08.00 น.
- ค. 08.01 - 12.00 น.
- ง. 12.01 - 16.00 น.
- จ. 16.01 - 20.00 น.
- ฉ. 20.01 - 24.00 น.
- ช. ไม่ทราบข่าวเหตุการณ์ (ข้ามไปทำข้อ 20)

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

15. สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

- ก. ที่ทำงาน
- ข. ที่บ้าน
- ค. ในรถ
- ง. สถานที่สาธารณะ ได้แก่

☐	☐
☐	☐

๑. ต่างจังหวัด โปรดระบุ..... ๒. ต่างประเทศ โปรดระบุ.....

13

16. ท่านทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งนี้จากสื่อใดเป็นครั้งแรก (โปรดเลือกเพียง 1 ข้อ)

160

ก. หนังสือพิมพ์

ข. นิตยสาร

ค. โทรทัศน์

ง. วิทยุ

จ. อินเทอร์เน็ต

ฉ. วิทยุติดตามตัว

ช. โทรศัพท์มือถือ

ซ. เพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชา

ฅ. คนในครอบครัว

ญ. แฟน

ฎ. เพื่อน

ฏ. ญาติ

ฐ. ผู้โดยสาร

ท. อื่นๆ โปรดระบุ.....

17. ระยะเวลาที่ท่านติดตามข่าวนี้

ก. ไม่ได้ติดตาม (ข้ามไปทำข้อ 19)

ข. 1 - 2 วัน

ค. 1 - 2 อาทิตย์

ด. มากกว่า 2 อาทิตย์

18. ท่านติดตามข่าวเหตุการณ์ครั้งนี้จากสื่อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ก. หนังสือพิมพ์

ข. นิตยสาร

ค. โทรทัศน์

ง. วิทยุ

จ. อินเทอร์เน็ต

ฉ. วิทยุติดตามตัว

ช. โทรศัพท์มือถือ

ซ. เพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชา

ฅ. คนในครอบครัว

ญ. แฟน

ฎ. เพื่อน

ฏ. ญาติ

ฐ. ผู้โดยสาร

ท. อื่นๆ โปรดระบุ.....

19. หลังจากได้รับข่าวเหตุการณ์แล้วท่านได้บอกเล่ากับผู้ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ก. ไม่ได้เล่าต่อ

ข. เพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชา

ค. คนในครอบครัว

ง. แฟน

จ. เพื่อน

ฉ. ญาติ

ช. ผู้โดยสาร

ซ. อื่นๆ โปรดระบุ.....

กรณีข่าวการทำลายยานอวกาศเมียร์

20. ช่วงเวลาที่ท่านทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ก. 00.01 - 04.00 น.

ข. 04.01 - 08.00 น.

ค. 08.01 - 12.00 น.

ง. 12.01 - 16.00 น.

จ. 16.01 - 20.00 น.

ฉ. 20.01 - 24.00 น.

ช. ไม่ทราบข่าวเหตุการณ์ (จบการสอบถาม)

21. สถานที่ที่ได้รับข่าวเหตุการณ์ครั้งแรก

ก. ที่ทำงาน

ข. ที่บ้าน

- ค. ในรถ
 ง. สถานที่สาธารณะ ได้แก่
- จ. ต่างจังหวัด โปรดระบุ.....
 ฉ. ต่างประเทศ โปรดระบุ.....

14

16

22. ท่านทราบข่าวเหตุการณ์ครั้งนี้จากสื่อใดเป็นครั้งแรก (โปรดเลือกเพียง 1 ข้อ)

- ก. หนังสือพิมพ์
 ข. นิตยสาร
 ค. โทรทัศน์
 ง. วิทยุ
 จ. อินเทอร์เน็ต
 ฉ. วิทยุติดตามตัว
 ช. เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา
 ฌ. แฟน
 ฎ. เพื่อน
 ฏ.ญาติ
 ฐ. ผู้โดยสาร
 ท. อื่นๆ โปรดระบุ.....

23. ระยะเวลาที่ท่านติดตามข่าวนี้

- ก. ไม่ได้ติดตาม (ข้ามไปทำข้อ 25)
 ข. 1 - 2 วัน
 ค. 1 - 2 อาทิตย์
 ค. มากกว่า 2 อาทิตย์

24. ท่านติดตามข่าวเหตุการณ์ครั้งนี้จากสื่อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ก. หนังสือพิมพ์
 ข. นิตยสาร
 ค. โทรทัศน์
 ง. วิทยุ
 จ. อินเทอร์เน็ต
 ฉ. วิทยุติดตามตัว
 ช. เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา
 ฌ. แฟน
 ฎ. เพื่อน
 ฏ.ญาติ
 ฐ. ผู้โดยสาร
 ท. อื่นๆ โปรดระบุ.....

25. หลังจากได้รับข่าวเหตุการณ์แล้วท่านได้บอกเล่ากับผู้ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ก. ไม่ได้เล่าต่อ
 ข. เพื่อนร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา
 ค. คนในครอบครัว
 ง. แฟน
 จ. เพื่อน
 ฉ.ญาติ
 ช. ผู้โดยสาร
 ซ. อื่นๆ โปรดระบุ.....

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้จำเป็นต้องมีการสัมภาษณ์รายละเอียดเพิ่มเติม หากท่านมีความ
 ยินดีที่จะให้สัมภาษณ์ กรุณาระบุชื่อ และเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้สะดวก
 ชื่อ เบอร์โทรศัพท์

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือนในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้
 คำตอบของท่านถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเป็นความลับเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ปริญานู อิงคเวทย์ ผู้วิจัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวปรียานูช อิงคเวทย์ เกิดที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519 จบการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตจาก คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2539 เริ่มงานครั้งแรกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ สำนักประชาสัมพันธ์และกิจกรรมสังคม บริษัท ซี. พี. เซเวนอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) และได้เข้าศึกษาปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาคนอกเวลาราชการ ในปีการศึกษา 2542 ปัจจุบันเป็นพนักงานต้อนรับภาคพื้นดิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย